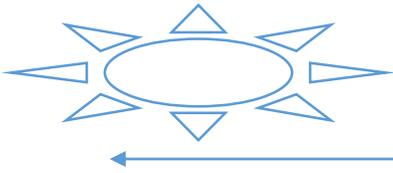

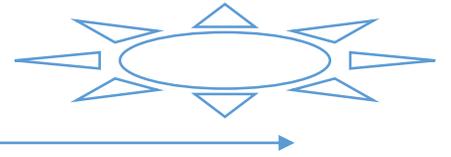
Ketabton.com

پہ لاس کی ملغلرہ

سید احمد سعادت

پہ لاس کی ملغلرہ

سید احمد سعادت

په لاس کي ملغلره

بيله علمه خبري مکوه.

سيد احمد سعادت

د چاپ کچه: ۱۶/۶/۱۶

دڪتاب پيڙندنه

دڪتاب نوم: په لاس ڪي ملغره

ليڪوال: سيد محمد سعادت (سيد احمد سعادت)

ڪال: ۱۴۰۳ ل

وٽساف: ۰۷۰۳۷۳۵۷۴۶

بريڊناليڪ: sayedahmadsadaat46@gamil.com

دليڪوال شماره: ۰۷۰۰۴۳۵۷۰۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ڊالي

هغه ڇاته چي د مطالعي سره شوق لري

مننلیک

په لومړي قدم کي د الله ج شکر دي چي ماته يې د علم دغه ستر نعمت په خپله اندازه را بخښلي دي.

په دوهم قدم کي زما د والدينو او مشر ورور (هستي محمد) څخه زياته مننه چي هر وخت يې زه حمايت کړي يم تشويق کړئ يې يم او هيڅکله يې زه ماتي ته نه يم پرايښي.

په دريم قدم کي د (شیراحمد بارک) څخه نړۍ مننه چي ددي کتاب د چاپولو لپاره يې خپل وس ونه سپموی

فهرست

8 سرېزه

9 د قرآنکريم او د احاديثو د ژباړې برخه

14 (قران او ژوند)

20 دلمانځه برخه

26 د محمد ﷺ او د هغه د څلورو يارانو د لنډې پېژندلو برخه

27 د نبي کریم ﷺ غوره ويناوې

28 د څلورو يارانو (راشده خلفاء) په زړه پورې معلومات

29 د خلفائى راشدينو ويناوې

30 دساينس برخه

33 ساينس او دين

39 د اروا پوهنې برخه

48 د ويناوو او مشورو برخه

48 د خپل نفس سره دمخاسبې سوالونه؟

53 د طبيعت درې قوانين ترخه دي مگر ريښتيا دي

55 که دي د واده لپاره مرکه استول

56 لس نړيوال متلونه

58 د تاريخ برخه او کيسو برخه

73 د ژباړې برخه

73 بگى والا او سردار محمد داود خان

86 پښتانه څوک دي

90 پيريان څه ډول مخلوقات دي؟

91 د لنډو کيسو برخه

97 د حضرت مهدي مور

109 هغه ليک چې سخت يې وژړولم

114 ماخډونه

سريزه

د اسلام مبارک دين الله ج د نزديکت سيده مستقيمه لاره ده.
ددي مبارک دين په لارښوونو عمل کول زموږ لپاره په دنيا او آخرت کي سعادت را په برخه کوي.
ددغه دين په عملي کولو سره موږ په دنيا کي سوکاله او آرامه ژوند درلودلای سو او په آخرت کي جنت په گټلای سو.

ددي کتاب دليکلو اصلي مقصد دادي چي سنگه کولای سو پدي عصري زمانه کي د نړۍ سره آشنا سو او سنگه کولای سو چي د الله ج دين ته ژمن پاته سو او عمل په وکړو او د نړۍ سره د ليک او لوست په واسطه سره اوږه پر اوږه روان اوسو، اوبل د ځوانانو شوق د مطالعې سره پيدا کول دي .
پدي کتاب کي هڅه سويده جاليب او هر اړخيز معلومات راټول سويدي، ترڅو تاسو د خپل ذوق مطابق مطالعه وکړئ، ليکوال هڅه کړيده چي راټول سوي معلومات ستاسو سره شريک کړئ او تاسو په خپل ژوند کي استفاده ځيني وکړئ .

په درنښت

سيداحمد سعادت

د قرآنکریم او د احادیثو د ژباړې برخه

سَبَابُ الْمُسْلِمِ فُسُوقٌ وَقِتَالُهُ كُفْرٌ (بخاری و مسلم)
مسلمان لره نالائقه وینا لویه گناه او په ناحقه وژل د کفر سره برابر دي.

...

إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ عَلَيْكُمْ عُقُوقَ الْأُمَّهَاتِ
په تحقیق سره الله ﷻ پرناسو حرام کړی دی د مور او پلار عاق کیدل ازارول

...

إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفُحْشَةُ فِي الَّذِينَ ءَامَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
(سُورَةُ النُّورِ : 19)

ژباړه: یقیناً څوک چې په مؤمنانو کې د فحاشۍ او برېښې خپرول غواړي، نو د هغوی لپاره په دنیا او اخرت کې سخت دردناک عذاب دي

...

اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَفُوٌّ تُحِبُّ الْعَفْوَ فَاعْفُ عَنَّا
ژباړه: الهي ته عفو (بخښنه) کوونکی یې، بخښل دي خوښېږي، ماته بخښنه وکړه
(الترمذي: ۳۸۵۰)

...

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ
یقیناً الله ﷻ توبه کوونکی خوښوی

إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ
الله ج د زړه په رازونو هم پوهېږي.
(المائده: ۷)

...

قبلېدونکې دعاء

إِنْ أَسْرَعَ الدُّعَاءِ اجَابَةً دَعْوَةٌ غَائِبٌ لِّغَائِبٍ
په تحقیق سره ترټولو چټکه قبلېدونکې دعاء، دعا دغائب دا دغائب لپاره ده.
(راوه الترمذي)

...

رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي
اي پروردگاره: ما په خپل ځان ظلم وکړی، نو ماته بخښنه وکړي.

...

(وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ)
ژباړه: او هغه څوک چې زموږ په لار کې هڅه وکړي، نو موږ به هغوی ته خپلې لارې وښيو، او بېشکه الله له نېکۍ کوونکو سره دی.
(سورة العنکبوت، ایت ۶۹)

...

د خفگان او پریشانی په وخت کې دعاء

أنس رضي الله عنه وبلي : چې کله به د يو کار په وجه رسول الله ﷺ پریشانه او خفه سو نو داسې دعاء به يې ويل : «يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ
بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيثُ
(صحيح الترمذي رقم-۳۵۲۴)

...

رسول الله ﷺ فرمايلي دي:
په خپلو کې تحفه ورکوي، ځکه د تحفې اخيستل او ورکول، کينه لېرې کوي.
مشکوۃ المصابيح: ۲۶۱

ابو مسعود انصاري رضي الله عنه روايت کوي چې رسول الله ﷺ وفرمايل:
د يو سړي لمونځ تر هغه پورې نه قبلېږي، تر څو چې هغه په رکوع او سجده کې خپله ملا سيده نه کړي

...

له انس "رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ" څخه روايت دی چې رسول الله ﷺ وفرمايل: يا الله، بېله د آخرت د (تل پاتې ژوند)
څخه بل ريښتنی او خوږ ژوند نسته

...

عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: ((اللَّهُمَّ لَا عَيْشَ إِلَّا عَيْشُ الْآخِرَةِ)). 'مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ'

...

د مکي له امير حارث بن حاطب څخه روايت دی ، وايي: مور ته رسول الله ﷺ وصيت کړی چې د مياشتې پر ليدلو اختر وکړو ، که مو ونه ليدله او يو عادل شاهد شاهدي ورکړه نو د هغه پر شاهدي اختر کوو.
(سنن ابی داود: ۲۳۳۸)

رسول الله ﷺ " فرمايلي:
د قرآن کریم تلاوت تر هغه کوي تر څه وخته چې ستاسو زړه د قرآن کریم سره لگيږي ، کله چې مو زړه وغوښتل نو تلاوت بس کړئ.
صحيح البخاري ۵۰۶۰

رسول الله صلی الله عليه و آله وسلم فرمايلي:

"مِنْ أَشَدِّ أُمَّتِي لِي حَبًّا ، نَأْسُ يَكُونُونَ بَعْدِي ، يُوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ رَأَى ، بِأَهْلِهِ وَمَالِهِ":

له ما څخه وروسته به زما امت کې داسې کسان راسي چې له ما سره به داسي مينه کوي چې خپل اهل او مال به زما د يوې لحظې ديدار لپاره قربانوي.
صحيح مسلم (۲۸۳۲)

حضرت ابوهريره رضی الله عنه روايت کوي چې رسول الله صلی الله عليه وسلم وفرمايل:

کوم څوک چې د روژې د مياشتې يوه روژه بېله عذره او ناروغۍ پرته وخوري په ټوله زمانه کې يې جبران نسي ادا کولای.
ترمذی ، ابوداود ، مشکوة شريف

...

مسئله د مباشرت طريقه څنگه ده؟

جواب

تر جماع مخکې مېرمنې ته يوه کوچني تحفه ورکړه بيا نو د جماع څخه ډير خوند اخيستلی سې د پردې اهتمام هم وکړه ډير ښه دي ځکه د انسان سره درحمت حفاظت ملائکي وي چې انسان ټول لڅ سي هغه ملائکي بيا ځينې ليري سي شيطان ورته راسي او ادب احترام هم سره کمپري البته دا فرض ندي بلکې ښه او مناسب کار دي تر جماع مخکې د لسانې (ژبه) زبېښل او د ندينو (سینه) لمس کول زيات مهم دي او کله چې ته فارغ سې نو مه ولاړېږه تر هغو چې د ملگري کار مو نه يې سوئ ځکه دا جماع مو سره گډه ده يواځې ستا حق نه دي که ژر ځېنې ولاړسوې بيا د مېرمنې نفرت درڅخه کيږي ټول عمر به مو سره جنگ وي او دا د مېرمنې حق دي او په داسي وخت کي جماع ډير وخت اخلي چې نس مو خالي يعني خوراک مو هضم سوي وي او چپه چيائي وي

حديث شريف کي راځي نبي کریم ﷺ وايي تر جماع مخکې دا دعا وياستې

بِسْمِ اللّٰهِ اَللّٰهُمَّ جَنِّبْنَا الشَّيْطَانَ وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَارَزَقْتَنَا

ژباړه

شروع کوم په نامه د الله يا الله ما له شيطان څخه وساتي او ماته چې دي کوم شئ په رزق راکړي دي هغه هم له شيطان څخه وساتي ،

خپلو مېرمنو ته دا دعا لازماً ور زده کړئ!

حديث شريف کي راځي ، کوم څوک چې بېله دعا جماع کوي شيطان راځي ده دې انسان پر آله خپله آله پېچي بيا شيطان هم جماع ورسره کوي چې کله يې اولاد پيداسي هغه ډير ناصالح وي نو دعا لازماً زده کړي ترڅو اولاد مو صالح سي او ستاسو له شيطان څخه په امان سي . والله اعلى واعلم

توصيه علماء چې دامستلي ليکلې نه شرمېدل او مور چې يې نقل کوو بيا شرمېږو !

...

مسئله : ايا بې له شرعي عذره مېرمن خپل خاوند له کوروالي څخه منع کولای سي؟

جواب:د خاوند جسماني ضرورت او خواهش ور پوره کول پر مېرمنې لازم دي دا نسي کولای چې خاوند له ځان څخه منع کړي حديث کي راځي کڅه هم دا مېرمن پر تناره وي ډوډي پخوي دا به لازماً ورځي د خاوند خواهش به وروپوره کوي که نه ورغله دالله تعالیٰ لعنت ورباندي کيږي ډيره سخته گناه ده داسي به نکوي!

البته مېرمن د حيض نفاس او د نورې ناروغي په وخت کي خاوند له ځان څخه منع کولای سي شرعاً عرفاً او اخلاقاً

نوب:

که مېرمن کمزوري وه ده هرې ورځې د کوروالي طاقت يې نه درلودی بيا دي خاوند بله نکاح وکړي!

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " إِذَا دَعَا الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ إِلَى فِرَاشِهِ فَأَبَتْ ، فَبَاتَ غَضْبَانَ عَلَيْهَا ، لَعَنَتُهَا الْمَلَائِكَةُ حَتَّى تُصْبِحَ " (رواه البخاري ، بدء الخلق ، ٢٩٩٨).

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ : قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " إِذَا بَاتَتِ الْمَرْأَةُ مُهَاجِرَةً فِرَاشَ زَوْجِهَا لَعَنَتُهَا الْمَلَائِكَةُ حَتَّى تَرْجِعَ . (رواه البخاري ، النكاح ، ٤٧٩٥).

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ مَا مِنْ رَجُلٍ يَدْعُو امْرَأَتَهُ إِلَى فِرَاشِهَا فَتَأْبَى عَلَيْهِ إِلَّا كَانَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ سَاحِطًا عَلَيْهَا حَتَّى يَرْضَى عَنْهَا . (النكاح (١٧٣٦)).
وَعَنْ طَلْقِ بْنِ عَلِيٍّ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " إِذَا الرَّجُلُ دَعَا زَوْجَتَهُ لِحَاجَتِهِ فَلْتَأْتِهِ وَإِنْ كَانَتْ عَلَى التُّنُورِ . رواه الترمذي " . (الرضاع (١٠٨٠)).

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " إِذَا دَعَا الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ إِلَى فِرَاشِهِ فَأَبَتْ ، فَبَاتَ غَضْبَانَ عَلَيْهَا ، لَعَنَتُهَا الْمَلَائِكَةُ حَتَّى تُصْبِحَ " . رواه البخاري (بدء الخلق (٢٩٩٨)).

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ : قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " إِذَا بَاتَتِ الْمَرْأَةُ مُهَاجِرَةً فِرَاشَ زَوْجِهَا لَعَنَتُهَا الْمَلَائِكَةُ حَتَّى تَرْجِعَ . رواه البخاري . (النكاح (٤٧٩٥)).

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ مَا مِنْ رَجُلٍ يَدْعُو امْرَأَتَهُ إِلَى فِرَاشِهَا فَتَأْبَى عَلَيْهِ إِلَّا كَانَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ سَاحِطًا عَلَيْهَا حَتَّى يَرْضَى عَنْهَا . رواه مسلم . (النكاح (١٧٣٦)).

وَعَنْ طَلْقِ بْنِ عَلِيٍّ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " إِذَا الرَّجُلُ دَعَا زَوْجَتَهُ لِحَاجَتِهِ فَلْتَأْتِهِ وَإِنْ كَانَتْ عَلَى التُّنُورِ . رواه الترمذي " . (الرضاع (١٠٨٠)).

...

مسئله : د خاوند او مېرمنې ترمينځ کوم کارونه حرام دي کوم حلال؟

جواب يې:

دري کارونه د خاوند او مېرمنې تر مينځ حرام دي
۱: اتیان في الدبر ۲: اتیان في المحيض ۳: اتیان في النفاس

اتیان في الدبر / راتگ د شا له خواه حرام دي
الله تعالیٰ وايي / فاتوا حرثکم. راتگ وکړئ خپل کښت نه!
د شا طرف کښت نه دي نو حرام سو
او رسول ﷺ وايي / ملعون من اتی امرأته في دبرها.
لعنت دي په هغه کس چې راتگ کوي خپلې مېرمنې ته د شا له طرف څخه ډیره بده گناه ده

اتیان في المحيض / دحيض په وخت کي جماع کول حرام دي
الله تعالیٰ وايي / هو اذى فاعتزلوا النساء في المحيض.
جلاء سئ د خپلو مېرمنو څخه د حيض په وخت کي نو حرام سو

اتیان في النفاس / راتگ د نفاس په وخت کي حرام دي
فتاویٰ هندیة ج۱ ص ۳۸ ۳۹ / ومنها حرمة الجماع.
همداسي د څلوبښتې په وخت کي جماع حرامه ده

الله تعالیٰ وايي / هن لباس لکم وانتم لباس لهن.
مېرمنې ستاسو پردې دي او تاسو د دوي پرده یاست!
نور ټول کارونه جواز لري او ستاسو په هر کار کي کومک کولای سي
نوټ مېرمن ستاسی حجامت در کولئ سي که يې خوښه وه!

...

(قران او ژوند)

(الله ﷻ فرمايې)

۱: ادخلوا في السلم كافة
مکمل په اسلام کې داخل سه!

۲: ولا تعتدو

ظلم او زياتی مکوه!

۳: ولا تعثو في الأرض مفسدين

په مځکه کې فساد کونکي مه گرځئ!

۴: ولا تلبسو الحق بالباطل

حق او باطل مه سره گډه وئ!

۵: ولا تقف ما ليس لك به علم

بې له علمه خبري مکوه!

۶: ولا تمش في الأرض مرحا

په مځکه کې په تکبر سره تگ مه کوئ!

۷: ولا تصعر خدك للناس

خلکو ته تندى مه تریو کوه!

۸: واخفض جناحك للمؤمنين

مؤمنانو سره نرمي کوه!

۹: واغضض من صوتك

خپل اواز همیش کښته ساته!

۱۰: وأقصد في مسيك

په مزل (تگ) کولو کې میانه روي کوه!

۱۱: وأعرض عن الجاهلين

د جاهلانو خلکو څخه مخ اړوه!

۱۲: خذ العفو وأمر بالمعروف

بخشنه کوه، امر په نیکی کوه!

۱۳: اِدْفِعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ

دفاع په بنایسته طریقی سره کوه!

۱۴: اُدْعُوا إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ

دین ته خلک په حکمت سره را بوله!

۱۵: لَا تَبْطُلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى

صدقه په ضرر او زیاتوب سره مه بر بادوه!

۱۶: وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُم بَيْنَكُم بِالْبَاطِلِ

پردی مال د هغه د اجازي بغیرمه خوره!

۱۷: وَلَا تَنَابَزُوا بِاللِقَابِ

خلگ په غلطو نومانو مه بولئ!

۱۸: لَا يَسْخَرُ قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ

په قوم پسي مسخري مکوئ!

۱۹: وَلَا يَغْتَبِ بَعْضُكُم بَعْضًا

خیني وه خینو ته د نورو غیبت مکوئ!

۲۰: وَلَا تَجَسَّسُوا

د مؤمنانو جاسوسي شیطانت مکوئ!

۲۱: اجتنبو كثير من الظن

د ډيرو گمانونو څخه ځان وساتئ!

۲۲: اعدلو

په هر څه کې انصاف څخه کار اخلئ!

۲۳: و إذا حییتم بتحیة فحیو بأحسن

د سلام جواب په بنایسته طریقې سره ور کوه!

۲۴: وبالوالدین إحسانا

د مور پلار سره نیکی نیگنه کوه!

۲۵: وذي القربي والیتامی

د خپلوان او یتیمانو سره نیگنه کوه!

۲۶: وأطعمو البأس الفقیر

غریب او مسکین ته خوراک ورکړه!

۲۷: ولا تتبدلو الخبیث بالطیب

پاک د مردار سره مه گډه کوئ!

۲۸: وآتو الیتامی أموالهم

یتیم ته خپل مال ورکړئ مه یی ځینی خورئ!

۲۹: أنفقو مما رزقکم

صدقې او خیراتونه ورکړئ!

۳۰: وقولوا قولا سدیداً

سیده وینا کوئ!

۳۱: وقولوا للناس حسناً

خلکو ته بنایسته خبرې کوئ!

۳۲: وتعاونو على البر والتقوى

د نورو سره د تقوا او نيکي په کار کې مرسته کوئ

۳۳: ولا تعاونو على الإثم والعدوان

د نورو سره د گناه ظلم په کارونو کې مرسته مکوئ

۳۴: واحفظوا أيمانكم

د بې خايه قسمونو څخه ځان وساتئ!

۳۵: وأوفو بعهد الله اذا عاهدتم

د الله تعالى سره چې مو وعده کړيده هغه پوره کړئ!

وأوفو الكيل اذا كلتم

پيمانته (تلل) سمه کوئ په وخت د پيمانته (تللو) کې!

۳۷: وزنو بالقسطاس المستقيم

په روغه او برابره تله (ترازو) تلل کوه!

۴۸: كونو مع الصادقين

د رښتيا ويونکو ملگرتيا کوه!

۳۹: أوفو بالعقود

په وعدو وفا (پوره کول) وکړئ!

...

د اذان په وخت کې خبرې مه کوي

ابن جريج رحمه الله تعالى وايي

صحابه کرام به د اذان په وخت کې داسې چې ناست وه لکه د قران کریم تلاوت ته به چې ناست وي يوازې هماغه

کلمات به یې ویل کم چي به چې مؤذن ویل

(فتح الباري: (۹۲/۲)

...

سیرت له پاڼو

جابر بن سمره رضی الله عنه فرمایي

د رسول الله ﷺ خوځې مبارکې له ټولو عطرونه زیاتې خوشبو داره وې جابر رضی الله عنه فرمایي
 زه ماشوم وم ، رسول الله ﷺ مې مخ ته لاس راوړي ، د شفقت لاس یې پر راکش کړي ، ومې لیدل چې مبارک
 لاسونه یې یخ او داسې خوشبوداره وه تا به ویل همدا وس یې د عطار له خلتې څخه را ایستلي دي .
 انس رضی الله عنه فرمایي : خوځې یې لکه ملغلرې داسې وې .
 ام سلیم رضی الله عنها فرمایي: د رسول الله ﷺ د مطهر بدن بوي یا خوځې له غوره عطرو څخه هم غوره وې .
 جابر رضی الله عنه فرمایي: رسول الله ﷺ به چې په کومه لاره ولاړي ، که بل څوک هم پر هغه لاره ولاړي ، نو د
 رسول الله ﷺ د مبارک بوي څخه به په دې پوهیږي چې رسول الله ﷺ پر همدې لاره تللی یعنی دده له
 خوشبویی څخه به پدې پوهیږي چې هغه مبارک پردې لاره تللی دي ، دده خوشبویی او یا دده د خوځو خوشبویی
 به د دوي د لارې رهنما وه .

الرحیق المختوم

...

ولې د لمانځه په هر رکعت کې دوه سجدي تر سره کیږي ؟

ایا کله مو دغه پوښتنه په ذهن کې در ګرځیدلې ده ؟
 چې ولې په هر یو رکعت کې دوي سجدي کوو ؟

ایا پدې کې څه حکمت شتون لري ؟

دا پوښتنه له علي بن ابی طالب (رضي الله تعالى عنه) څخه یوچا وکړه ، چې ولې په هر رکعت کې دوي سجدي کوو؟

او په خاوره کې کوم صفت او ځانگړنه ده ؟؟
د علي کرم الله وجهه ځواب نوموړي تن ته پدې ايات سره وو:

﴿مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى﴾

لومړۍ سجده تر سره کول او بيا سر راپورته کولو مانا دا ده چې (مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ) يعنې له دې خاورې څخه مو پيدا کړي ياست (تول بدن مو د خاورې څخه پيدا سوی دی) او کله چې دوهمه سجده تر سره سي مانا يې دا ده چې (وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ) تاسې به خامخا مړه کيږئ او دې خاورو ته به ورځې نو په ياد لړئ چې (وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى) او په دوهم ځل به بيا د دې خاورو څخه راپورته کيږئ او دالله تعالی حساب ته به ورځئ .

(په هر رکعت کې د دوه سجودو تر سره کولو معنی دا ده چې مونږ او تاسې ته په هر رکعت کې ژوند او مرگ په ياد وي)

د الله تعالی پر دين (اسلام) د مشرف کېدو نعمت باندې شکر او الحمد لله ويل پکار دي چې مونږ او تاسې ته يې د سجدې کولو توفيق راکړي ، تر څو مو تل پاتې بريا چې د اخرت بريا ده په برخه سي .

...

څومره هيبت ناکه ورځ به وي چې رغ وسي
(وَقَفُوهُمْ إِنِّي مَسْئُولُونَ)

دوی ودرولئ له دوی څخه د اعمالو پوښتنه کيږي

دلمانځه برخه

دلمانځه فرضونه او واجبات سنتونه(زده کړه يې فرض ده)

وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا!

گرانو مسلمانانو! لمونځ چې داسلام او کفر سرحد دي يو هم عبادت دي هغه وخت به صحي لمونځ وي چې لمونځ گزار دلمانځه په احکامو لکه فرائض ، واجبات ، سنت ، مکروهات او دلمانځه په ماتونکو پوه سي

دسجده سهوي دوجوب صورتونه وپيرني دلمانځه د صحت او خرابي درک کړی.

نوپه همدې خاطر دلمانځه داحکامو زده کړه په نر اوسځه فرض ده اويادساتل يې ضروري دي.

دلمانځه فرضونه:

دلمانځه 14 فرضونه دي چې 8 دلمانځه څخه دباندي او شپږ په لمانځه کېنې د ننه دي کم چې دلمانځه څخه دباندي دي هغه ته دلمانځه شرطونه وايي اوکم چې په لمانځه کې دننه دي هغه ته دلمانځه ارکان وايي.

لومړی دلمانځه شرطونه : پدې شرطونو کې که يو هم پاتي سي لمونځ نه صحي کېږي.

۱: په پاکو اوبو سره اودس تازه کول دی.

۲: دبدن پاکوالی : يعنی دلمونځ کونکي بدن به دحقيقي او حکمي ناپاکي څخه پاک وي که اودس نلري اودس به کوي او که غسل نلری غسل به کوي.

۳: دجامو پاکوالی : کالي به پاکې وي که نجاست غليظه يا خفيفه وي هغه به پريمنځي.

۴: دلمانځه دځای پاکوالی: که فرش ، مسله او يا مخکه وي هغه به پاک وي.

۵: ستر عورت : بدن به په جامو پټ وي دنر لپاره کم تر کمه دزنګون څخه تر نامه پورې او دښځی ټول بدن بغير لاسونو ، مخ او پښو څخه نور ټول بدن عورت دی چې کالي به نازک نه وي چې دبدن کم ځای ورڅخه ښکاره نسي دګاج پورني سره لمونځ نه کېږی ځکه دهغه څخه ورښتان ښکارېږي.

که دنر دپښو بجلکي پټي وي لمونځ يې مکروه دی اوکه دښځی بجلکي ښکاره سي لمونځ يې مکروه دی.

۶: مخامخ قبلی ته دریدل:

۷: دلمانځه نیت کول : نیت خو هغه دزړه اراده ده خو په ژبه ویل مهم دی.

۸: دلمانځه د وختو پیژندل

دلمانځه ارکان : د لمانځه ارکان شپږ دي.

۱: تکبیر تحریمه یعنی دنیت تړلو په وخت کښې الله اکبر.

۲: قیام یعنی د سبحانک اللهم الحمد لله او سوږه ویلو لپاره په ولاړې دریدل.

۳: قرأت یعنی د الحمد لله او آمین څخه ورسته یو سورت یا کم تر کمه دری آینه ویل.

۴: رکوع

۵: سجده

۶: په آخره ناسته کې د ونده وخت کې چې تشهد ویلای سي کښیناستیل.

که له شرطونو اوارکانو یو هم قصداً یا په هیږه سره پاتې سي لمونځ نه صحی کیږي.

دلمانځه واجبیات:

۱: د سوږه فاتحی یعنی الحمد لله ویل.

۲: د فرضو په اولو دوو رکعتو کې او د وترو، سنتو او نفلو په ټولو رکعتونو کې تر فاتحی ورسته یو سوږه یا دری ایتونه ویل واجب دي.

۳: سوږه فاتحه د بل سوږه څخه مخکې ویل واجب دي.

۴: ټول ارکان پرلپسی واجب دي یعنی که دیوه رکن څخه وروسته د دوهم رکن په ادا کولو کښی په بی فکری یا هیږی سره د ونده وخت تیر سي څومره وخت چې درکوع یا سجدی په کولو کښی تیر یري نو سجده سهوه لازمیږي د دُعا وغیره په ویلو کې که څه ذیات وخت تیر سی سجده سهوه نه لازمیږي.

۱: او همدارنگه په قيام ، قرأت ، رکوع اوسجده کې ترتيب ساتل واجب دی که درکوع څخه مخکې سجده وکړي او دسجدي څخه مخکې قعدو وسی نوسجده سهوه لازمېږي.

۵: په سجده او رکوع کې دونده ځنډ تيرول په څومره وخت کې چې سړی سبحان ربی العظيم اوسبحان ربی الاعلی ووايي کم خلک چې ډير ژر ژر رکوع اوسجده کوي دهغوی لمونځ نه صحيح کيږي.

۶: قومه کول يعنی درکوع څخه وروسته په ښه شان دريدل ، پدی کې هم ډير خلک په پوره توگه نه دريږي په تيزی سره سجدي ته ځی ، داسی کول هم لمونځ فاسيدوی.

۷: جلسه کول يعنی د دوو سجدو په مابينځ کې په ښه شان کښي ناستل چې د بدن ټول اندامونه کرار سي او دپوره ناستی گمان پری وسي ، ځني کسان دچرگ په شان منبوکه وهي چې لمونځ یی نه صحي کيږي ځکه جلسه واجبه ده دواجبو په قصدي ترک سره لمونځ فاسديږي.

۸: لومړی قعدو.

۹: په دواړو رکعتونو کې تشهده ويل.

۱۰: تعديل ارکان يعنی ټول ارکان په کراره تسلی او آرامی سره ادا کول لکه قومه ، جلسه ، رکوع اوسجده په آرامی سره کول يا کومی دوعاگانی چې په لمانځه کې ويل کيږي په آرامی سره ويل په تلوار کولو سره ډير څه پاتی سی چې په هغه سره لمونځ فاسيديږي.

۱۱: په کومو کې چې کرار قرآن ويل کيږي لکه ماسپښين او مازديگر په هغه کې کرار کرار ويل او کومو کې چې په زوره زوره قرآن ويل کيږي لکه سهار ، ماښام او ماسختن هغه کې په زوره قرآن ويل واجب دي.

۱۲: دالسلام عليکم په ويلو سره لمونځ ختمول.

۱۳: د وترو په دريم رکعت کې الله اکبر او دوعا قنوت ويل واجب دي.

۱۴: داخرونو په لمانځونو کې شپږ تکبيرونه ذيات ويل واجب دي .

دلماڻخه سنتونه:

- ۱: دتڪبير تحريمه لپاره لاسونه پورته ڪول.
- ۲: دلاسونو پورته ڪولو په وخت کي گوتي خلاصول او قبلي ته مخامخ ڪول.
- ۳: دامام لپاره دهر رکن اداڪولو په وخت کي تڪبير ويل.
- ۴: په اول رڪعت کي ثنا سبحانڪ اللهم ويل.
- ۵: لومړي رڪعت ڪنبي تعوذ يعني اغوذ بالله ويل.
- ۶: دهر رڪعت په شروع کي بسم الله ويل.
- ۷: دسورة فاتحه خخه ورسته آمين ويل.
- ۸: نارينه راسته لاس پر چپه لاس ايښول تر نامه لاندی ، او نسخي پرسينه باندی ايښول.
- ۹: رکوع ته دتلو په وخت کي الله اکبر ويل.
- ۱۰: د رکوع په حالت کي سر دشا سره برابر ول اوپه دواړو لاسونو سره د دواړو زنگونو نيول.
- ۱۱: په رکوع کي دري واري سبحان ربي العظيم ويل.
- ۱۲: قومہ يعني درکوع خخه پورته کيدو په وخت کي دامام دپاره سمع لمن حمده او دمقتدی لپاره ربنا لک الحمد ديوازی کس لپاره د دواړو ويل.
- ۱۳: سجدي ته دتلو په وخت کي اوبيا سجدي خخه دپورته کيدو په وخت کي الله اکبر ويل.

۱۴: سجدي ته دتلو په وخت کي لومړي دواړه گونډې بيا دواړه لاسونه او بيا تندي پر مخکه ايسول.

۱۵: په دواړو سجدو کي دري واړه سبحان ربي الاعلي ويل.

۱۶: دسجدي په وخت کي دلاسونو دواړه ورغوي دپزي څنگو ته ايسول ورنونه دنس څخه جلا اود ځمکې څخه ليري ساتل او څنگلي له ورنو څخه ليري ساتل اوهمدارنگه دواړي پسي ولاړي ساتل او دښځو لپاره ورنونه دنس سره پيوسته کول اوپسي پر مخکه باندي غوړيدلي ساتل.

۱۷: په جلسه او قعده کي د نارينه راسته پښه درول او چپه پښه غوړول او پر هغې کښيناستل او ښځه دواړي پښي راسته طرف ته ايستل اوپر هغو کښيناستل.

۱۸: په تشهد کي د اشهدان لاله الا الله ويلو دشهادت گوته پورته کول.

۱۹: په قعده اخيره کي دتشهد څخه ورسته درود شريف ويل.

۲۰: د درود څخه وروسته دُعا ويل اللهم ربنا.

۲۱: لومړي راسته طرف او بيا چپه طرف ته سلام گرځول.

...

د محمد ﷺ او د هغه د څلورو يارانو د لنډي پيژندلو برخه

- ◀ نوم: حضرت محمد ﷺ
- ◀ د پلار نوم: عبدالله
- ◀ د نيکه نوم: عبدالمنون
- ◀ د کورنۍ نوم: هاشمي
- ◀ د مور نوم: آمنه بنت وهب
- ◀ د رضاعي مور نوم: حليمه سعديه
- ◀ د لومړۍ ميرمني نوم: خديجة الكبرى رض
- ◀ د لومړۍ ميرمني د پلار نوم: خويلد
- ◀ د قوم نوم: قريش
- ◀ د زيږيدني ځای: مکه مکره
- ◀ د هيواد نوم: سعودي عربستان
- ◀ نژاد: عرب
- ◀ تر بعثت مخکې لقب: رستيا ويونکی او امين
- ◀ د الهي وحيو د راکښته کيدو ځای: غار حرا
- ◀ د حرا د غار موقیعت: د مکې شمال غرب خواته
- ◀ دنده: پيغمبري
- ◀ دين: اسلام
- ◀ د دندي موده: ۲۳ کاله
- ◀ رنگ: گلگون او ځلانده
- ◀ د وريستانو رنگ: تور
- ◀ قد: منځنۍ لوړ ته مايل
- ◀ پزه: جگه قلمي
- ◀ د ميرمنو نومونه يې: خديجه ، عايشه ، حفصه ، سوده ، زينب ، ام السلمه ، جوپريه ، صفيه ، ميمونه (رض)
- ◀ زامن: عبدالله ، قاسم ، ابراهيم (په کوچنيوالي وفات)
- ◀ لوني: زينب ، رقيه ، ام کلثوم ، فاطمه رض
- ◀ د اوسيدو ځای: مکه مکره د بني هاشمو ځای ، تر هجرت وروسته مدينه منوره
- ◀ تحصيلات: د پيغمبرۍ تر درجې د الله ج تر نظر لاندې د جبرائيل ع په واسطه ورسول سوه

- ◀ د پلار مړينه: د مور په نس كښي د دوو مياشتو وو
- ◀ د مور مړينه: په ۶ كلنۍ كښي
- ◀ د نيکه مړينه: په ۸ كلنۍ كښي
- ◀ اصلي روزونکی: دده اكا ابو طالب
- ◀ د واده پر مهال عمر: ۲۵ كلن او خديجي رض عمر ۴۰ كلنه
- ◀ د نبوت پر مهال عمر: ۴۰ كلن
- ◀ د مديني څخه مكې ته د هجرت پر مهال نيټه: ۶۱۱ ميلادي ، چي د هجري قمري د اول كال سره برابره ده
- ◀ لومړنی سفر: د خپل اكا سره د شام د بصري ښار ته په ۱۲ كلنۍ كښي وو
- ◀ د بعثت وروسته لقب: خاتم الانبياء والمرسلين ، ابو القاسم
- ◀ ټول عمر يې: 63 كاله
- ◀ د مړيني نيټه: د 11 هجري قمري كال د ربيع الاول پر ۱۲ د دوشنبې په ورځ
- ◀ قبر مبارك يې: د مديني منوري ښار د ام المومنين رضي الله عنها حجره.

...

د نبي کریم ﷺ غوره ويناوي

- اخلاق دي ښه کړه، چې ايمان دي کامل سي.
- خلکو ته گټه رسوه، چې په خلکو کې غوره سي.
- قناعت کوه، غني به سي.
- په الله پاک توکل کوه، په خلکو کې به تر ټولو پياوړی يې.
- له حرام رزق څخه ځان ساته، دعا به دي قبوله سي.
- په اودس اوسه، روزي به د باران په خير درباندي اوري.
- استغفار تل وايه، گناه به دي کمه وي.
- قيام الليل (تهجد) مه پرېرده، مخ به دي نوراني وي.

...

د څلورو يارانو (راشده خلفاؤ) په زړه پورې معلومات

رسول الله ﷺ ته په نسب کې تر ټولو نږدې علي بن ابي طالب و، بيا عثمان، بيا ابو بکر او بيا عمر و، رضي الله تعالی عنهم

ابوبکر:

له رنگه سپين او ژړوالي ته مايل و، مخ يې ډنگر و، سترگې يې ژورې وې، تندي يې راوتلی و، بدن کې يې غوښه کمه وه، پر بارځوگانو يې وربښتان لږ وه، څهره به يې غمجنه ښکاريده.

عمر:

له رنگه سپين او ښايسته و او په قد جگ و، د ونډه لوړ قد يې و چې له لېرې به داسې ښکاريده لکه پر آس چې سپور وي! پر بدن يې وربښتان زيات وه، پر تندي يې وربښتان نه وه، ريره يې گڼه وه، په چپه لاس يې ليکل کول او په دواړو لاسونو يې يو ډول کار کوي! اوږده برېتونه يې وه، چې غصه به سو برېتونه به يې پيچل.

عثمان:

له رنگه غمړنگه او ښايسته و، اوږده او راکړه پزه يې وه! له قده درميانه و، گڼه ريره يې وه او نرم، پوست انسان و.

علي:

تورې ښايسته سترگې يې وې، پر سر يې وربښتان نه درلودل، مگر د شا د خوا يې پر سر يوڅه وربښتان وه، قوي مروندونه او لاسونه يې وه! کم غونډې غمړنگه و، پلنه ريره يې درلودله او له قده ټيټوال ته نږدې و.

د خلافت وختونه يې

عثمان تر ټولو زيات وخت خلافت کړی و او ابو بکر لږ، عثمان (۱۲ کاله) بيا عمر (۱۰ کاله) بيا علي (۵ کاله) بيا ابو بکر (۳ کاله) چې دا ټوله موده ۳۰ کلونه کېږي! لکه په حديث کې يې په همداسې دقيقه توگه يادونه سوې

ده! رسول الله ﷺ فرمايي: زما امت کي به خلافت دېرش کاله يي. (الخلافة في أمّتي ثلاثين سنة). او دا حديث له (دلائل النبوة) څخه شمېرل کېږي.

د لومړيو دريو خليفه گانو رضي الله عنهم زمانه کي مدينه منوره پلازمينه وه، د علي رضي الله عنه زمانه کي پلازمينه د عراق کوفي ښار ته انتقال سوه.

د عثمان رضي الله عنه انا "البيضاء" نومیده چې د رسول الله ﷺ د پلار غبرگولی خور وه!

د ابو بکر مور (ام الخير سلمی) نومیده، د عمر مور (حنتمة) نومیده، د عثمان مور (أروى بنت كریز) نومیده او د علي مور (فاطمة بنت أسد) نومیده.

رسول الله ﷺ په ۶۳ کلني کي وفات سوی

ابو بکر په ۶۳ کلني کي وفات سوی

عمر په ۶۳ کلني کي وفات سوی

علي په ۶۳ کلني کي وفات سوی

عثمان په ۸۲ کلني کي وفات سوی

دا معلومات د امام ابن عبدالبر رحمه الله له کتاب (الاستيعاب في معرفة الأصحاب)

د خلفائي راشيدينو ويناوي

يو څو په زړه پورې ويناوي

۱: ابوبکر صديق (رض) وايي:

د هغه شخص سره ملگرتيا وکړه چې نيکي وکړي او هېره يې کړي.

۲: عمر الفاروق (رض) وايي:

مرگ په ياد ولره، خو د مرگ هيله مه کوه.

۳: عثمان (رض) وايي:

د آخرت اول منزل قبر دی، که چېرې هلته کامیابه سوي؛ نو نورې مرحلې درته آسانه کيږي.

۴: علي (رض) وايي:

تل رښتيا وايه تر څو د قسم اخستلو اړتيا پيدا نسي.

...

دساینس برخه

په مریخ کې اوبه نه پیدا کيږي ځکه چې د مریخ د فضا فشار او تودوخه د اوبو د مایع حالت لپاره مناسب نه دي د مریخ فضا ډېره وچي ده او د دې سیارې سطحه د اوبو په منجمد حالت یخ یا بخار کې شتون لري خو مایع اوبه نه لري.

...

د حضرت ابراهیم علیه السلام د "حقیقت پیدا کولو" کیسه د قرآن د نگاه څخه

حضرت ابراهیم علیه السلام د اسلامي تاریخ له ستر ستورپوهانو څخه گڼل کېږي، چې د حقیقت په موندلو کې یې د حق نښې په خپلو عقلي او علمي دلایلو سره ولټولې. هغه د خپل قوم له باطل عقایدو څخه د وتلو هڅه وکړه او د حق پیدا کولو په سفر کې یې پرلپسې مشاهدې وکړې. قرآن کریم د هغه دغه هڅې په تفصیل سره بیان کړي دي.

د ابراهیم علیه السلام د حقیقت پیدا کولو د سفر مرحلې

د حضرت ابراهیم علیه السلام د تحقیق او مشاهده کولو دا سفر په سورة الانعام (۷۹-۷۵) آیاتونه کې په ښکاره توگه بیان سوی دی. دا آیاتونه د هغه عقلي او روحاني سفر یوه څرگنده انځورگري کوي.

۱. د کائناتو مشاهده او د باطل د رد هڅه

الله تعالی فرمائي:

"وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونٍ مِنَ الْمُوقِنِينَ"

(سالأنعام: ۷۵)

ژباړه: او داسې مو ابراهيم ته د آسمانونو او ځمکې سلطنت وړبښکاره کړل، ترڅو هغه په باور کوونکو کې سي.

دلته الله تعالی څرگندوي چې ابراهيم عليه السلام ته د کائناتو د مخلوقاتو نښې او عظمتونه ښکاره سول، ترڅو هغه په حقيقت يقين وکړي او د حق د پيدا کولو لپاره عقلي دليلونه پيدا کړي.

۲. د سيارو مشاهده او د عقايدو رد

حضرت ابراهيم عليه السلام د خپل قوم د باطل عقايدو ردولو لپاره د شپې او ورځې په جريان کې د اسمان د اجرامو مشاهده وکړه. هغه د دې اجرامو موقتي حالتونه وڅارل، ترڅو ثابته کړي چې دا د الله تعالی مخلوقات دي او د خدای مقام نه سي نيولی.

لومړی: ستوری

الله تعالی فرمائي:

"فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْكَبًا ۖ قَالَ هَذَا رَبِّي ۖ فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أُحِبُّ الْأَفْلِينَ"

(الأنعام: ۷۶)

ژباړه: کله چې شپه پر راغله، نو يو ستوری يې وليدی او ويې ويل: "دا زما رب دی." خو کله چې ستوری ورک سو، ويې ويل: "زه هغه څه نه خوسوم چې ورک سي."

دویم: سپوږمی

"فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِعًا قَالَ هَذَا رَبِّي ۖ فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لئنِ لَمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ"

(الأنعام: ۷۷)

ژباړه: بيا يې سپوږمی وليده چې رامعلومه سوه، نو ويې ويل: "دا زما رب دی." خو کله چې هغه هم ورکه سوه، ويې ويل: "که زما رب ما ته لار ونه ښيي، زه به له گمراهانو څخه سم."

درېيم: لمر

"فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسُ بَازِغَةً قَالِ هَذَا رَبِّي هَذَا رَبِّي هَذَا أَكْبَرُ ۖ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يَاقَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ"
(الأنعام: ٧٨)

ژباړه: كله چې يې لمر راختلی وليدي، نو ويې ويل: "دا زما رب دی، دا تر ټولو لوی دی." خو كله چې هغه هم ورک سو، ويې ويل: "ای زما قومه! زه د هغه څه سره چې تاسو يې شریک کوئ، بې زاړه يم."

٣. د حقیقت منل او توحید ته رسېدل

په پای کې ابراهیم علیه السلام د خپل تحلیل نتیجه داسې اعلان کړه:
"إِنِّي وَجْهْتُ وَجْهِيَ لِلدِّينِ الَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ"
(الأنعام: ٧٩)

ژباړه: "زه د هغه چا طرف ته مخ اړوم چې آسمانونه او مخکه يې پیدا کړي دي، په اخلاص سره. او زه له مشرکانو څخه نه يم."

د سیارو او د کائناتو مخلوقاتو مشاهده

حضرت ابراهیم علیه السلام د ستورو، سپوږمۍ او لمر مشاهده وکړه چې د هغه وخت له بشري وسایلو پرته يې د الله تعالی د قدرت د نښو په توگه وپېژندل. دا څرگندوي چې الله تعالی هغه ته ځانگړې پوهه ورکړې وه چې د کائناتو نښې بېله کمې وسیلې وويني.

پایله

د حضرت ابراهیم علیه السلام د حقیقت پیدا کولو سفر موږ ته لاندې درسونه راکوي:

١: د کائناتو مشاهده د الله تعالی د عظمت او توحید په درک کې مرسته کوي.

٢: عقلي او علمي څېړنه د ایمان د قوي کېدو سبب گرځي.

٣: یوازې هغه ذات چې د زوال او نابودۍ څخه خوندي دی، د عبادت وړ دی.

۴: د الله تعالی پر وړاندې اخلاص او د مشرکانو د عقایدو رد د ایمان نښه ده.

د قرآني نگاه سره سم ، ابراهيم عليه السلام نه يوازې يو ستر پېغمبر ، بلکې د کائناتو د نظام د مطالعې يو بې مثاله ستورپوه هم وو.

...

ساینس او دین

ساینس او دین د اوس وخت یوه ډېره پیچلي او اوږده موضوع ده او حتی د جنجالونو ډکه ده. زموږ زیاتره سیکولر ملکري خو یا ددې تاریخ څخه بیخي ناخبره دي او یا د موضوع اړوند ډېر مات او کوڼ بحث کوي. ددوی د موضوع اوله نقطه داده چې عیسویت ځکه ماته ومنل چې د ساینس سره اوږه پر اوږه نه ولاړې. خو دا خبره بیخي بي بنیاده ده ، ځکه عیسویت د خپل د تاریخ د لومړي څخه د فلسفې ، منطق او د وخت د ساینس سره اوږه پر اوږه ولاړې ، حتی تر دې چې دوی د نیکولا کوفرنیک د چلنجو او سوالو جوابونه نه فقط د انجیل څخه ورکړه ، بلکې د خپل وخت ټینګ مشاهداتي او ریاضیکي لارو چارو څخه استفاده وکړه او د نیکولا کوفرنیک د سوالو جوابونه یې ورکړه. عیسویت خپل د ځان د عقلي او منطقي دین د ثابت کولو لپاره د افلاطون د فلسفې څخه گټه واخیستل ، دوی بطلموس ریاضیکي شواهد د مخکې د سکون لپاره وکارول... او حتی دوی د گالیلو سره هم تر ډېره حده ساینسي ولاړل او دوی وايې چې کله زموږ مشرانو ته غلط خطابونه شروع کړه نو موږ دې وسوځي. ځکه دوی وايې چې گالیلو د لمر د مرکزیت تیوري په کال ۱۶۱۶ کې وړاندې کړه او دته سزا په کال ۱۶۲۴ کې ورکول سول او ځینې تاریخونه بیا دا پېښه داسې وړاندې: چې کلیسا و گالیلو ته وویل چې ته خپل نظریات فقط تر مفروضاتو قایم کولای سئ لکه د کوفرنیک نظریات چې فقط تر مفروضاتو پورې وه ، یعنې Hypothesis پورې یې درلودلای سئ خو د ساینس حقیقت Scientific truth یې نسي بللې. تاریخ دواړه ډوله بیانونه خپل په غیر کې ساتلي دي او دواړې ډلې خپل د بیان لپاره کافي شواهد لري. خو اصلي خبره داده چې کلیسا د ساینس سره اوږه پر اوږه تللې وه او ډېر وخت یې حتی د انجیل تعلیماتو ته تغیرات ورکول او تاریخ د دا ډول پېښو څخه ډک دي چې عیسویانو خپل دین ته تغیر ورکړې وې. که موږ دې موضوع ته اصلي نوم ورکړو نو دا جنګ د انجیل او ساینس تر منځ نه بلکې د پخواني ساینس او نوی ساینس ترمنځ وو. دوی د خپل حق لپاره د افلاطون او نورو یوناني فلسفيانو نظریات راټول کړه خو دا چې ساینس یو بدلیدونکي علم دی نو دا موضوعات یې هم بدل کړه نو عیسویت پدې دی ځای کې نور تر سوال لاندې راغلی. په علمي نړۍ کې یوه خبره ده هغه دا چې د یوې نظریې د قوی کیدو ثبوتونه باید د هغه نظریې ددنه څخه راسئ نه ددباندي څخه! اوس که دوی انجیل خپل حالت باندې پرېښي وای نو فکر

نه کوم چي دا ډول تاريخي حالت دي د دوی پر وړاندې راغلی وای. بناغلی سفر الحوالي په خپل کتاب د الکسس کاريل دا خبره نقلوي: که عیسی علیه السلام په اوس وخت کي یوي کلیسا ته ولاړ سي نو حبران به سي ځکه دوی به هغه شیان کوی چي ده نه وه ورنښولی او که محمد رسول الله مسجد ته ولاړ سي نو هغه به هیڅ حبرانه نسي ځکه ټول به هغه تعلیمات وويني چي ده ورته ښولی وه. اوس وخت کي مسلمانان هم همداسي کوي، دوی د قرآن د هر څه یعنی د حقانیت دلایل د ساینس څخه اخلي، خو دوی دی باندې نه پوهیږي که ساینس خپله نیوري بدله کړه نو آیا قرآن هم باید بدل سي؟ العیاذ بالله. مسلمانانو ته پکار ده چي د قرآن د حقانیت دلایل په قرآني نړۍ لید کي چي څرنکه قرآن، سنت، اجماع، قیاس او یا نورو لارو چي دین کي یو موضوع کي ورباندې خبرې کیږي استعمال کړي.

...

ترمودینامیک (حرارت فزیک)

دا د اوسني فزیک یوه ډېره پرمختللي او جالبه څانګه ده چي استعمال یې د اټوم څخه نیولې تر کائناته او ساختمانو پوري دي. ترمودینامیک فزیک کي دا څېړل کېږي چي تودوخه څرنګه او کوم تاثیرات پر اټوم اچوي. چي عموماً د ۵ قوانین لري او ډېر اساسي دي د فزیک او خاصاً د کوانټم فزیک لپاره. د کوانټم فزیک په کتابونو لیکل سوي چي که څوک په ترمودینامیک باندې سم نه پوهیږي هغه ته کوانټم فزیک زیات مغلق او پیچلي وي. ددې تاثیرات نه یوازی په لوړ او کوچنی مقیاس کي وي بلکې زموږ په روزمره ژوند کي اود اوسیدو په تعمیراتو کي یې هم زیات استعمال دی. چي په واسطه یې پوهیږو چي د خوب خونه باید څونه حرارت ولري؟ برنډه، اښیزخانه... څومره تودوخه ولري. د انجنیري څانګه کي دوه سمستره ورته ویل کېږي خو د بدبختي ځای دادې چي فعلاً په شخصي ځایو کي استعمال نه لري او دولتي ودانیو کي د ګوتو په شمار باندې څو دانو کي کار سوي دی. یوه ورځ مې یوتوب کي د ترمودینامیک اړوند لیکچر اورید، وروسته مې د یو ملګري انجنیر څخه پوښتنه وکړه چي انجنیر صاحب ددې استعمال څومره ګټه ده او ولې یې نه استعمالوو؟ ویل چي د ګټې اړوند به یې یو مثال درکړم: وای ۲۰۱۴ کي هلمند کي یو مکتب جوړیدي نو انجنیر یې زه وم، دا مکتب ولسوالۍ کي وو او هغه ولسوالۍ ډېره ګرمه وه ځکه د سرطان میاشت وه او ګرمۍ درجه ۴۳ ته لوړه وه. وای دلته د پولیسو پوسټه هم نږدې وه او د امریکایانو ځای هم؛ په دې درجه حرارت کي پولیس په خپلو پوسټو کي د ګرمۍ څخه جوشیدل او امریکایانو چي د ترمودینامیک فزیک په رڼا کي یې خپل کانټینران جوړ کړي وه، هغوی په کانټینرانو کي ساده کولر ته هم د سپرې یخ کیدي، نور نو خپله فکر وکړه.

...

د مخکې کړوی شکل

په تیرو وختونو کې، خلکو باور درلودی چې مخکه هوار ده.

په پېړیو پېړیو ، خلک بیریدل چې که دوی په اوږده سفرو لار سي ، نو دوی به د مخکې د یوې ځنډې څخه

ولویږي .

سر فرانسیس ډریک لومړی کس و چې په ۱۵۹۷ کې یې د ځمکې کره ثابته کړه وروسته تر هغه چې شاوخوا یې سفر وکړي.

اوس د قرآن دغه آیت ته پام وکړئ، چې د ورځې او شپې د تغیر سره تړاو لري.

﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ (لقمان: ۲۹)

ایا تا نه دي لیدلي چې الله شپه په ورځ او ورځ په شپه بدلوي او لمر او سپوږمۍ یې مسخره کړي دي (او د انسان د گټو پر لار کې یې روان کړي دي)؟ او هر یو به تر یوې ټاکلې اندازې پورې حرکت کوي (او دا نظام به د نړۍ په پای کې پای ته ورسېږي) او خدای به هغه څه سره خبر دی چې تاسو یې کوئ".

دلته د مداخلې معنی دا ده چې شپه کرار کرار په ورځ بدلیږي او برعکس. دا پدیده یوازې هغه وخت واقع کیدای سي چې مخکه کره وي ، که چیرې مخکه هواره وي ، د شپې څخه ورځې ته او د ورځې څخه شپې ته بدلون ناڅاپه پیښېږي.

لاندې آیت د ځمکې کروي شکل ته هم اشاره کوي:

﴿خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ۚ يَكْوَرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيَكْوَرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ ۚ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۚ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ﴾ (الزمر: ۵)

"خدای اسمانونه او مخکه په حقه سره پیدا کړي دي .

شپه په ورځ او ورځ په شپه بدلوي او لمر او سپوږمۍ یې، د خپل امر تابع کړي دي، او د بندگانو د گټو لپاره یې گرځوي.

د دوی هر یو به د یوه ټاکلې وخت لپاره په حرکت کې وي چې خدای پوهیږي، خدای غالب او بخښونکی دی ، او هغه څه کوي چې وغواړي او چاته چې وغواړي بښنه کوي.

دلته د عربي کلمه «يَقْوَر» د تکبير له کلمې څخه اخيستل سوې ده چې معنی يې د پگړۍ ده او پگړۍ د سر شاوخوا پټول دي او دا دواړې معناوې يوازې هغه وخت سمې دي چې مخکه کره وي .
مخکۀ د گين په ډول کره نه ده، بلکې بيضوي ده، يعنې په دوو قطبونو کې سره را ټولېږي.

په لاندې آيت کې د ځمکې د شکل توضيح ده:

﴿وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا﴾ (النازعات: ۳۰)

"او تر هغه وروسته يې مخکۀ غوړولې وگرځوله او بيضه يې جوړه کړه.

او د Dahiyeه کلمه د شترمرغ د هگۍ معنی لري ، د شترمرغ هگۍ شکل د ځمکې کروي شکل ته ورته ده .
له همدې امله قرآن کریم د ځمکې شکل په دقيق ډول بيان کړی دی .

...

په جنوبي امريکا کې د کيب هورن په سيمه کې يوه

حيرانوونکې پېښه ليدل کيږي چيرې چې د ارام سمندر او اتلانتيک سمندر اوږه نه سره گډيږي د دې ځای تازه اوږه چې د انټارکټيک د يخيانو د ويلې کېدو څخه سرچينه اخلي د دواړو سمندرونو ترمنځ يو جلا ديوال جوړوي دا تازه اوږه د مالکې لږوالي او د کثافت فرق د امله د ارام او اتلانتيک سمندرونو اوږه جلا ساتي چې د سمندرونو اوږه په يوه برخه کې شنې او په بله کې آسماني ښکاري دا طبيعي پېښه د نړۍ د حيرانوونکو منظرو د ډلې څخه ده.

همدا موضوع په قران کې داسي راغلي ده

وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَّحْجُورًا
(سورت الفرقان ، آيت ۵۳)

دا آيت د سمندرونو جلاوالي ته اشاره کوي

...

د کائناتو په لامحدود پراخوالي کې چې کله انسان خپل کوچنی وجود درک کړي، د يوې ژورې غميزې احساس ورته کېږي. د ميلياردونو کلونو په مټ جوړ سوی دا نظام، چې د يوې بې پايه تشې په منځ کې څراغونه ځليږي، د انسان د ژوند د لنډون سره يو ژور تضاد لري. ستوري چې موږ ته د يوه اميد په شان ځليږي، په حقيقت کې د

زرگونو کلونو مخکې مړه سوي وي، او د هغوی رڼا زموږ تر سترگو ته یوازې اوس را رسېدلې ده. دا یوه غمجنه یادونه ده چې هر څه چې موږ وینو، هغه یوازې تېره سوې خاطرې ده. د انسان وجود یوازې یوه نازکه کرښه ده د وخت په دې بې رحمې سمندر کې، چې خپې یې هر څه مړه کوي. کائنات دومره بې احساسه ښکاري چې د انسان دردونه، هیلې او ارمانونه ورته هېڅ ارزښت نه لري. په دې لویه بې پایانه شپه کې، چې هېڅوک زموږ چيغې نه اوري، د ژوند کولو معنی یوازې زموږ خپله مبارزه ده. انسان د یوې بې پایانه خولې په شان دي چې د خپل وجود معنی پیدا کوي، خو جوابونه یې د یوه خاموش کائنات په زړه کې ورک دي. ایا دا غمیزه نه ده چې موږ دلته د څو شېبو لپاره یو، په داسې حال کې چې ستوري د میلیارډونو کلونو لپاره ځلېږي؟ او ایا دا درد ناک نه دي چې موږ پوهېږو، زموږ مړینه به نه یوازې زموږ لپاره، بلکې د کائناتو لپاره هم هېڅ اهمیت ونه لري؟ د دې کائناتو تر ټولو غمجنه برخه دا ده چې موږ په کسې یوازې یو، او یوازې به د دې نړۍ ولاړ سو، پرته له دې چې زموږ وجود د دې لوی کائنات لپاره کومه معنا ولري.

...

که چیرې سپوږمۍ نه وای برېر مخکې د وضعي او انتقالي حرکتونو اختلاف راځي د لمر پرو انډې د ځمکې جاذبه کمېږي، بادونه او طوفانونو سمندرونه به بې کنټروله سي، دسمندرونو اوبه به ټوله نړۍ ډوبه کړي، د ځمکې توازن او دوران به ورسره شاید خراب سي، او بل د شپې به توره تیاره سي، بل د سپوږمۍ له رویه تاریخ به هم مشکل سي

...

کاینات

د بې پایه کائناتو یوه تیاره فضا کې، چیرته چې ستوري لکه د زړونو ټکانونه ځلوي، انسان د خپل کوچني وجود سره د ژور فکر په سمندر کې ډوب دی. کائنات، چې د ازل په کنډوالو کې غلی روان دي، د بې پایه رمزونو یوه ننداره ده. په دې پراخه خالي میدان کې، هر ستوری د یو نامعلوم داستان یوه کلمه ده، هره کهکشان د بې مثالې ژوند یوه فلسفه. د زمان او مکان د نازک تارونو په دې بې رحمې جال کې، انسان د خپلې پوهې د محدودیتونو تر شا یو ناچیزه وجود ښکاري. خو بیا هم، د همدې کوچني وجود په زړه کې د پوښتنو یوه دروازه خلاصه سوې، یوه دروازه چې د خدای د عظمت د درک پر لور ځي. دا د کائناتو حیرانونکې ښکلا ده چې د انسان روح د هغې غېږې ته کش کوي، چیرې چې د تیارو منځ کې رڼا

پیدا کېږي، او د پوښتنو له مینځ څخه جوابونه. کائنات، چې بې پایله سفر کوي، مور ته د تدبر او تفکر لپاره یو کتاب وړاندې کوي، یو داسې کتاب چې هره پاڼه یې د عظمت یوه ننداره ده او هره جمله یې د حکمت یو راز. انسان، که څه هم محدود دی، خو د هغه نظر بې حده دی، د هغه سوچ بې کناره دی. او په دې ژورو سوچونو کې، د وجود سوالونه پیدا کېږي: "مور څوک یو؟ مور له کومه راغلي یو؟ او د دې بې پایه سفر پای به څشي وي؟" کائنات، د یوې فلسفي آرامۍ سره، یوازې یوه اشاره ورکوي: "پلټنه وکړئ، فکر وکړئ، او خپل حدود مات کړئ، ځکه چې حقیقت هغه چا ته ښکاري چې د هغه په لټه کې وي".

...

د افغانستان د سپورمۍ ډبرې څه سولي ؟

کله چې نیل ارمسټرانګ د سپورمۍ له سفر څخه ځمکې ته بیرته راغلی د سپورمۍ ځینې ډبرې او خاوره یې له ځانه سره راوړې د دې قیمتي ډبرې یوه کوچنۍ ټوټه په ۱۳۴۸ کال کې د امریکا د هغه وخت د ولسمشر ریچارډ نیکسون له خوا د افغانستان پاچا ته ډالۍ سوه هغه وخت ظاهر شاه دغه قیمتي ډبره ملي موزیم ته وسپارله د ملي موزیم دا قیمتي ډبره تر ډیرو کلونو پورې په خوندي ډول ساتل کېده خو د ۱۳۷۰ کلونو د کورنیو جګړو پر مهال د کابل موزیم د جګړې له امله د راکټونو او بریدونو ښکار سو په دې وخت کې موزیم ته ډېر زیان ورسیدي او ګڼ شمېر قیمتي اثار یا غلا سول او یا هم له منځه ولاړل د دغو له منځه تللو اثارو په منځ کې د سپورمۍ دغه ډبره هم ورکه سوه.

...

نیوزیلنډ

هر کال ۶۰۰ د غاښو ډاکټران په ځنگلونو کې د هغه مورګانو پسي ګرځي چې غاښونه یې غټ سوي او خوراک نسي کولای دغه مورګان د غاښو د درملنې ورسته بیرته طبیعت ته ايله کوي. مورګان، میریان او چنجي دا د ځنگلونو طبيبان بلل کيږي. مور بیا څه چم په کوو؟

...

د اروا پوهني برخه

کله چې ناسې په يو داسې شخص بدل سئ چې نور د چا سره بحث نه کوي، له اختلافاتو ځان ساتئ، تر خبرو چوپتيا ته ترجیح ورکوئ، خپل درد له چا سره نه شریکوئ او چې څوک مو یوازې پرېږدي؛ گيله نه کوئ، دا هغه حالت دی، چې ناسې د پوځوالي لوړترین پړاو ته رسېدلي یاست.

...

۱: که جگړه دې ونه گټله، دا هم بسنه کوي چې دښمن دې وپيژندي.

۲: هېڅکله چا ته ټیټ/سپک نظر مه کوئ، ځکه د میلیونونو پیسو چک د لسو افغانیو په قلم امضاء کېږي

۳: په یاد ولرئ؛ هغه خلک چې د وتلو په وخت کې دروازه ډېره په آرامه بندوي چې څوک یې رغ، وانه وري هغه بیا نه راگرځي

۳: کله چې د عمر له پنځویشو کالو واوښتي، د ساعت عیارولو ته هېڅ اړتیا نسته، ستونزې/مسئولیتونه دې پخپله راوېښوي

...

آرواپوهنه وایي

نجونې په اساسي ډول د نارینه وو له شخصیت او د خبرو د ښکلا سره مینه لري
نجونې د هلکانو له خدا، ټوکو او د هغوي له منطقي/ هوسیارو خبرو څخه ډېرې زر متاثره کېږي

...

ناسو ته یوه سپارښتنه

که څوک په یو مجلس کې هر وخت د خپل ځان صفتونه کوي او په هر ځای کې خپل فضیلتونه تکراروي، خپله ډېرې خبرې کوي؛ بل چاته د خبرو کولو چانس نه ورکوي، نو داسې خلک لاشعور ځان کم گڼي او د کمتری احساس لري

او د دې نیمگړتیا د لیرې کولو لپاره په تکراري ډول خپل صفتونه، خوبیاني او ښکلي بیانوي.

په شعوري توگه هغه پوهېږي چې د خلکو په ذهن کې د هغه انځور ښه ندی، نو د همدې کبله هغه په هر ځای کې کوبښی کوي، تر څو خلکو ته خپل مثبت شيان وښايي او غواړي چې د خلکو په ذهن کې خپل انځور ښه او بهتر کړي .

کچېرې داسې شخص ته هم پېژنې نو مهرباني وکړه پښخند او خندا مه پر مکوه، بلکې ددې شخص سره مرسته وکړه، او په ستاينه کې يې شريک سه تر څو د هغه دا ستونزه حل سي!

...

پوهېږي ځواکمن خلک څوک دي؟

- ۱: خپل کارونه په بل چا نه ترسره کوي.
- ۲: وخت نه لري، چې په نورو پسې خبرې وکړي.
- ۳: ماته منوونکي نه وي او خپل کارونه په نيمايي کې نه پرېږدي.
- ۴: ښه کارونه ستايي، د بدو لپاره نصيحت کوي.
- ۵: ځاني نظم او نظافت ته زيات پام کوي.
- ۶: په پالتو آوازو او غيبت ته غوږ نه نيسي.
- ۸: خپلې غلطۍ ژر مني او د بيا تکرار مخه يې نيسي.
- ۸: دي ته لېوالتيا لري چې نوی شی زده کړي.
- ۹: په خبرو کې جدي وي، خو په زړه کې پاک وي.
- ۱۰: پر خپل قول کلک ولاړ وي او وخت نه ضائع کوي.
- ۱۱: د خپلو کاري وسائلو څخه سمه گټه اخلي او ښه ساتنه يې کوي.
- ۱۲: د هوبسيارو خلکو سره راشه_ درشه لري.
- ۱۳: د چا څخه بې ځايه پور نه اخلي او زيات مصارف هم نه کوي.
- ۱۴: د يوازې پاتې کېدو توان لري، خو له بيکاره خلکو سره نه کښيني.
- ۱۵: هر ډول مسلې نورو ورځو ته نه پرېږدي، سم دلاسه يې حل کوي.
- ۱۶: د چاسره چې نوی ملگری سي ورته وايي «کم کم کتابونه دي مطالعه کړي».
- ۱۷: ددوي سوالونه د جوابونو څخه قوي وي.

...

مشوره له بايلونکي واخله/تجربه له گټونکي او دماغ دی خپله استعمال کړه

که یو چا مو مور یا پلار ته سپکاوی کاوه داسی یی ووهی چي ډاکټران ووايي/درملنه یی نشو کولی
 که اړتیا وه دمه وکړه/خو تسلیمېږه مه
 څوک چي مینه نه درسره لری که عسل هم سی مه یی خوره/او هغه سوک چي مینه درسره لری که زهر هم وی
 تیر یی کړه
 دځینو غلطیانو دوباره تکرار د انسان وجدان زر واري وژنی
 دگوتي اثرموپرېدی بیالا □ شی

...

پلار او مور ته خاص پیغام

ډیره توجه وکی، د روان او روحیاتو له مخی د کوچنیانو مطالعه
 ۱: په کم کوچنی چی په کور کی پسڅند وهل کیږی، هغه بیرندوکی او بیغیرته لویزی
 ۲: په کم کوچنی چی اعتبار نه کیږی، هغه چم او فریب زده کوی
 ۳: په کم کوچنی چی تنقید ډیر کیږی، هغه بیا همت او کونښی نه کوی
 ۴: د کم کوچنی چی تعریف نه کیږی، هغه بیا ښه شیان نه خوښوی
 ۵: کم کوچنی چی د ډیرو وهلو سره مخ وی، بیا د هغه صلاحیتونه متاثره کیژی یعنی ځان ورته بی اهمیته
 معلومیږی
 ۶: او کم مور او پلار چی د خپلو کوچنیانو په مخ کی جنگونه کوی، نو کوچنیان هم په روانی مشکل اخته او هم
 بی ادبه لویزی.

...

ارواپوهنه

انسان چې کله د یو چا سره ډیر وخت پاتې سي، نو د دواړو دماغي اړیکه دومره قوي سي چې اکثراً په یوه وخت
 کې دوی دواړه یوه خبره کوي .

...

د حسد کوونکي انسان د پیژندنې ځینې مشهورې نښې!

لومړی دا چې ستا د وږې او لویې لاسته راوړنې مبارکې نه درکوي که څه هم تاته به ډیره ارزښتمنه لاسته راوړنه
 وي .

دوهم دا چې ستا په اړه د بل چا د خولې ستاینه اوریدل نه خوښوي ، که بل څوک ستا ستاینه کوي دی خسته او زړه تنگی کیږي .

دریم دا چې کله یو څوک پر تا مسخره وکړي دی به تر ضرورت زیاته خاندی کوي او خپل اواز به لوړوي * .
څلورم دا چې په عامه ځایونو لکه تجمع یا ټولنیزې رسنیو کې به د خلکو مخکې درته نصیحت کوي تر څو تا جاهل او ځان تر تا لوړ او هوښیار ښکاره کړي * .

تر ټولو مهم دا چې ته هر نوی شی تجربه کوي که هغه کم نوی ځای لیدل وي او یا د کم ښه کتاب مطالعه وي ،
تا ته دا احساس درکوي چې دا یوه عادي خبره ده یعنې ستا د زړه خوشحالیونکي شیانو ته هیڅ ارزښت نه ورکوي .
خومره چې انسان د حاسدینو د حسد څخه لیرې وی هغومره به هغه د راحت خاوند وی .

ومن شر حاسد اذا حسد

...

ارواپوهنه وایی

۱ : د ځان سره د هینداری مخ ته خبرې مو اعتماد پر نفس ځواکمن کوي او د بیړي هورمونونه وژني ! .

۲ : کم پلار چې د خپل زوی سره ډېر په غوسه خبرې کوي د دې تر شا ډېره قوي مینه هم پرته وي چی پلار
غواړي زوی یې یو بریالی شخص اووسي ! .

۳ : کمه انجلی چې د ټولو خپلوانو څخه زړه نور وي پوه سه چی ټولو ډېره ناهیلې کړې او څوک نسي
پیدا کولای چی درک یی کړي ! .

۴ : کم اشخاص چې پوره خوب کوي هغوی د نورو په پرتله ډېر ځیرک وي

...

څو مهمې سپارښتنې ! .

۱: که چیري یو چا ډیر کوچنی کار هم در وکړي ، *مننه ترې وکړئ.

۲: کله چې د مقابل جانب خبرې خلاصې سوې ، ته دې خپله خبره ورته شروع کړه !.

۳: که موټر چلوونکی یې ، تر څو چې چا درنه د موسیقئ چلانو له وي ویلي ، پر خپل سر یې مه چلانو !.

۴: داسې عطر / اسپري مه استعمالوه چې نور خلک در سره په تکلیف سي !.

۵: چې چا غوښتي نه یې ، په ډوډیو پسې کور په کور مه گرځه !.

۶: که چیري خوابدي وي نو پرماشومانو باندي خپل زړه مه تشوه !.

۷: کله چې د چا سره ستړی مه سي کوي ، خپلې تورې عینکې مو د سترگو څخه لیرې کړئ !.

۸: هر وخت گيلي مه کوه !.

۹: یو ښه انسان د پلار او نیکه په غلطی مه نیسه !.

۱۰: چې په کم څه نه پوهېږي ، نظر مه پر ورکوه !.

۱۱: یو مسلک ونیسه او په هغه کې پرمختگ وکړه !.

۱۲: هر وخت ځان خوابدي او دردمن مه ښکاره کوه !.

13: له ژوند ځان مه ستړی کوه !*.

۱۴: داسې فکر مه کوه چې ملگری دې په چم نه پوهېږي !.

...

اروا پوهنه

زياتره كسان داسي وي چي غواړي يوه خبره درته وكړي ، خو كله چي خبره شروع كړي ذهن ته يې ورسې چې دا خبره بايد ورته ونه كړم او سمدستي چپ سي نو كه تاسو غواړئ چې دا خبره ځيني واورئ نو هغه وخت كي چي دې چپ سي تاسو يې سترگو نه وگورئ كله چي هغه ستاسو سترگو ته فقط وگوري نو بيرته خبره پيلوي او بشپړه خبره درته كوي.

...

رواني ټكي

- ۱: په كار ځای کې د ډرامو كتلو ډډه وكړئ: د خلكو شاته د هغوی ستاينه وكړئ.
- ۲: د "زه پوهيږم" پر ځای ووايست* " تاسو ښه وايست.
- ۳: د خاموشۍ ماتولو لپاره د مقابل لوري څخه وپوښتئ "تاسو كومې پوښتنې لرئ؟"
- ۴: د خپلو ماشومانو سره مهمې خبرې په نرمي سره وكړئ.
- ۵: د خلكو څخه د شخصي پوښتنو په كولو سره خپل عزت مه كموئ.
- ۶: كله چي خلك خبرې كوي ، د هغوی په خوله كي مه ور لوبړه.
- ۷: د ټولو سره په درنښت چلند كوه.

...

آرواپوهنه

- ۱: كله چې والدين د خپلو ماشومانو څخه په زوره كم شي اخلي ، نو ماشوم " زورور توب" يا جنگ زده كوي.
- ۲: كله چي والدين ماشومانو ته د هغوی د آرامتيا لپاره هغوی ته وعدي وركوي او په هغو عمل نكوي ، ماشوم " دروغ" زده كوي.
- ۳: كله چې والدين د ماشومانو د كرار يا آرامه كولو لپاره ديوال يا ناوكۍ وهي او ماشوم ته وايي چې مه ژاړه نو ماشوم " انتقام اخيستل" زده كوي.
- ۴: كله چې والدين پر ماشومانو د شيانو د خرابولو په وخت كې چيغې وهي ، نو ماشومان يې هم چيغې وهل زده كوي .

...

ارواپوهنه

- ۱: غالباً د چا خهړه چې ښکلی وی ، رغ یی بدرنگ وی
- ۲: ډیر خلک د خپل رغ خخه کرکه لری چې بیرته یی اوری.
- ۳: د شا پر تخته خوب کول د عجه او غریب خوبونو د لیدلو امکان ډیروی.
- ۴: هغه کسان چی د ځان سره خبری کوی لیونیان نه دی ، بلکه د خپلی ځیرکتیا خوند اخلی.

حقل صاحب

...

یوې علمي څیړنې ثابته کړي ده چې پرځان باور د پوستکي ظاهري بڼه ښکلې کوي ځکه چې باور کول په مغز کې یو ډول کیمیاوي مواد خپروي چې د پوستکي روغتیا ته وده ورکوي.

...

ارواه پوهنه وايي

- ۱: کله چې یوه انجلی په مینه کې واقع سي نو هغه د ځان سره ډیره خاندی.
- ۲: انجلی دهلک په نسبت په مینه کې ډیر حسد کوي.
- ۳: انجلی د قوت ښکارندويي کوي خو لیکن دننه برعکس ده.
- ۴: کله چې ستاسو بدن بې دلیل له ولزیري نو پوه سه چې هغه څوک چې تاسو ورسره مینه لری خواږدي دی
- ۵: کله چې تاسو بې دلیل پر ځان ویاړی نو پوه سه چې یو څوک ستاسو صفت کوي.
- ۶: کله چې څوک تاته دخلکو په مخکې سپکاوی کوي ، نو ستا لپاره همدا بس ده چې هغه ته په درنه سترگه ووگورې باور وکه وکړه ، هغه به وبیريږي.
- ۷: د جگړې دمخنيوي لپاره شانگ وکړئ ، خو کله چې جگړه شروع سي یو انچ هم مه شانه کیرئ.

...

روانشناسی

هغه درې عادتونه چې په راتلونکو پنځو کلونو کې به ستاسې ژوند په تمامه معنا بدل کړي:

- ۱: هره ورځ درې کیلومتره ځغله ، مهمه نه ده چې ورځ باراني ده یا لمړینه. پنځه کاله وروسته به متوجه سئ چې تر 90% ډېرې بریاوې مو د همدې عادت له امله دي.
- ۲: هره ورځ لږ تر لږه یو ساعت مطالعه وکړئ. دا پر هغو مطالبو سربېره چې په انټرنیټ کې یې وایاست ، پنځه کاله وروسته به متوجه سئ چې د خپلو شاوخوا افرادو سره ډېر زیات فرق لری.
- ۳: هره ورځ پنځلس دقیقې میډیټیشن (مناجات ، لمونځ ، ذکر ، دعاء او نور) وکړئ. پنځه کاله وروسته به متوجه سئ چې د تمرکز ځواک مو فوق العاده بڼه سوی او دا په یاد ولری چې تمرکز په ژوند کې د بریالیتوب او سکون اصلي راز دی.

...

ارواپوهان وايي

دوه ډوله خلک مو په اسانه سترگو ته نسي کتلاي ، يو هغه څوک چې درواغ درته وايي ، او بل هغه څوک چې مينه در سره لري

...

د لومړي ځل ملاقات لپاره څو توصيې

۱: د لومړۍ ليدنې لپاره تور کالي واغوندي.

۲: د مخامخ کيدو په صورت کې روحاً وځاندي او د خپلې خوشالي د اظهارولو کوښښ وکړي.

۳: د بوټونو په انتخابولو کې دقيق اوسئ ، آرواپوهان وايي زيات خلک د مخامخ کېدو پر وخت اول ستاسو بوټونو ته گوري او ستاسې اول تاثير هم همدا دی . نو ښه بوټونه انتخاب او په پښو کړي.

۴: ډېرې لوړې خبرې او يا هم د هغه تر سويې ډېرې ټيټې خبرې مکوي.

۵: خبرې وکړي ، پوښتنې مکوي.

۶: د هغه خبرو ته دقيقاً غور سئ/ د ډېرو خبرو جرات ورکړي....

...

روانشناسي

هغه کسان چې ډېره جگه او اوږده پزه لري د ډېر متانت او شجاعت خاوندان وي. خو په کارونو کې ډېر دقت نه لري

هغه څوک چې جگه ميانه پزه لري؛ ځيرک ، چالاک ، مدبر ، مفکر او په ډېرو شيانو پوه وي

څوک چې لنډه پزه لري. ډېر شوخ ټوکي په هر څه کار درلودونکي ، او د هر چا سره د شناخت جوړولو استعداد لري

هغه څوک چې برداره پلنه پزه لري ، په کارونو کې پوره او بشپړه دقت نه لري ، د ښو خبرو او خوږ مجلس سره زياته مينه لري د هر چا پر غاړه ورسره ځي.

...

ارواپوهنه

د دښمن په باب چپ اوسپړه خو که یی وخت راغلی د تندر په شان پر را نازل سه
په ژوند کې ستونزې د الجبر د درس په شکل دي ، نو د حل لپاره یې فرمولونه زده کړه او داسی فرمول ورته
انتخاب که چې حاصل یی صفر نه وی
مجبوره نه یې چې په هر بحث کې بریالی سی له ناکامی مو هم درس واخلي.

ملگری دی که هرڅومره درته نږدی هم وو باور مه پر کوه ځکه یویشتمه پیری ده هر سه پکښی دبدلون په حال که
دی.

۱۵ چې نور ستا په اړه څه فکر کوي ، دا مهمه نه ده ، مهمه دا ده چې ته د خپل ځان په اړه څه فکر کوي.

مینه د هرې ستونزې او هرې ناروغی درمل ده کونښی وکی چې له هم فکره شخص سره مینه وکړی.

. د دوستانو په لیست کې مو ماشومانو او لویانو ته هم ځای ورکړئ

هر ورځ نیم ساعت د خپل ځان سره یوازیتوب ته ورکړی.

هر ملگری ته د ورور لقب مه ورکوه.

. که دی ریښتینی مینی ته اراده نه وی نو هیڅکله هم د یوی انجلی په زړه کی د محبت اور مه بلوه

راز ویل دوست او دښمن نه غواړی؛ نو په ویلو کی یی له احتیاطه کار واخه.

...

ارواپوهنې له مخې

څوک چې د چا سره مینه لري او ډېر زیات ورباندې گران وي؛ نو پرته له دې چې تاسو مو ورته کومه ستونزه
ووايي، هغوی پوهېږي. ښه بېلگه یی مور ده، یوه مور د خپل زوی ټولې ستونزې او مشکلات پرته له ویلو درک
کوي

(۳) نورې دري په زړه پورې خبرې

۱: ارواپوهان وايي، که يوه کس ته مو راز ووايه، نو ممکن له دوو حالتونو سره مخ سي؛ يا به ښه ملگري پيدا کړي او يا به ښه درس

۲: ناکامان يا ماتې خوړونکي تر هغو کسانو غوره دي چې لايې د کوم کار هڅه هم نه ده کړې. ځکه چې ناکامانو خو لږ تر لږه يو څه تجربه او زده کړل، هغه چې هېڅ نه کوي، ژوند يې هم هېڅ نه وي

۳: تاسو به له ډېرو کسانو اوربدلي وي چې زه يوازې يم، څوک نه لرم او داسې نور. ارواپوهان وايي چې په دې نړۍ کې هېڅوک يوازې نه دی، که يو انسان هر څومره يوازې هم سي، بيا هم لږ تر لږه يو څلور کسه يې تر څنگ ولاړ وي. کله چې يو څوک وايي چې زه يوازې يم، د دې مانا دا وي چې يانې دی چې څوک غواړي، هغه يې څنگ ته نه سته.

...

د بدن ژبه

۱: د خبرو پر مهال د پزې مږل د انسان د وېرې، گډوډۍ او درواغ ويلو ښکارندويي کوي.

۲: د خبرو پر مهال د شونډو خوړل د يو شي پټول او ځنډول دي.

۳: د يوې پښه پر بله پښه ايښول پر نفس د ډېر باور څرگندونه کوي.

۴: د نوکانو خوړل هم د عقل د نشتوالي او حماقت دلالت کوي.

...

د ويناوو او مشورو برخه

د خپل نفس سره دمخاسبې سوالونه؟

(بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ)

آيا ټول لمونځونو مو په جماعت سره ادا کړي دي ؟

آيا د کتاب الله په قرائت کې مو فکر او تدبر کړي دي ؟

آيا په وتر ، سنت او نفلي لمونځونو لکه : تهجد ، تحية المسجد ، صلاة الضحی ... مو اهتمام کړي ؟

آيا په صدق او عاجزی مو دعا کړي ؟

آيا په لمانځه کې مو خسوع کړي او د شيطاني وسواسو دفع مو کړي او که نه ؟

آيا د سبا او بيگاه په اذکارو او مسنونو دعاگانو مو هميسوالی کړي دي ؟

آيا د قبرونو زیارت مو د بند او عبرت د پاره کړي ؟

آيا کله مو جهاد کړئ ، يا مو د کوم مجاهد يا د هغه د کور تجهيز کړئ ؟ او يا مو د جهاد په اړه فکر

کړي دي ؟

آيا د انتقام په وخت کې مو د قهر او غصي دفع کړي ده ؟ او د بل چا د خطاء پر وړاندې مو زغم کړي دي ؟

آيا د بل چا د عيب پټولو پر ځای مو کله هم د خپل ځان د عیبونو په اصلاح کې فکر کړي دي ؟

آيا د خپل نفس سره مو مجاهده کړي تر څو ته له متقیانو څخه وي ؟

آيا کله مو د الله تعالی له وېرې ژړلې دي داسې چې له خلکو لرې وي ؟

آيا په دعوت الی الله کې مو د خپل توان موافق برخه اخیستي ؟

...

هغه چې خبري يي نه درواغ دي او نه ریشتیا ، فیلسوف دی.

هغه چې ریشتیا او درواغ ورته یو شان دي ، چاپلوس دی (غورمال)

هغه چې د درواغو ویلو دپاره پیسې اخلي ، دلال دی.

هغه چې د پیسو اخیستلو دپاره درواغ وايي ، سواکر دی.

هغه چې د درواغو او ریشتیا تر منځ د تشخیص دپاره پیسې اخلي ، قاضي دی.

هغه چې ددې دپاره پیسې اخلي چې درواغو ته د ریشتیا او ریشتیانو ته د درواغو رنګ ور کړي ، وکیل دی.

هغه چي د ريشتيا پرته بل څه نه وايي ، ماشوم دی .

هغه چي خپل ځان ته درواغ وايي ، متکبر دی .

هغه چي په خپلو درواغو باور کوي ، احمق او تمبل دی .

هغه چي د درواغو خبري يي خوږې دي ، شاعر دی .

هغه چي اصلا درواغ نه وايي ، مړی دی .

هغه چي د درواغو سره قسم اخلي ، د بازار تجار او دکاندار دی .

هغه چي درواغ وايي او خپله هم نه په پوهيږي ، ډېري خبري کوونکی دی .

هغه چي خلگ يي پر درواغو د ريشتيا گمان کوي ، سياست مدار دی .

هغه چي خلگ يي ريشتيا خبري درواغ گڼي او ورباندي خاندي ، ليونی دی .

...

جاهل په اتو خوبونو پېژندل کېږي

بعضي حاکمانو ويلي : جاهل / ناپوه په اتو (۸) خوبونو باندي پېژندل کېږي:

۱. بې ځايه غصه کېدل .

۲. غير حقدارو ته مال ورکول .

۳. بې گټي او بې ضرورته خبري کول .

۴. په هر چا باور کول .

۵. د رازونو افشا کول .

۶. د دوستانو او دښمنانو تر منځ توپير نه کول .

۷. هر څه چي په زړه ورسې بې فکړه ويل.

۸. او ځان تر نورو هوسيار گڼل.

(أخبار الحمقى والمغفلين ص ۳۷)

...

دعلماء ويناوي

زه هغه نه يم چې ته فکر کوي

زه هغه هم نه يم چې زه فکر کوم

زه هغه يم چې فکر کوم ته فکر کوي چې زه يم ☒

چارلز هورتن کولي

ايا ستا په ياد دي چې ته څوک وي ، مخکې له دې چې نړۍ درته ووايي چې ته به څوک سي؟

چارلز بوکوسکي

په دې نړۍ کې هيڅوک بې کاره نه دی ، چې د بل چا بوج سپک کړي.

چارلز ډيکنز

سترگې پټې کړه او وگوره !

جيمز جويس

دلته هيڅ ناممکن شی د هغه چا لپاره نسته ، څوک چې کوبښي کوي .

سکندر کبير

که تاسې له شروع مخکې د پوره کېدو په هيله ياست ، ممکن هيڅکله يې پيل نه کړئ .

...

که د کوم چا کره «میلمه» کیږی ، نو دا لاندې کارونه مکوه

۱: کوچنی اولاد له ځان سره مه بیایه

۲: کوربه ته لارښوونې مکوه ، که دي کوټي ته سپین رنگ ورکړی وای ، سور ، شین او ... نو دا ورسره ښه ښکارېده.

3: چې دا کلکین دي له کونډې لرگي ، یا پي وي سي څخه جوړ کړی وای خوند به یې کړی نو خوند به کړي وای

4: دروازي ته مخامخ مه کښینه.

5: که یې په خوړو کې غوښه راوویسته ، او یا یې بل څه درته راوویسته ، د قیمت پوښتنه یې مکوه چې دا د څه سي غوښه ده ، ډېره خوړه ده ، یا دا و هغه ، فقط خوړه یې.

6: لاسونه خپله ومېنځه ، بل چاته مه په انتظار کېږه.

7: کله چې درته چا د لاسو پریمنځلو اوبه اچولې ، دې وخت کې چاته مه مخاطب کېږه ، او بې ځایه کیسې مهمه کوه. چې دوشی و گډوه په لاس کې ، هلک دي یو ساعت مخ ته وولاری وي او ته د بل چا سره مصروف یې.

8: کله چې دي لاسونه پریمنځل ، د لاسونو وچولو لپاره ، له جیب نه ، هغه خپرن دستمال مه را باسه ، په کوم چې ته خپله پزه پاکوي.

9: دسترخوان ځانته خپله هوار کړه ، هر څه په خوله کې مه غواړه.

10: که دي شپه ور سره کوله ، د کوربه څخه پوښتنه وکړه چې سهار پر څو بجې کار ته ځي ، اجازه ورکړه چې وولاری سي ، که ممکنه وه ، ته د سهار د چایو مخکې وولاری سه.

11: که دي شپه ورسره کوله ، د خوب ځای ځانته په خپله هوار کړه ، همدارنگه سهار خپل ځای په خپله ټول کړه

12: بالښت په غېږ کې مه نيسه.

13: چارجر مه غواړه ، او وايښای ، يا هم هاسپاټ مه غواړه.

14: د مرچک ، مالېږي او مسالې امرونه ډېر مکوه ، آرام خپله ډوډۍ وخوره.

15: همدارنگه د کوربه د اولادو څخه د ښوونځي د درسونو په اړه پوښتنې مکوه چې له ځانه دې مفتېش جوړ کړي

وی.

...

د طبيعت درې قوانین ترخه دي مگر ریښتیا دي

د طبيعت لومړی قانون:

که تخم په مخکته کې وا نه چول سي ، نو طبيعت یې د وښو ډکوي.
په همدې ډول ، که ذهن د ښه فکرونو ډک نه وي ، نو ښه فکرونه خپل ځای بدو فکرونو ته فریږدي يعنې دا د
شیطان کور گرځي نو مثبت فکر وکړئ ، ښه فکر وکړئ

د طبيعت دوهم قانون:

هغه څوک چې هر څه لري هر څه شریکوي. . .
يو خوشحاله سړی خوښی شریکوي.
يو غمجن سړی غم شریکوي.
عالم علم شریکوي.
يو مذهبي سړی دین شریکوي.
يو بیړي دونکي سړی بیره شریکوي.
نو په ځان کې مثبت احساس پیدا کړئ. ښه شيان زده کړئ. اخته اوسئ. خوشحال اوسئ.

د طبيعت دريم قانون :

د هغه څه لپاره چې په ژوند کې سستاسو لاره راځي هضم کول زده کړئ. . .
ناروغی هغه وخت رامینځته کېږي کله چې خواړه هضم نسي.
که مال او دولت هضم نه سي نو نفاق زیاتېږي.
کله چې خبرې هضم نه سي ، نو چغلي او توهين زیاتېږي.
فخر هغه وخت زیاتېږي چې تعريف هضم نه سي.
که غم هضم نه سي مایوسی زیاتېږي.
نو هضم کول زده کړئ.

خپل ژوند ساده کړئ او مقصد او اخلاقي ژوند وکړئ ، د خلکو لپاره شيان اسانه کړئ

خوشحاله اوسئ.

...

کوچنی لیکنه خو یو کتاب خبرې

ارسطو وروسته له بلها اوږد عمر څخه کرارسته چې لسگونه فلسفي کتابونه یې وویل او ولیکل ، په پای کې یې
خلکو ته دا سپارښتنې وکړې:

۱: د خپلو دوستانو سره په سیاسي مسایلو بحث مه کوئ؛ سیاست دوستي خرابوي ، سیاستوال به سره جوړ سي ، خو
ستاسو به خپل دوستان له لاسه ورکړئ.

۲: په څلویښت کلنۍ کې ، د زده کړو د کچې له پلوه خلک سره ورته کېږي؛ حتی داسې کسان به وي چې لږې زده
کړې لري ، خو ډېرې پیسې به گټي.

۳: په پنځوس کلنۍ کې ، ښکلی او بدرنگ سره ورته کېږي؛ مهمه نه ده چې ستاسو څومره ښکلي یاست ، په دې
عمر کې به سستاسو په مخ گونجې او تور داغونه ښکاره سي.

۴: په شپېته کلنۍ کې ، لوړ او ټیټ مقام سره یو شان کیږي ؛ د تقاعد کرارسته ، یو عادي شخص هم خپل رئیس ته د قدر په سترګه نه گوري .

۵: په اويا کلنۍ کې ، لوی او کوچنی کور یو ډول اهمیت لري ؛ د هډوکو او د بدن درد او د حرکت ستونزې ، ناسې گرځېدو ته نه پرېږدي ، یوازې یو کوچني ځای ته اړتیا لري چې پکې کښېښي .

۶: په اتيا کلنۍ کې ، شتمني او بې وزلي سره یو شان وي ؛ حتی که ډېرې پیسې ولري ، نه پوهېږي چې چیرته یې مصرف کړي .

۷: په نوي کلنۍ کې ، که ژوندي پاتې سو ، خوب او وینوالي سره یو شان کیږي ؛ د بيدارېدو کرارسته به نه پوهېږي چې څه وکړي .

نو ! ...

ژوند آسانه ونیسي ؛ هیڅ داسې معما نسته چې حل ونه لري .

په اوږده موده کې ، مور ټول سره ورته یو ؛ نو تر څو مو وس رسېږي ، یو بل ته مینه ورکړي ، او مینه ووبشي . د ژوند ټول فشارونه هېر کړي ، او په زغم سره د ژوند له هرې سببې خوند واخلي .

...

که دي د واده لپاره مرکه استول

که مو د واده لپاره یو ځای مرکه استول نو هېڅکله خپله وربندار مه استوي ، ځکه هغه نه غواړي چې کور ته مو تر دې بنایسته بڼه راسي

د واده په اړه نړیوال متلونه

واده د عشق کور دی

(روسي متل)

لويه غلطي په واده کې تلوارکول دي
(فرانسوي متل)

واده بادام چې دي خوړلی نه وي نه پوهیږي چې واده خوړ. دی که ترينخ
دويمه ښځه کول يعنې تجربه پر تجربه غلط کار دی
(انگريزي متل)

د ټوکر د اخیستو په وخت کې يې څوکه وگوره، د کوژدې د مخه د ښځې مور په اړه معلومات پوره تر لاسه کړه
(ترکي متل)

د بل چا په خوښه واده کول د ځان لپاره د دوزخ دروازي خلاصول دي
(شکسپير)

واده څخه د مخه دې خپلې سترگې ښه خلاصې او تر واده وروسته يې ښمکنې رغړه وه
...

لس نړيوال متلونه

1: آيرش متل

په شاه کې شی مه تويوئ، ممکن يوه ورځ ترې وڅښئ.

2: فرانسوي متل

خپله مينه خپلې ميرمنې ته او خپل راز خپلې مور ته ورکړئ.

3: ايتالوي متل

مینه او بوی نسی پتولی.

4: سویس متل

کله چې یو سړی ډک وي، هغه د ډوډی خوند نه احساسوي.

5: سکاټلینډی متل

که ستاسو نه پوهیږئ چې څنگه موسکا وکړئ، دوکان مه خلاصوئ.

6: هسپانوي متل

مینه چې په ډالیو وده کوي تل وری وي.

7: جاپاني متل

خدای مرغانو ته خپل خواړه ورکوي، مگر دوی باید الوتنه وکړي ترڅو ترلاسه یې کړي.

8: هالنډي متل

مینه تر هغه وخته دوام کوي چې پیسې وي.

9: انډونیزیایی متل

څوک چې خپل ملبري ته پور ورکوي دواړه له لاسه ورکوي.

10: د بلجیم متل

هغه سړی چې له یوې ښکلې ښځې سره واده کوي تر دوو سترگو زیات اړتیا لري.

...

په 4 کلنۍ کې به ما ویل: زما پلار غوره دی..

په 6 کلنۍ کې به می ویل: "زما پلار هرڅوک پیژنی..."

په 10 کلنۍ کې به ما ویل: زما پلار لوی دی مگر هغه لږ بد دی.

په ۱۲ کلنۍ کې، ما به ویل: کله چې زه ماشوم وم، پلار مهربانه و..

په 14 کلنی کې به ما ویل: "پلار زما په اړه غلطی کوي...
په ۱۶ کلنی کې به مې ویل: زما پلار زموږ د عمر او دورې نه دی..
په ۱۸ کلنی کې به مې ویل: د وخت په تیریدو سره مې د پلار اخلاق خرابیږي..
په 20 کلنی کې به مې ویل: د پلار بڅښل سخت دي، حیران یم چې مور یې څنگه زغمي!
په ۲۵ کلنی کې به مې ویل: پلار زما له ټولو کارونو سره مخالف دی..
په 30 کلنی کې به ما ویل: دا د پلار سره منل خورا ستونزمن دي، زه نه پوهیږم چې نیکه په ځوانۍ کې څه تیرول..
په ۴۰ کلنی کې به مې ویل: پلار مې موږ په ډیرو اصولو او قوانینو سره روزلی یو، نو زه یې هم باید وکړم...
په 45 کلنی کې به ما ویل: زه حیران یم چې پلار څنگه موږ را لوی کړو!
په ۵۰ کلنی کې به مې ویل: د اولاد کنټرول ډیر گران کار دی، پلار زموږ د تعلیم لپاره څومره سختی وزغملی
په 55 کلنی کې، زه به ووايم: زما پلار ډیر لیری فکر، او زموږ د راتلونکې لپاره پلان درلود، یو بی مثال او مهربانه پلار...
مگر اوس په 60 کلنی کې، زه وایم: زما پلار تر ټولو غوره دی..
زما د ژوند په دې ۵۶ کلن سفر کې، زه په څلور کلن عمر کې د پیل ټکي ته ستون سوم

...

د تاریخ برخه او کیسو برخه

چل / چیل زیني! (Chilzina)

چل زیني (څلویښت زیني) د زاړه کندهار شمال ته د غره په لمن کې یو دالان دی چې د غره له بیخه زینې ورختلي دي.
دا دالان او زینې دواړه د غره په ډبره کې د اوسپني په قلم کیندل سوي دي.
پخوا د دالان دواړو خواووته د ډبري دوه زمریان هم پراته وه چې اوس نسته.

چل زینې د بابر باچا زوی عسکري میرزا له خوا جوړې سوي دي ، د ودانۍ کار يې په ۹۳۰ ق کې شروع او په ۹۵۳ ق پای ته رسېدلي دي .

او دا له خورا تاريخي او لرغونو ځايونو څخه يو دی چې د ۴۹۱ کاله يې د جوړېدو کېږي ، چې زيات سميره سيلانيان ورته راځي .

...

ملکه ممتاز محل !

ارجمند بانو بیگم ، چې په ممتاز محل سره يې شهرت درلود ، د مغلو په دربار کې د درباري فارسي ژبي ابولحسن اصف تابدان لور او د جهانگیر د مېرمنې ملکې نور جهان ورېره وه .

په ۱۶۰۶ز کال د څوارلس کالو په عمر د مغلو شهزاده خرم سلطان مشهور په شاه جهان ته کوزده او په ۱۶۱۲ ز کال يې واده وکړ .

شاه جهان په هند کې د مغلو د امپراطورۍ پنځم امپراطور وو .

روایت دی چې شاه جان په ملکې ممتاز محل د ونډه مين وو چې د هغې په مينه کې د لېونتوب تر حده رسېدلی وو ، ملکه ممتاز محل د ونډه ښکلې وه چې په هغه وخت کې يې د ښکلا اوازې تر لويديځ او ختيځ رسېدلې وې .

ملکه ممتاز محل په 1631ز کال د ماشوم د زېږون پر مهال وفات سوه ، هماغه وو چې شاه جهان پسې د لېونتوب

تر حده ورسېدی او د دې لپاره چې د خپلې مينې غم يې جبران کړی وي نو د ملکې ممتاز محل په یاد کې يې د

هند په اگره کې د (تاج محل) په نوم يوه لويه ودانۍ جوړه کړه چې دغه ودانۍ په يو ځغوليي سبک په څو کلونو کې د لسگونه زرو کارگرانو او د مشهکرار انجينرانو لخوا جوړه سوه .

تاج محل د نړۍ له اوه عجايبو څخه بلل کېږي .

او همدارنگه د تاج محل ماڼۍ په نړۍ کې د (مينې سمبول) په نوم هم پېژندل کېږي .

که فکر وکړو ژوند تيرېږي او داسې خوږې خاطرې يې پاتې کېږي .

....

پرمخې چې پروت وی "پاپ" وی . پاپ پدې شکل د مسیح له مجسمې څخه بخښنه غواړي . د ده شاته د سور رنگ

لباس والا "قسيسين" وي . دوي بيا د پاپ څخه بخښنه غواړي د دوي تر شا سپين لباس والا "سماسيون" وي . دوي

بيا د قسيسينو څخه بخښنه غواړي د دوي تر شا بيا د تور رنگ لباس والا "راهبان" وي چې د سماسيون څخه

بخښنه غواړي کله چې عام نصرانيان راځي ، هغوي بيا د دې راهبانو څخه د بخښنې غوښتنې کوي ، او په همدې

ترتيب نصراني د راهب ، راهب د سماسيونو ، سماسيون د قسيسين ، قسيسين بيا د پاپ څخه او پاپ بيا د يسوع د

مجسمې څخه د گناهونو د بڅښنې غوښتنه کوي .

له بله پلوه اسلام د بڅښنې لپاره دوندې تکليفونه ندي ايښي . فقط په خوله ووايه: اَسْتَغْفِرُالله وَأَتُوبُ اِلَيْهِ ، نېت دې صفا کړه ، حاجت نسته چې د بڅښنې لپاره پير، اغاصاحب، قبر، ملا، مولوي، سيخ الحدیث، سيخ القرآن يا کوم سيخ الاسلام ته ورسې، بڅښونکی ذات دې، پرته له واسطې بڅښي. د هغه د بڅښنې دروازه هر وخت، د هر باچا، حاکم، ملک، فقير، گدا پر وړاندې خلاصه ده. د غرونو په اندازه گناهونه دې، د خولې په يو څو الفاظو او اخلاص بڅښي .

د اسلام پر دين دې زموږ زر ځله "الحمد لله" وي.
شامحمد شرف صاحب.

...

د جنوبي افريقا د پوهنتون يو پروفيسر د پوهنتون پر دروازه وليکل

اړتيا نسته چې د يو ملت د له منځه وړلو لپاره اټوم بم (د لرې واټن ويشتونکي توغندي) وکارول سي، بلکې د تعليم د کيفيت ټيټوالی او زده کوونکو ته په ازموينه کې د نقل اجازه ورکول په اسانۍ ملتونه له منځه وړي

۱ : انجينر چې له ازموينې څخه په چم او فريب وتلی وي، په لاس يې ودانی او جوړسوي سرکونه او پلان....نړیږي

۲ : هغه ډاکټران چې په ازموينه کې په نقل بريالي سوي وي ، په لاس يې ناروغان مري

۳ : هغه اقتصاد پوهان او د مالي چارو ماهرين چې په درواغو سند تر لاسه کړي ، اقتصاد مو نړوي او د خپلو شتمنيو او زيرمو مو بې برخې کوي

۴ : هغه قاضيان چې په نقل بريالي سوي ، د قضايي او عدلي سيستم بيخ باسي

۵ : د هغه کوچنيانو په ذهن کې ناپوهي د تل لپاره پاتې کيږي، څوک چې په ازموينه کې په چل او درواغو بريالی سويو ښوونکو تر روزنې لاندې دي

٦ : مذهبي مخکښان چې په ورته لارو يې ځان فارغ کړی او حقيقت ته يې ځان نه وي رسولی ، انسانيت او انساني ارزښتونو ته د پای ټکی ږدي

٧ : د سياسي ډگر لوبغاړي که په ورته شکل له پوهنتونه راووځي ، وطن موخرځوي .

٨ : د تعليم د معيار ټيټوالی ، د ځمکې له گړې څخه د يو ملت د پناه کولو په مانا دی

...

د بهلول په هکله به مو دا حکايت نه وی لوستی؟

بهلول د يو مېلمه کوربه و ، ماښام مهال مېلمه سره په خبرو اخته و چې د قاضي قاصد راغلی .

قاصد وويل : ښاغلی بهلول ! قاضي صاحب غواړي چې ته نن شپه زموږ مېلمه سې!

بهلول وويل : زما له طرفه قاضي صاحب څخه بڅښنه وغواړه او ورته ووايه چې بهلول نن شپه خپل مېلمه لري او سستاسو مېلمستيا ته نه سي درتلاي .

قاصد وولاړی او يو څو شېبې کرارسته بېرته راغلی ، ويې ويل : ښاغلی بهلول ! قاضي صاحب وايي چې د بهلول مېلمه ته هم سترگې په لار يو!

بهلول له خپل مېلمه سره يو ځای د قاضي مېلمستيا ته روان سو . بهلول پر لار مېلمه ته وويل : پام کوه ، چېرې چې زه کښېنم ته هم هلته کښېنه ، څه چې زه خورم ته يې هم خوره ، تر څو چې پوښتنه در څخه ونه سي ، خبرې مه کوه او که د کوم کار غوښتنه در څخه ونه سي ، په خپل سر يې مه کوه!

مېلمه په زړه کې خندل او ځان سره يې ويل : دېته گوره ، يو لېونی راته نصيحت کوي!

کله چې د قاضي مېلمستيا ته ورسېدل ، خونه کې رنگارنگ مېلمانۀ ناست وه ، بهلول د دروازې څنگ نه کښېناست خو مېلمه ولاړی او د مجلس په هغه بل سر کې يې پښې وغځولې .

مېلمانۀ کرار کرار زياتېدل ، هر نوی راتلونکی مېلمه د دروازې او بهلول منځ کې کښېناسته او پدې ترتيب بهلول هم د مجلس بل سر ته ورسېدی!

څو شېبې کرارسته خواږه راوړل سول او بيا پسې مېوه راوړسېده . له مېوې سره چاقوگان نه وه او ټول منتظر وو چې چاقوگان راوړسېږي ، چې تر څو دوی مېوې سپينې او پرې کړي .

د بهلول مېلمه ناڅاپه جېب ته لاس چڅ کړ ، طلايي لاستی والا چاقو يې راوکاږی او ويې ويل :

راڄي ڀي ڀي همدې چاقو مڀوه پري ڪرو او ويي خڪرار!
 ناست مڀلمانئ چاقو ته گوته ڀي غانب سول حڪه چي چاقو ڊپر بنڪلي و او لاسي ڀي طلايي و.
 مڀلمانئ حيران وه چي د بهلول مڀلمه چي لئ ڊولي يو غريب او فقير انسان بنڪارڊي خنگه طلايي چاقو په جبب
 ڪي گرڄوي!
 پڊي مڀلمستيا ڪي شپر ڪرارڀه هم ناست وه ، د چاقو لئ ليدو ڪرارسته ڀي يو بل ته اشاره وڪره او د بهلول مڀلمه ته
 ڀي پلان جوڀ ڪر.

مشر ڪرارر قاضي ته مخ ڪر او ويي ويل:
 قاضي صاحب ، دا چاقو زما د پلار و ، ڊپر ڪلونه ڪڀري چي ورڪ سوي ، دا دي اوس مو د دغه سڀي په جبب ڪي
 پيداڪري . غواڀو چي چاقو موڀر ته بڀرته راکڀل سي او ياد ڪس ته خپله سزا ورڪڀل سي!
 قاضي وويل: ايا د خپلي ادعا د ثبوت لپاره شاهد لري؟
 تر ٿولو مشر ڪرارر وويل: زئ دلته پنڄئ ڪرارڀه لرم ، ٿول به زما خبره ٿائيد وي !
 پنڄو ڪرارڀو ڀي خبره ٿائيد ڪره!

ڪله چي قاضي د پنڄو ڪرارڀو شهادت وليد ، يقيني سو چي چاقو واقعا د دوي مال دي او د بهلول مڀلمه ياد چاقو
 غلا ڪري ، نو ڀي امر وڪر: دا سڀي زندان ته واچوي!
 بهلول چي تر اوسه چپ و ، وويل: قاضي صاحب ، دا سڀي نن شپه زما مڀلمه و او ما دلته راوست ، اجازه راکڀه چي
 نن شپه زما ڀي ڪور ڪي پاتي سي. سبا به ڀي زئ درته وسپارم!
 مشر ڪرارر وويل: قاضي صاحب ، دا هڀڄڪله مه ورسره منه چي بهلول دغه ڪس خپل ڪور ته بوڄي ، حڪه چي بهلول
 به دغه ڪس ته داسي خئ ڪرارڀي چي زما حق به لئ منڄئ يوسي!
 قاضي بهلول ته مخ ڪر او ويي ويل: بهلوله! وعده راکوڀي چي دغه ڪس ته به خئ نه ورسڀي چي نن شپه ڀي درسره
 پرڀردم؟

بهلول وويل: قاضي صاحب ، زه ستاسو سره وعده ڪوم چي دغه سڀي سره به يوه خبره هم نه ڪوم!
 قاضي وويل: دا چي دا سڀي نن شپه د بهلول مڀلمه دي نو نن شپه دي بهلول سره پاتي سي او سبا به ڀي بهلول لئ
 قول سره سم بڀرته موڀر ته سپاري!
 شپرو ڪرارڀو د ناچاري ومنله ، بهلول مڀلمه ڪور ته بوتلي ، پر لاره ڀي يوه خبره هم ورسره ونئ ڪره او چي ڪور ته
 ورسڀدل ، بهلول خان سره ڀي لوڀر رخ وويل: بنئ به دا وي چي د مڀلمه خرئ ته يو ڄل سر ورسڪاره ڪرم ، حتما به
 وڀي او تڀي وي!

مڀلمه بهلول ته وويل: نه ورڄئ آرام وڪره ، خرئ ته زئ خپله ورڄم.
 بهلول بيله خئ ويلو طبيلي ته ولاڀي ، خرئ ڀي اخور ڪي سر ٿيٽ ڪري و او وابنئ ڀي خوڀل.
 بهلول دروند لڙگي راواخڀست ، خر ڀي پر دا شا وواهئ ، خرئ د درده پورته پورته غورڄيدي!
 بهلول خرئ ته ڀي خطاب ڪي وويل :

ای خره! تاته مې ونه ویل چې کله مجلس ته داخل سوې خبرې مه کوه، هر ځای چې زه کېښناستم ته هم کېښپنه، که چا در څخه څه ونه غوښتل، ته چېب ته لاس مه کراره؟ ولې دې پردې خبرو ځان کون واچوه، هم خپله ښکېل سوې او هم زما د سر درد سوې! سبا به زندان ته ولاړی سې او ټول به وایي چې بهلول خپل مېلمه هم ونه ساتی!

بېلول خره ته بل لرگی گش کړی او ورته وېی ویل: ای خره! که سبا قاضي درنه وپوښتل چې ایا چاقو ستا دی؟ نو ورته ووايه چې یا، زما نه دی بلکه ما پیدا کړيدي او زیات وخت یې کېږي چې خاوند پسي یې گرځم خو متاسفانه تر اوسه مې نه پیدا کړي، دا دی اوس مې پیدا کړي. که دا چاقو رښتیا هم د دغه شپږو کرارنو وي، ورکوم یې. که قاضي درڅخه وپوښتل چې چاقو دې چېرته پیدا کړي؟ ورته ووايه چې پلار مې کلونه مخکي د یوې تجارتي قافلې مشري کوله، زیات مالونه به یې وړل راوړل او تجارت یې کاوه.

یوه شپه خبر راغلي چې پلار مې د لارو غلو قتل کړی او مالونه یې غلا کړي دي. کله چې د خپل بېچاره پلار و جسد ته ودرېدم، دغه چاقو مې د پلار په زړه کې ښخ و. چاقو مې د پلار له زړه راویست او پلار مې ښخ کړی. د هغه ورځي راهیسي د پلار په قاتلانو پسې گرځم، په هره مېلمستیا کې دغه چاقو په قصده سره ښکاره کوم او انتظار کوم چې د چاقو خاوند او زما د پلار قاتل پیدا سي. قاضي صاحب، اوس مې د پلار قاتل پیدا سو، همدغه شپږو کرارنو زما پلار قتل کړی او زما د پلار مالونه یې غلا کړي. قاضي صاحب، امر وکړه چې زما د پلار مالونه بېرته راکړي او د پلار د وینې قصاص هم راکړي!

بېلول دا خبرې ظاهراً خره ته کولې خو اصلي یې غوښتل چې د خره خاوند یې هم زده کړي. خره ته یې بل لرگی کش کي او وېی ویل: ای خره! پوه سوې که سهار ته دې بیا په په لرگیانو پوه کړم؟ د خره خاوند وویل: گرانه بهلوله! یواځې خر نه بلکه زه هم پو سوم او وعده کوم چې په هېڅ مجلس کې به له خپل شان لوړځای کې نه کېښېم، که راڅخه ونه پوښتل سي خبرې به نه کوم او که راڅخه ونه غوښتل سي، چېب ته به لاس ور نه وړم.

بېلول چې باوري سو سړی پوه سو، ولاړی او بې غمه وبيده سو. سهار یې سړی له خوبه را کېښيوي، قاضي ته یې کرارستي او خپله بېرته کور ته راغلی!

قاضي د بېلول مېلمه ته مخ کړي او ورته وېی ویل: ایا دا چاقو ستا دی!

سړي وویل: یا، دا چاقو زما نه دی. زیات وخت یې خاوند پسې گرځم خو پیدا کولی مې نه سواي تر څو دغه چاقو بېرته ورکړم. دا چې دغه چاقو د دغه شپږو کرارنو دی، زه یې په لېوالتیا سره بېرته ورکوم!

قاضي یادو شپږو کرارنو ته مخ کړ او وېی ویل: ستاسو چاقو وگورئ، که ستاسو وي نو وایې ځلئ!

مشر کرار چاقو واخېست او په موسکا یې وویل: قاضي صاحب، زه باوري يم چې دا چاقو زما د پلار ورک سوې چاقو دی!

نکرار پنځو کرارنو هم د مشر کرار خبره تکرار کړه.

قاضي د بېلول له مېلمه وپوښتل: تا دا چاقو چېرته پیدا کړی و؟

سږي وويل: قاضي صاحب، دا چاقو تر شا يوه خورا مفصله كيسه لري! پلار مې کلونه مخکې د يو لوی کاروان مشري کوله. د بناړونو تر منځ يې مالونه وړل او راوړل او تجارت يې کاوه. يوه شپه خبر راغلی چې پلار مې د لارې غلو قتل کړی او ټول مالونه يې غلا کړي دي!

کله چې زه د پېښې ځای ته ورغلم، ومې ليدل چې د پلار په زړه کې مې دغه چاقو بند و، چاقو مې راويست، پلار مې دفن کړ او د هغه وخته د چاقو خاوند پسې گرځېدم ځکه چې د چاقو خاوند زما د پلار قاتل دی! له همدې امله مې هر مجلس کې دا چاقو ښکاره کاوه تر څو خاوند يې پيدا سي!

قاضي صاحب، دا دی بالاخره زما د پلار قاتلين پيدا سول، امر وکړه چې زما د پلار مالونه بېرته راکړي او هم زما د پلار د وينې قصاص را کړي!

شپږو کرارنو يو بل ته وکتل، په يو لوی مشکل او ناوړين کې گير وه، ځکه د خپلې درواغجنې ادعا له امله د غلو او قاتلانو تر نامه لاندې کلونه کلونه زندان تېرولو ته اړ وو نو تر ټولو مشر کرار وويل: قاضي صاحب، زه ډېر باوري نه يم چې دا چاقو به زما د پلار مال وي، دا چې زيات کلونه تېر سوي نو فکر کوم اشتباه مې کړې ده! نکرار پنځو کرارنو هم له ناچاری د مشر کرار خبرې تائيد کړې او ويې ويل: دا چاقو فقط زموږ د پلار چاقو نه ورته دی خو هغه نه دی!

قاضي ډېر وخنډل او د بهلول مېلمه ته يې وويل: چاقو دې واخله او بهلول ته ورسه. زه باوري يم چې دا خبرې بهلول درښودلې دي او نه هېڅکله نه توانېدې چې داسې خبرې وکړي! سږي د شکر سجده وکړه، چاقو يې واخېست او ولاړی!

...

يو عرب دوه ښځې درلودې، يوه له رنگه توره او بله سپينه وه، ده غوښتل چې يوې ښځې ته طلاق ورکړي، خو دا ورته سخته وه چې کومه يوه بايد طلاقه کړي.

ددې کار لپاره يې د دواړو تر منځ د ښه شعر مسابقه دايره کړه، ويې ويل هر چا چې ښه شعر وويلي او بريالی سوه، هغه به پاتې کيږي او ناکامې ته به طلاق ورکوم. تور رنگې ښځې وويل:

”ألم ترى المسك لا شئ مثله
وأن بياض الملح بيع بدرهم

وأن سواد العين لا شك نورها

وَأَنْ بِيَاضِ الْعَيْنِ لَا شَيْءٌ فَاعْلَمْ

ژباړه:

آيا ته نه گوري چې مشك تور دي ، خو بيا هم بې مثاله دي ، او سپينه مالړه په يوه درهم ده .
او په دې هم يوه سه چې د سترگو سپين هيڅ گټه نه لري ، بېشكه چې د سترگو تکرارالی نور لري ، په همدې هر څه
وينو/ديدکوو .

سپينې بڼخې وويل:

”ألم ترى أن البدر لا شيء مثله

و أن سواد الفحم بيع بدرهم

وَأَنْ رِجَالَ اللَّهِ بِيضٌ وَجُوهَهُمْ

وَلَا شَكَّ أَنْ السَّوَادَ أَهْلَ جَهَنَّمَ

ژباړه:

آيا ته نه وينې چې د څوارلسمې سپورمې څومره بڼكلې ده ، ددې په ډول سپين هيڅ څه نسته او يقيناً چې تور
سكاره په يوه درهم دي .

يقينا د خدای د بندگانو/مومنانو مخونه به سپين وي او د دوزخيانو رنگونه به تور وي .

سړي چې د دواړو بڼځو شعرونه واورېدل ، متاثره يې کړي ، ډېر خوند يې ورکړ ياو درېيم واده يې له يوې غمړنگې
بڼخې سره وکړي

...

کتاب "البخلاء" چاچي د مشهکرار بخيلانو کيسې يې راخستي دي .

يو وخت د يو بخيل کره يو مېلمه ورغلي . پلار خپل زوی ته وويل: دا مېلمه پرما د زړه گران دی .

بازار ته ولاړ سه او د بازار تر ټولو ښه غوښه راوړه . (مېلمه د دوی خبرې اوري) زوی يې بازار ته ولاړی او بېرته
راغلی بې له دې چې څه واخلي .

پلار: غوښه چيري ده؟

زوی: زه د غوښو قصابی ته ورغلم او ورته مې وویل: تر ټولو ښه غوښه راکړه. هغه وویل: زه به داسې غوښه درکړم لکه خواړه کوچي.

نو ما د ځان سره وویل، که خبره داسې ده، نو کوچي به رانیسم. د کوچیو دوکان ته ولاړم او ورته مې وویل: تر ټولو ښه کوچي راکړه.

هغه وویل: زه به درته داسې کوچي درکړم لکه خواړه شات نو ما د ځان سره وویل، کشکي شاترانیسم. د شاتو دوکان ته ولاړم او ورته مې وویل: تر ټولو ښه شات راکړه. هغه وویل: زه به داسې شات درکړم لکه صفا اوبه. نو ما وویل صفا اوبه خو زموږ په کور کې سته، نو بېرته راغلم پرته له دې چې څه واخلم.

پلار په خندا ورته وویل: ماشاءالله! ته هم زما په ډول سخي يې.

پلار کرار زوی ته په غوږ کې وویل چې مېلمه يې وانه وري: خو يو کار دي غلط کړی دی په ډيرو گرځېدلو دي جمپلان سولولي دي.

زوی ورته وویل: پلار جانه، غم مه کوه، ما د مېلمه چمپلان په پښو کړې وه

...

د عبرت څخه ډکه کيسه!

يوه چرسې يو نفر ته وویل چې د چرسو لپاره يو څه پیسې راکړه، هغه نفر ورته وویل چې راسه خوراک درکوم خو د چرسو لپاره پیسې نه درکوم، چرسې راته وویل چې رزق ورکونکی بل څوک دی که د چرسو لپاره پیسې راکوې را يې که کني ولاړم در څخه.

نفر وايې ما يو څه پیسې ورکړې او په چرسې پسي سوم، زه هم پسي روان سوم. يو ځای کې واده و او يو سړي غټ پتنوس کې وریجې راخېستې وې، هغه پتنوس ځیني شوه سو او وریجې چپه سوې. دا چرسې ورته کښنستی چې خوراک يې شروع کړی، زه يې وليدم ماته يې يوه جمله وويله چې هغه جمله به زما ټول عمر په یاد وي...

راته يې وویل چې دا وخت مې لږ تعلق ورسره خراب دی کني په لوبښې کې به يې رزق راکوي، خو «کریم رب» دونه مهربانه دی چې د چا څخه خواږدي هم وي بیا يې هم وږی نسي ليدلای، او رزق ورکوي. بېشکه چې الله بهترين رزق ورکونکی دی.

...

وايي د يو عالم د کور دروازه و ټکېده ، چې دباندې ور ووتې گوري ملگری يې دی .

پوښتنه يې وکړه خيريت دی

ويل يې خیرت دی صرف ۴۰۰ درهم مې پکار دي

عالم عاجل کور ته ننوتې او ۴۰۰ درهم يې ورته راوړل

چې عالم بيرته کور ته ننوتې نو ډير يې وژړل ، ښځې يې ورته وويل چې ۴۰۰ درهم دي نه زړه کيدله خو نه به دي ورکولای .

عالم ورته وويل د درهمو په ورکړه نه يم خوابدي ، بلکه خوابدي په دي يم چې زه يې خونده بې پروا ملگری يم ، ما يې تر اوسه د حال پوښتنه نه وه کړې او هغه دونه سخت مجبوره سو چې ماته يې لاس ونيوي .

...

يوه دپند او خوند کيسه ولولي

يوه ورځ عبدالله بن عمر رضی الله عنه پر لار روان وو چې گوري يو غلام ناست دی ! او غلام ته نږدې يو سپی هم پروت دی . غلام د خورما گوله خولې ته کړه ، بيرته يې راوويستله او سپی ته يې کرارغورخوله . عمر رضی الله عنه ورته وويل : دا سپی ستا دی ، حبسي جواب ورکړ چې يازما نه دی .

ده ورته وويل : نو بيا دي ولې له خپلې خولې څخه گوله راوويستله او سپی ته دي ورکړه ؟

حبسي غلام جواب ورکړی چې د سپي د دواړو سترگو څخه حيا راته دريږي چې زه يې خورم او سپی راته گوري .
عمر رض ... ورته وويل چې ته آزاد يې او که غلام ؟

حبسي ورته وويل چې زه د بني غاضرة غلام يم . عمر رض ... هغوي ته ورغلئ او پوښتنه يې وکړه چې دا غلام د چا دی ؟ د غلام مالک ورته وويل چې دا زما دی . عمر رض ... ورته وويل چې دا پر ما خرڅ کړه ! هغه ورته وويل چې بس ستا سو . عمر رض ... جواب ورکړي چې يا په خدای مې دي قسم وي چې يا به يې پيسې اخلي او يا به غلام بيرته ستا کيږي . بيا يې غلام په پيسوځي ني رانيوی .

او ويې ويل چې تاسې شاهدان گرځوم چې دی د الله ﷻ د رضا لپاره آزادم .

حضرت عمر رض ... غلام ته ورغلئ او زيری يې پر وکړي چې مبارک دي سه الله ﷻ آزادي درپه نصيب کړه او يوه باغچي يې ورته وښووله چې دا باغچي هم ستا په ملکيت سوه ! حبسي غلام ډير خوشحاله سو او ويې ويل چې بس نو ددې باغچې ټوله ميوه د مدينې د فقيرانو لپاره خيرات گرځوم . عمر رض ... ډير حيران سو او غلام ته يې وويل چې درته حيران يم ټول دي خيرات کړه ، سره له دي چې ته پخپله هم فقير او ورته محتاج يې .

غلام په ډير قوي ايمان سره جواب ورکړي چې له الله ﷻ څخه شرميرم چې هغه پر ما سخا کوي او زه بيا په هغه

کې بخل وکړم.

حبيب الله

...

لنډه کيسه او عبرت

د موسې عليه السلام په وخت کې يوه ښځه کونډه سوه چې يو کوچنې زوې يې درلودې ښځې بل خاوند ونه کي
 خپل ماشوم زوې سره يې ژوند کاوه کلونه کرارسته زوې يې ځوان سو
 زوې يې چې کله ځوان سو هره ورځ به د شپې کور ته ناوخته راتلي
 هره ورځ به يې ورته مور نصيحت کاوه خو پر زوې يې هيڅ ناسير نه کاوه
 د څو ورځو نصيحت کرارسته بيا زوې يې ناوخته کور ته راغلي
 مور يې ورته بيا نصيحت وکړې زوې يې خپله مور ډيره کلکه کلکه ووهله او په يوه پارسل کې يې واټوله يو ليري
 ځنگل ته يې يوړه هلته يې وغورځوله
 الله جل جلاله موسې عليه السلام ته د جبرائيل په واسطه وحې وکړې چې ولاړ سه هغه ځنگل ته هلته زما يوه بنده
 ده د هغې حال وگوره
 کله چې موسې عليه السلام ځنگل ته ولاړې پارسل يې وليدې پارسل ته يې غوږ ونيو چې د د پارسل څخه
 داسې اواز راځي
 يا الله جل جلاله ته زما پر سر زما د زوې څخه مه خفه کيړه هغه ته مه په قهر کيړه همدا سې زارې يې الله جل
 جلاله ته کولي
 موسې عليه السلام له کيسې څخه خبر سو الله جل جلاله موسې عليه السلام ته وويل وگوره چې دا مور پر خپل
 زوې څومره مهربانه ده
 او بيا يې ورته وويل چې زه د دغې مور څخه اويا واري ډېر مهربانه يم
 حبيبي عمرزى.

...

په بغداد کې يو وخت د باچا له درباره سره زر ورک سول ، اوازه خپره سوه ، باچا خبردارى ورکړ ، بايد غل پيدا سي .
 يوه تجار وليدل چې يو کس د گوتو پر سرو روان دى ، پوښتنه يې وکړه دا څوک دى ، وې ويل دا ولي د زمانې
 دى ، ولي داسې مزل کوي ، وې ويل دا ځکه چې يو شى يې تر پښو لاندې نه سي ، وې ويل همدا غل دى ، تاجر

ولاړی او باچا ته وویل چې پلانی سیخ ستاسې غل دی.

باچا په غوصه سو، وې ویل، د خدای ظالمه هغه د الله ج ولي دئ باچا حکم وکړی چې سړی بندي کړئ!

سړي عرض وکړ صاحبه یو وار یې کور تالاسي کړئ، که غلا ده نه وه کړې بیا مو زه هره سزا منم.

باچا عسکر د بزرگ کور ته ور واستول. د باچا ساتونکو سره زر د بزرگ په کور کي پیدا کړل او بزرگ یې راوستي.

باچا له تجار څخه پوښتنه وکړه، ته څنگه پوه سوې چې دا غل دی.

سړي وویل، یوه ورځ مې ښځې راته وویل چې د کور ونه آرہ کړم، ما پوښتنه وکړه ولې؟

ویل یې زه چې سر رمنځ کومه نو مرغه زما ورښتانو ته گوري.

سړي شکر وکښي، چې یوه حیاناکه مېرمن ور په نصیب سوې ده، زړه یې ډاډه سو او ونه یې وریبل، سړی د بغداد

څخه بهر د تجارت لپاره ولاړی، څو هفتې بعد چې کور ته راغلی نو د مېرمني سره یې بل څوک پروت دي، تجار

باچا ته وویل، څوک چې ترحد زیات دینداری ښکاره کوي، په حقیقت کې هغسې نه وي، نو دا غل هم ځان ولي

یعنې دینداره ښوي.

ژباړن شمس الرحمن شمس

...

یوه مور ده په دنیا کې چې زړگی پرې راټولېږي.

د مور جالبه کیسه!!

یوه مور د خپل ناروغه زوی د کټ خواته ناسته وه او زړل یې .

ملایکه راکښته سوه، مور ته یې وویل:

اې مورې! زه د الله ﷻ له خوا راغلي يم، ووايه چسي غواړې؟

مور ملایکې ته وویل:

له الله ﷻ څخه غواړم، چی زما زوی ته شيفا ورکړي. ملایکې وویل: پښیمانہ کیږې خو به نه؟

مور جواب ورکي

یا!

ملایکې وویل:

اوس دې زوی روغ سو، خو تا کولای سول، چې دخپلو رندو سترگو غوښتنه دې کړې وای...

یوه ورځ زوی مورته وویل:

موري ! زما ميرمن له تا سره يوځای ژوند نسي کولای ، غواړم چي تاته يو جلا کور در پيدا کړم، ترڅو ته هلته جلا ژوند وکړي...

مور له کور څخه بهر سوه، يواځې کښي ناستله او په ژړا شروع سوه.

ملايکه بيا راکښته سوه مور ته يې وويل:

ودې ليدل چې ستا زوی ستاسره څه وکړل؟

اوس پښي مانه سوي؟

غواړي چي ورته ښېرا وکړي؟

مور وويل: يا پښي مانه نه يم او نه هم ښېرا ورته کوم، ته څه پوهيږي؟

ملايکې وويل:

بيا هم دالله ﷻ رحمت پرنا سوي، له الله ﷻ څخه دخپلو سترگو ديد غواړي؟

مور په ډاډ سره وويل، يا! ملايکې وويل، نو چسي غواړي؟

مور جواب ورکړ:

له الله ﷻ څخه غواړم چي مېرور مې ښه او زړه سوانده ښځه وي او وکولای سي چي زما زوی بختور کړي، ځکه زه نوره هلته نه يم چي له خپل زوی څخه څارنه وکړم.

دملايکې له سترگو څخه اوبښکې روانې سوي او د اوبښکو دوه څاڅکي دمور په سترگو کې ور توی سول او سترگو يې ديد پيدا کړ.

کله چې مور دملايکې اوبښکې وليدلې، ورڅخه ويې پوښتل:

ملايکې هم ژړا کوي؟

ملايکې وويل: هو!

خو يواځې هغه وخت اوبښکې تويوي او ژاړي چې کله الله ﷻ وژاړي.

مور پوښتنه وکړه:

الله ﷻ هم ژړا کوي؟

ملايکې جواب ورکړ:

الله ﷻ همدا شيبه په ليوالتيا دخپل خلقت، چې نوم يې مور ده ژاړي. ياني چې مور ژاړي؛ الله تعالی هم ژاړي

...

څنگه د گناه څخه ځان بچ کړو؟

امام غزالي (رحمه الله) په خپل کتاب (احياء العلوم) کې ليکلي دي:

سليمان بن يسار (رحمه الله) ډېر پرهېزگار او د ښکلي صورت خاوند وو، يوه ورځ دی او يو بل ملېري د حج په سفر روان سول، کله چې د ابواء مقام ته ورسېدل، نو د خوراک سامان ورسره کم سو، سليمان بن يسار (رحمه الله) په

خېمه کې کښېناست او دا بل ملبرری يې بازار ته ولاړی چې د خوراک يوڅه سامان د ځان سره راوړي. په دې وخت کې يوه ډېره ښکلې ښځه خېمې ته راداخله سوه او سلیمان بن یسار (رحمه الله) ته يې اشاره وکړه، ده دا گمان وکړ چې کېدای سي دا ښځه ډوډۍ غواړي، نو يو څه ډوډۍ يې ورته راواخيسته. ښځې ورته وويل: زه ډوډۍ نه غواړم، بلکې هغه څه غواړم چې ښځه يې د سړي څخه غواړي.

کله چې سلیمان بن یسار (رحمه الله) دا خبره واورېده، نو په زړه کې يې دا خيال راغلی چې زه خو بيت الله ته د حج لپاره روان يم او شيطان گوره چې دا ښځه يې خپله نمائنده جوړه کړه او زما د ايمان خرابولو لپاره يې ماته راولېږله، دلته هم د شيطان د جال څخه خلاص نه سوم، نو په ژړا سو او ډېر زيات يې وژړل.

کله چې ښځې د سلیمان بن یسار (رحمه الله) ژړا وليده، نو ډېره شرمنده سوه او بيرته ولاړه. سلیمان بن یسار (رحمه الله) چې کله حج ته ولاړی، طواف يې وکړي، بيا هلته يو ځای بیده سو، په خوب کې يې يو ډېر ښکلې کس وليدي چې خوشبو ترې راتله، سلیمان بن یسار (رحمه الله) پوښتنه ځني وکړه: ته څوک يې؟! هغه ورته وويل: زه يوسف (عليه السلام) يم.

سلیمان بن یسار (رحمه الله) ورته وويل: هغه پېغمبر يوسف يې!؟

هغه ورته وويل: هو! هغه پېغمبر يم.

سلیمان بن یسار (رحمه الله) ورته وويل: ستا او د زليخا خو ډېره عجيبه واقعه تېره سوې ده، (چې تا د گناه څخه ځان خلاص کړی وو).

يوسف (عليه السلام) ورته وويل: ستا او د ابواء په مقام کې د ښځې واقعه خو ډېره زياته عجيبه ده، (ځکه ما چې د گناه څخه ځان ساتلی وو، نو زه خو پېغمبر وم، زما سره د الله تعالی ډېر غټ کومک وو؛ او تا چې د گناه څخه ځان بچ کړي دا ډېره جالبه ده، ځکه ته خو پېغمبر هم نه يې، بلکې د الله تعالی يو ولي يې او بيا دي هم ځان د گناه څخه بچ کړي).

يادونه: کله چې د انسان په زړه کې د الله تعالی څخه بیره لري، نو بيا داسې د گناه څخه ځان بچ کوي، لکه څنگه چې سلیمان بن یسار (رحمه الله) ځان د گناه څخه بچ کړ، نو پکار دا ده چې مور او ستاسو همېشه د الله تعالی ياد په زړه کې ولرو، کني نو بيا به مو خدای مکره انجام ډېر بد وي....

هغه اتل صحابي چې زمري يې وواژه!

هاسم بن عتبة بن ابی وقاص د خپل د خپل اکا (سعد بن ابی وقاص) سره په يوه غزوه کې گډون درلودي، اکا يې د لښکر مخکښ امير و. غزوه د فارسيانو په ځينو ښارونو کې پيل سوه ترڅو هلته د اسلام مبارک دين خپور سي او خلک د بنده له بندگۍ څخه تېر او ديوه متعال خدای (جل جلاله) بندگۍ ته ژمن و اوسي.

په دې غزواتو (غزاگانو) کې ياد هاسم (رضی الله عنه) د لمر په ډول وځلېدي. نوموړي هلته د صحابه و په زړونو

کې ځای پیدا کړی ، کله چې د "نهر شیر" سیمه فتحه سوه او غازیانو د "مظلم ساباط" د نیولو له پاره تیاری نیوي ، دواړه اړخه خپلې لښکرې د جگړې له پاره آماده کوي؛ خو دا وار د جگړې مهارول مسلمانانو ته ستونزمن برېښېده؛ ځکه فارسیانو د ځان سره یو ځواکمن او په جنگي تکنیک پوه د کسرا "زمری" هم راویستی. فارسیانو یاد زمری د مسلمانانو پر لښکر را ایله کړې ، هغه د مسلمانانو پر لښکر په خلاصه خوله او د بیرونکي اواز په بدرگه ور وځغستل .

هاسم (رضی الله عنه) له لښکر څخه ور جلا سو ، مټې یې را ونغښتلې ، دیو غښتلي زمرې په ډولېې د زمرې پرخوا بېله کومې بیرې ور روان سو !

دواړه طرفه د یاد اتل ننداره کوي؛ حیران دي! څنگه یو ځوان د مست زمرې سره جنگ کوي. د باد په ډول یې د زمرې پنځو ته ځان ورساوه؛ د توري وارونه یې پر شروع کړل؛ تر لږ ځنډ کرارسته یې زمری قتل کړي.

کفرې لښکرو چې یاد حالت ولېدي؛ تنې یې ولړزېدې؛ نور یې د مقاومت توان له لاسه ورکړی؛ ځواکونه یې تېښتې نه نږدې دي ، وایې: چې دا څنگه انسانان دي ، چې د زمریو سره جنگیږي؟! خو لا یې مقاومت کاوه. اسلامي لښکر د "الله اکبر" په زمزمه حمله شروع کړل ، یاد اتل د لښکر په مخ کې دی ، نور لښکر تر شاه جگړه په شدت سره روانه کړېده . کفرې لښکرې د "بوران" په نامه وي ، هغوی به تل قسم اخستي ، چې دژوند تر کرارستی سلږی به نه تېښتې.

یاد اتل دا ایت په لوړ اوازوویل:

ژباړه: آیا تاسو قسم نه اخستي چې د قیامت دمخه به تاسو د دنیا څخه نه ځي؟

الله پاک د کسرا لښکر د یاد اتل په لاس مات او د جهنم ژورې کندی ته ور ولېږلې.

د جنگ امیر سعد (رضی الله عنه) د خپل وراړه (هاسم) پر سر مچ کړي دهغه د مېړانې او اتلولۍ له کبله ، هغه د احترام په خاطر د خپل اکا پښې مچ کړې. په هغه ورځ د یاد اتل توري ته د "منن/متین" نوم ورکول سوی.

ولقب سيف هاسم من ذلك اليوم بـ" المنن."

یادونه: مورخینو د یاد اتل لقب "مقال/مرفال ، قاتل الاسود" یاد کړی؛ ځکه هغه مبارک د کسرا زمری وواژه او یو قسم تگ به یې د جگړې پر مهال کاوه.

د کسرا د زمرې نوم "مرقط" یاد سوی.یادې کفرې لښکرې د "بوران" په نامه یادې سوی.

المرجع: [التاريخ الاسلامي ، سقوط المدائن ص ٢٠] و مثلها في [البداية والنهاية ج ٧] مع تغير ما.
الله پاک دي مور ته د صحابه و پر تگلاره ژوند را په برخه کړي امين! رضي الله عنهم اجمعين.

د ژباړې برخه

بگي والا او سردار محمد داود خان

يو وخت د کابل په ښار کي د خوراکي توکو ، عراده جاتو او نکرار لپاره نرخونه وټاکل سوه .
يو وخت سردار محمد داود خان ته خبر و رسيدې چي په بازار کي خلک د حکومت وضعه سوی نرخونه نه مني! نو
سردار محمد داود خان خپل کالي بدل کړل ، زاړه کالي يې واغوستل او د ښار پر لور روان سو . په بازار کي د آس
بگي ته ودريدي او ورته يي وويل چي تر کوټه سنگي پوري مي په څو بيابې د بگي خاوند ورته وويل چي د زه د
دولت پر نرخ باندی کار نکوم

سردار داود خان وراه وويل چي ٢٠ افغانی چي درکم سنکه دي.

بگي والا يوه څه لانور ور لوړ سه

داود خان ٣٠ افغانی

بگي والا يوه څه لا نور ورپورته سه

داود خان ٤٠ افغانی

بگي والا ول يو څه لا نور ورپورته سه

داود خان ٥٠ افغانی

بگي والا ول چکچکي درڅه دخيره

تر يو څه ځايه چي وولاړيل سره بگي والا مخ پر راواړوي چي عسکر يې

داود خان ويل يو څه نور لوړ سه

بگي ولا قومندان يې

داود خان يو څه لا نور لوړ سه

بگي والا جنرال يې

داود خان يو څه لا نور لوړ سه

بگۍ ولا ستر جنرال يې

داود خان يو څه لا نور لوړ سه

بگۍ ولا مارشال يې

داود خان يو څه لا نور لوړ سه

بگۍ والا لومړی وزير سردار محمد داود خان يې

سردار محمد داود خان چکچکي

بگۍ والا بيا وويل چي اوس مي نو جرمانه کوي

داود خان يوڅه نور لوړ سه

بگۍ والا بندي کوي مي

داود خان يوڅه نور لوړ سه

بگۍ والا وهي مي

داود خان يوڅه نور لوړ سه

بگۍ والا راځروي مي يعني مړکوي مي

داود خان چکچکي

که چيري په اوس وخت کي دغسي يو دوي دري چکچکي وسي خودبخوده به نرخونه کنټرول سي.

ژباړن: سيداحمد سعادت

وخت: ۱۳/۶/۱۴۰۳

...

ايا ستاسو پوهيږی؟

ژباړن: سيداحمد سعادت

چي په ۱۹۳۰ ميلادي کال کي يو بس د هندوستانه څخه وه انگلينډ ته سفر کاوه، دا بس د هغه وخت تر ټولو دنويو بسو او سهولتونو څخه وو.

دا بس په ټوله کي (۱۶۱۰۰) کيلوماکا فاصله وهل چي دا سفر تقريباً (۵۰) ورځي نيولي چي دا بس د هندوستان د

مختلفو ښارو څخه شروع افغانستان ته بيا ايران، ترکیه او بيا د اروپا هيوادو څخه تيريدې چي په آخره کي د

دانگلستان لندن ښار ته ننوتې. د بس د شرکت مقصد يوازی دا نه وو چي خلک نوي تجربې ترلاسه کړی بلکي خلکو

ته يي ور ښوله چي په نوي عصر کي تر ليرو ليرو ځايو پوری سفر کول ترڅومره حده امکان لري. پدې سفر کي

مسافرو يوازي دانه چي د مختلفو هيوادو څخه يې ليدنه کول بلکي د مختلفو رواجو، مختلفو ثقافتو ليدنه يي هم

له نژدي څخه كول.

۱۵ بس يو يادوگاري د تجربو او خاطر و څخه ډك وو چي اوس هم خلك ورته په حيرانتيا كي پاتيږي

ژباړونكي: سيداحمد سعادت

...

په امريكا كي د ازادي مجسمه د زابيلو بوئير ده

د هغې ژوند د يو شايسته ناول په رقم دي. هغه په فرانسه كي د يو افريقايي كښتيوان او د يوي انگريزي لور ده. زابيلو يو شايسته انجلي وه هغې په شل كلنۍ كي د يو دخياطي د ماشين جوړونكي انرك سنگر چي د ۵۰ كالو وو واده وكى.

ازابيلو د خاوند ترمگ كراسته د هيواد د شتمنو بنځو څخه يوه بنځه سوه.

دا د حيرانتيا خبره نده چي هغه د ازادي د مجسمي لپاره انتخاب سوه. ځكه هغې د امريكا د ازادي لپاره خوبونه ليدل او مبارزه يي كوله

ازابيلو په دنيا كي ډير سفرونه وكړل چي آخري يي د (ډوچ وائلنسټ وكتير رويستيت) سره دوهم واده وكى. چي پدي سره ازابيلو په اروپا او امريكا كي يوه كاميا به شخصيت سوه. ازابيلو د فرانسوي (فريډرك بارتھولډي) سره وليدل. بارتھولډي د هغې د شايسته او د تاريخ څخه متاثره سو او دهغې څهره يي د آزادي د مجسمي لپاره انتخاب كړل.

كراسته ازابيلو دريم واده هم وكى او تر هغه كراسته په ۱۹۰۴ كي په پارس كي د ۶۲ كالو په عمر مړه سوه. د هغې څهره اوس هم د نيويارك د مسهكرار او د ازادي د مجسمو څخه يوه مجسمه ده چي امريكا ډير افتخار په كوي.

ليكوال: طاهر راجپوت

ژباړونكي: سيداحمد سعادت

۸/۵/۱۴۰۳

...

د فرعون يوه جمله وه نفر تيتي ته

په تاريخ كي لومړنۍ په زړه پوري او مينه ناكه جمله د مصر په اهرامو كي دننه پر ديوال ليكل سويده
دا جمله فرعون د خپلي ميرمني (نفر تيتي) لپاره ويل او بيا به يي پر يوه ډبره ليكل

جمله داسي وه (لمر يوازي ستا د ديدار کولو لپاره راخيڙي)

تاريخ پوهان د اهرامو تر مطالعه کولو کرارسته وايي چي فرعون د ۵۴ نکرار بڼو سره واده کړی وو

ژباړونکی: سيداحمد سعادت

۸/۵/۱۴۰۳

...

تڼی

يوه ورځ يوه انگریز ملبرری مي راته وويل چي سستاسو بڼخي د خپلو خاوندانو سره ډيره مينه لري.

ما ورته وويل چي څه درته معلومه سوه

هغه وويل چي زه يوه ورځ په انگلينډ کي د يوه پښتون ملبرری کورته ورغلم چي گورم ميرمن يي په قميص کي غوټه

(تڼی) کښينوي چي تڼی يي کښينول هغه تڼی يي مچ کړل بيا يي دوهم تڼی پکښي کښينول او هغه يي هم مچ

کړل نو زما قصد په وسو چي کشکي زموږ ميرمنو زموږ سره هم دونده مينه درلودای.

ما ورته وويل چي هغه تڼی نه مچوي بلکي په غاښو د ستنې نار پري کوي

ژباړونکی: سيداحمد سعادت

۸/۵/۱۴۰۳

....

ماهيان او لوحه

ژباړونکی: سيداحمد سعادت

يو ورځ يو نفر دماهيانو د دوکان د رايستلو اراده وکړه

نو يي د دوکان دپاره يوه شايسته لوحه جوړه کړه چي پر ليکلي وه (دلته د خوږو اوبو تازه ماهيان خرڅيږي).

لوحه جوړه سوه چي رايې وپل وس نو سپری خپل ملبررو ته رغ کرارکي چي چي دا درنه لوحه د دوکان پر مخ

ورسره را وځروي

يوه ملبرري چي يي لوحه وويل پوښتنه وکړه آياستا دماهيانو د کاروبار يوه بله څانگه هم سته؟

سڀي وويل يا

ملڙي يي وويل ڇي د (دلته) لغات اضافہ دي، نو لوحه يي داسي جوڙه ڪڙه (دخوڙو ابو تازه ماهيان خرڇيڙي).

دوهم ملڙي يي وويل ڇي دلته د خوڙ ابو دماهيانو ڇهه ماسيوا د تروو ابو ماهيان هم خرڇيڙي؟

سڀي وويل يا

نو د خوڙو ابو لغات پڪڻي اضافہ دي، نو لوحه يي داسي جوڙه ڪڙه (تازه ماهيان خرڇيڙي).

دريم ملڙي يي وويل ڇي زاڙه ماهيان هم خرڇيڙي؟

سڀي وويل يا

ده بيا وويل ڇي د تازه لغات اضافہ دي، نو يي لوحه داسي جوڙه ڪڙه (ماهيان خرڇيڙي).

يو بل ملڙي يي وويل ڇي د ماهيانو علاوه بل شي هم خرڇيڙي؟

سڀي وويل يا

نو ده وويل ڇي د ماهيانو لغات يي اضافہ دي نو لوحه داسي جوڙه ڪڙه (خرڇيڙي).

آخر يو نابغه ملڙي يي وويل ڇي مفت يي هم ورکوي؟

سڀي وويل يا

ده بيا وويل ڇي د خرڇيڙي لغات اضافہ دي نو هغه يي هم پاڪ ڪري

ٽولو ملڙو ڇي سڀينه لوحه وليدل ڇي هيڇي ندي پر ليڪل سوي نو يي وويل دا پالتو لوحه نو سڀي ڇهه کوي نو

يې دباندی وغورځول.

نوټ: په افغانستان کې يو څوک واک ته د رسيدو دمخه خورا د وعدو شايسته لوحه ورڅخه وي کله چې بناغلی واک ته ورسيدی نو هغه وعدي په مسکرار ، موسساتو ، ماليه ، اوسياست پوری وتړل سی

آخر يوه ورځ خلک دډيرو پلمو څخه ستړی سي او لوحه د باندي وغورځوی

ژباړونکی: سيداحمد سعادت

۲۶/۴/۱۴۰۳

...

محمود غزنوي او يو سوالگر

دمحمود غزنوي په زمانه کې سپری ناروغه سو نو دا سپری وولایي یو طبیب یې پیدا کړي او طبیب نه یې خپله ناروغی بیان کړل نو طبیب ورته وویل ستا د ناروغی لپاره چې کوم څه پکار دي هغه ټوله سته ماسیوا له غسلو څخه نو ته به داسې وکړی چې یوڅه غسل به پیدا کي.

سپری د طبیب څخه یو لوبسی واخستی روان سو چې غسل پیدا کړي سپری کور په کور گرځی دروازي ټکوي چې غسل پیدا کړي چې د هر کور دروازه وټکوي د هغې خوا بیرته ناهیلی راسي د ډیري ناهیلی څخه سپری مجبوره سو د محمود غزنوي دربار ته ورغلی کله چې یې د دربار دروازه ور وټکول نو ایاز دروازه ور خلاصه کړل (ایاز د محمود غزنوي یو مریی وو) سپری خپله ټوله کیسه وه ایاز ته وکړل او لوبسی یې ورته ونوي چې چې پدي کې یو څه غسل را کړی ایاز لوبسی ځني واخستی او ورته یې وویل ته دلې ودریږه چې زه خپل بادار ته ووايم ایاز وولایي او محمود غزنوي ته یې وویل چې یو سوالگر راغلی دي پدي لوبسی کې یو څه غسل غواړی محمود غزنوي لوبسی ځني واخستی او یو بغلته یې کښینوی ایاز ته یې وویل چی هغه دری ډبې غسل واخله وریې کړه.

ایاز وویل باچا صاحب هغه لږڅه غسل غواړی او ته دری ډبې غسل ورکوي

محمود غزنوي ورته وویل ایازه هغه یو سوالگر دي د خپل حیثیت مطابق یې غوښتنه وکړه مور باچاهان یو د خپل

حيثيت مطابق يې ورکوو.

مولانا رومي صاحب وايې

د الله ج څخه د خپل حيثيت مطابق غوښتنه وکړې الله ج يې د خپل شان مطابق درکوي

په شرط ددي چي په صحيح ډول يې وغواړي

۲۵/۴/۱۴۰۳

ژباړونکی: سيداحمد سعادت

...

ديو نفر حسد د امام ابوحنيفه رح سره

دحضرت امام ابو حنيفه رح پلار مړ سو درې ورځې په دفن فاتحه او ختم کي تيري سوي کله چي امام ابو حنيفه درې ورځي کرارسته دباندې يو چوک ته را ووتې نو هلته يو نفر و چي د امام صاحب سره يې ډيره کينه او بغض درلودې نو کله چي امام صاحب راغلي نو پر چوک باندي دخلکو بيروبار وو هغه نفر هم راغلی تر سلام کرارسته يې وويل خبر سوي يم چي ستا پلار مړ سویدی امام صاحب ورته وويل هو پلار مي وفات سو هغه نفر ورته وويل نو د مور واده دي زما سره راوکړه الله اکبر داسی سخته خبره بيخي زور غواړي خبره که څه هم ترخه وه خو شرعی وه غير شرعي نه وه هلته د امام صاحب يو شاگرد هم وولاری وو هغه دستي وويل چپ سه مور خو لا وارثه نه يو امام صاحب ډير همت سره راجمعه کړې سر يې راپورته کړې په سترگو کي يې اوبسکي له ورايه معلوميدلي په ډير همت او د زړه په درد سره يې ورته وويل کرارره تاخه وويل چي ستا د مور واده زما سره راوکه ته خو يې فريږده چی عده تيره کړی کرارسته به زه ستا په اړه خبري ورسره وکړم که چيري د هغې خوښ وي او

هغه راضي وه نو بيا زه خيځ مشكل نه لرم.

دا خبره امام صاحب د ټولو خلکو په مخکي ورته وکړل

کله چې هغه نفر دا جواب واورېدي نو يو دم پرمخکه ولويدې او روح يې خپل رب ته وسپاري د خلکو غوغا سول څه

په وسول څه په وسول خلکو وليدل چې دهغه نفر کينې بغض حسد او د امام صاحب صبر هغه له دي دنيا څخه

رخصت کړي

نو ملېرو هېڅکله يوچاته ترخه خبره مگوي دچاسره حسد بغض مگوي

ژباړونکي: سيداحمد سعادت

دارو کتاب ماخذ

"امام اعظم ابو حنيفه کی سيرت و تاريخ" صفحه نمبر ۱۲۵

۱۴۰۳/۴/۲۳

...

شېر دانې د زرو هکی

يوه ورځ يوه هلک د خپل نيکه څخه پوښتنه وکړه! نيکه جانه ته ماته کم داسي څه را ښولای سي چې ماته ډير

گټمن وي؟

نيکه يې ورته وويل: تاته يو سبق درښه يم، مگر اول داسی يو کار وکه چې د ټول توجو ځانته را واړوی

هلک وويل: چشی وکم؟

نيکه وويل: دباندی وولاړی سه او په زوره ناری کړه چې زما شترمرغ شېر دانې د زرو هکی واچولې زه ميلونر

کيرم!

هلک دباندې ووتې مگر دمبارکی لپاره هېڅوک نه راغلی

نيکه يې بله ورځ ورته وويل: نن وولاړی سه او دباندی ناری که چې يو غل راغلی شترمرغ يې مړ کي او د سرو زرو

هگی يې غلا کړلې

هلک هم هغسې وکړل يو گړی کرازسته يې د کور ومخته زيات خلک راغلل

هلک وويل نيکه جانه پروند هېڅوک نه راغلل او نن دونده ډير خلک راجمه سول؟

نيکه يې په خندا سره وويل کله چې خلېر ښه خبر واورې نو چپ پاته کيری! مگر کله چې بد خبر واورې نو سره

راټوليرې، خلک ستا تر کاميابی ډير غواړي ستا ناکامی ووينې

په ياد ولره چې د نکرار دخبرو پرواه مکوه خپل خوبونه پسې پسې سه او کاميابی لاسته راوړه

ژباړونکی: سيداحمد سعادت ۱۴۰۳/۴/۲۱

...

د بنځې د لاس څخه ډېول خوړل

ميرمنې د تېلفون غوښتنه وکړه خاوند په رېږديدلو لاسو تېلفون ورگي ، ميرمنې يې ټوله تېلفون وکتی کله چې يې هېچې نه کرل پيدا نو د نمبرو ځای ته وولايه چې گوري هلته يو نوی نمبر دملا آخره په نامه ثبت سويدي ☒

ميرمنې يې په غوصه ناکه لهجه سره وپوښتل دا دچا نمبر دی خاوند يې په رېږديدلي اواز وويل دا زما د ماما آخره نمبر دي ميرمنې يې وويل چې مخکي خو دا نمبر نه وو خاوند يې وويل هغه په دا اوس کي تېلفون رانيولي دی نو ما يې هم نن نمبر ثبت کي.

د ميرمنې يې يقين نه وسو هغه نمبر ته يې زنگ وهلي کله چې دهغه بلي خوا څخه تېلفون اوکی سو ، دستي يې رغ پر وکي بلي ، نو چې گوري دهغي خوا څخه هم د يوي انجلی رغ سو بلي ☒

ميرمنې يې دستي تېلفون کات کي دستي يې خاوند خوارکی راتينگ کي چې هر شی په لاس ورتلي ورته کسوی يې که لوبښې وه که هرشی وه پر خاوند يې وکتل ، تر يوڅه وخت کرارسته يې خاوند روغتون ته بوتلی هلته خبر سول چې ماما آخره يې هم روغتون ته راوړی دي. هلته يې د ماما څخه پوښتنه وکړه چې په نا څه وسول ماما يې وويل چې ستا د نمبر څخه زنگ راغلی چې زما ميرمني اوکی کي يوي انجلی رغ پر وکي بلي نو تېلفون کات سو بيا زما سره هم هغه چم وکي کم چم چې يې ستا سره وکی.

ژباړونکی: سيداحمد سعادت ۱۴۰۳/۴/۲۱

....

د بس چلونکی

يوه بنځه د سړک پر غاړه يو ناست سړي ته راځی او ورته وايې وبخښی زه يوه کوچنی پلټنه (ريسرچ) کوم آيا زه ستا څخه يو څو پوښتنې کولاي سم.

سړی: هو ولی نه

اول سوال بنځه: ته داسي فرض که چې نه په بس کي سپور (ناست) يې کرارسته يوه بنځه بس ته راخيږي او په بس

کي خالي سيٽ نسته آيا ته به خپل سيٽ هغه ښځي ته ورکړي؟

سړی: يا ني ورکوم

هغې ښځي په ورسره پوښتنپاڼه کي د (بي آډبه) خانه ډکه کړل

دوهم سوال: که چيري هغه ښځه چي بس ته راختلي ده حامله وه نو آيا ته به خپل سيټ ورکړي

سړی: يا ني ورکوم

ښځي دا واري د خودخوا خانه ډکه کړل

دريم سوال: که چيري هغه ښځه يوه سپين سري وه نو آيا ته به خپل سيټ ورکړي

سړی: يا ني ورکوم

ښځي ته درد ورغلي او ورته يې وويل ته څه يو بي احساسه او ځان غوښتونکي سړی يې...

ښځه تر يو څو نيزو خبرو کرارسته وولاړه

لږ ليري يو بل سړی د دوی دوو خبري اوريدلي راغلي او دسړي څخه يې پوښتنه وکړل چي هغې ښځي دونده

ډيري خبري درته وکړي مگر تا هيڅ نه ورته وويل ولي؟

سړی: هغه ښځه د خپلي بي عقلي او نيمی معلوماتو د سروې (پلټنه) پر اساس د څلرو پر مسلر قضاوت کوي، که

چيري دي زما څخه د سيټ د نه فريښولو د علت پوښتنه کړي واي ما به هغې ته ويلې وای چي زه د بس

ډريور (چلوونکي) يم.

زموږ د ټولني تر ټولو لوي مشکل دادی چي موږ بيله معلوماتو دڅلرو دشخصيت قضاوت کوو.

ژباړونکي: سيداحمد سعادت ۱۴۰۳/۴/۲۱

...

يوه واده والا خواران

ابن سينا: چاچي يواده کړيدي هغه په ځوانی کي زړېږي، هغه ته د پښورگو، ملا، غاړي او د بدن د نکرار ځايو درد

پيدا کيږي د هغه مايوسي زياتيږي او محنت يې کميږي، خدا يی آلوزي او په گيلو او شکاياتو باندي اخته وي

او سر ځني ټکوي

قاضي ابو مسعود: چاچي يو واده کړيدي دهغه لپاره د څلرو په منځ کي فيصله کول جائز ندي يعني هغه قضاوت

لايق ندي ځکه هغه هروخت په درد کي وي او د دردر په وخت کي فيصله کول جائز ندي

ابن خلدون: کله چي ما دتيرو قومو پرهاکت سوچ او فکر وکي نو وه مي ليدل چي هغوي پر يوه واده باندي بسنه

کول

ابن میسار: دهغه چا عبادت ښه نسي کيدلای کوم چاچي يو واده کړی وي

دعباسيانو خليفه هارون الرشيد: چي په بصره ځني څلر سته چي يو واده يې کړيدي نو هارون رشيد وويل چي
هغه نارينه ندي نارينه هغه دي چي څو ودونه يې کړي وي
داځکه چي دی د فطرت او سنت دواړو خلاف روان دي

ابن یونس: يو چا پوښتنه ځني وکړل چپ يهودو او نصاراوو ولي د ودو په کولو کي کموالی راوستي يعني تر ډيره
يو واده کوي
هغه جواب ورکړي: داځکه چي الله ج پر دوي باندي ذلت او غربت نازلوي

ابو معروف کرخي: دده څخه سوال وسو چي ته د هغو په بارک کښي څه وايې چي هغه ځانونه زاهدان بولي مگر د
يوه واده ملاتړي دي
ابو معروف جواب ورکړي چي دا زاهد ندي مجنون دي دی هيڅکله د ابوبکر صديق، عمر فاروق، عثمان ذوالنورين
او دحضرت علي رض عنهم تقوا ته نسي رسيدلای

ابن فياض: څخه يې سوال وکړي چي ته دهغه چا په بارک کي څه وايې چاچي يو واده کړيدي
هغه جواب ورکړي چي دا مړی دي مازي ساه اخلي خوراک کوي او بدبږي

د کرک والي ابن اسحاق: پر ټوله ښار باندي مالونه وويشل مگر يو هغه چاته يې هيچي ورنه کړل کوم يوه چي يو
واده کړي وو کله چي دده څخه پوښتنه وسول چي دوی ته دی ولي مال ورنکي نو ده ورنه وويل چي الله ذهني
نابالغو ته دمال ورکول منعه کړيدي ځکه چي دوي يې ناکي ضايع کوي

ابن عطاءالله: پر يوه واده والاوو تبصره ورکول ويل يې هغه چاچي يو واده کړيدي هغه د خپلو مشرانو او اصحابو
سنت فريښی دي
الله په قرآن کریم کي فرمايلي دي ستاسو دوه، دري، څلور ودونه وکړي او يو يې واده کول يې د هغه چا لپاره
ويلی دی کوم څوک چي عدل نسي کولای

تقي الدين مزني : چي کله د سمرقند آمير سو نو دته خبر و رسيدي چي دلته ځني څلر. د يوه واده ملاتړ کوي تقي الدين وويل آيا هغه مسلمانان دي؟ دا خبره په ټوله بناړ کي نشر سول دراتلونکي مياشتي د رانوي کيدو دمخه دري زره ودونه وسول په بناړ کي يوه پيغله هم نسول پاته.

ژباړونکي: سيداحمد سعادت ۱۴۰۳/۴/۲۱

...

په نيکر کي مسجد ته تلل

په کوچني والي کي ما يوه ورځ نيکر اغوستي وو مسجد ته د سبق لپاره وولاړيم ، کله چي ملا صاحب په نيکر کي وليدم نو راته په غوصه يې راته وويل خبيته په نيکر کي مسجد ته څنگه راغلي ، که په نيکر کي مسجد ته راتلي نو جهنم بدې ځای وي

زه د مسجد څخه کورته راغلم او ټوله کيسه مي مورته وکړل ، مور چي زما کيسه واوريدل ول زويه ملا ته به درد ورغلی وو چي دا خبره يې درته وکړل کني د جهنم لپاره خو ډيري خواري او محنت ته ضرورت دي مثال په ډول: جهنم د ډبري غوندي زړه غواړي ، بايد د بل حق وځوري ، د جهنم لپاره بايد قاتل او غل جوړ سي ، بايد په ټولنه کي فساد او ويره خپره کړي ، بايد د خداي ج مخلوق ازار کړي ، پر نيکو انسانانو باندي بايد د بمونو او باروتو باران وکړي ، د مور د لاسه بايد زوي واخلي ، بايد دخلکو څخه نفرت وکړي ، د جهنم لپاره بايد دخداي ج سره اړيکي پرېکړي او دشيطان سره دوستي جوړه کړي نو بيا جهنم ته تلای سي.

ته خو د ونده عاجزه يې چي په خپله اوبه لا نسي څينلای نو ته به دا د ونده خواري او محنت سنگه وکړي ، ته خو د ميري پر مرگ لا هفته ژاړي ، ستا زړه نسي ډبره کيدلای

آخر مور راته وويل زويه د ملا صاحب په خبرو فکر مه خرابوه کني ستا په زړه کي به يوازي د الله ج څخه بيره پيدا سي دالله ج محبت نه

اشفاق احمد

ژباړونکي : سيداحمد سعادت

...

عمومي معلومات

د پښتو (ي) گانې :

هغو ته چې زده کول يې غواړي:

لومړۍ: نرمه يا بې ټکو (ي)

دغه (ي) ته نرمه (يا) وايي ځينې کسان ورته بې ټکيو (يا) هم وايي دغه (يا) په حقيقت کې له دوو ږغونو څخه جوړه سوې ده چې يو خپلواک ږغ او بل نيمه خپلواک ږغ دی.

دغه (ي) د نارينه مفردو نومونو لپاره کارول کېږي لکه:

سړی، منگی، اولاد، زمري، نری، لالی، خټکی، کابلی، بريالی، هراتی گلالی، ننگيالی، لوی، زلمی، منی، پسرلی، ننگرهاری، کندهاری او داسې نور...

دويم: څرگنده يا معروفه (ي)

دې ته څرگنده يا معروفه (ي) وايي دا يو خپلواک ږغ دی د نارينه جمع نومونو لپاره کارول کېږي لکه:

سړي، منگي، لرگي، بچي، احمدي، صمدي، زمري، ختگي، طبي، دوستي، خپلوي، نرسري، جنگي، نيالري، لښتي، پردي، نظامي، عسکري، وطني، کفري، ځنگلي، حاجي، لازمي، باراني، جنگي، زلمي، جنگيالي، کلتوري، اجتماعي، ابادي، اسلامي، اجتماعي، اخلاقي، سمدستي، کلتوري، قاچاقي، اقتصادي، منطقي، قوي، تهاجمي او داسې نور...

دريمه: اوږده (ې)

دې ته اوږده (يا) وايي. دا يو خپلواک ږغ دی زياکاک هغه مفرد بڅينه نومونه چې په زور پای ته رسيدلي وي کارېږي لکه:

شيدې، مستې، پانې، پلوسې، خورې، پستې، خوږې، وړانگې، ادې، ډيوې، حملې، کرې، نږدې، پردې، ترخې، کرې، سړې، داسې، مخکې، خاورې، فلسفې، لارې، چې، ستونزې، مناقسې، جگړې، مناظرې، خبرې، ورځې، شنبې، يکشنبې، غونډې، معدې، اغېزې، مېرمنې، وړاندې، ترانې او داسې نور...

څلورم: لکۍ لرونکې يا زورکۍ والا (يا) (ي)

دې ته لکۍ لرونکي يا زورکي والا (يا) وايي. دا هم له دوو ږغونو څخه جوړه سوې، يو يې خپلواک واول او بل يې

نیم واک واول. دا (ی) په زیاترو مفردو شخصینه نومونو کې راځي لکه:

هگی، سپورمی، ډوډی، انجلی، گلالی، جلیبی، خولی، زمري، هیلی، نتگی، خورکی، دیموکراسی، کابلی، هراتی، نری، توتکی، سلری، الماری، څوکی، ابوظبی، ودانی، ژوندی، لومړی، ماڼی، زاری، افغانی، کرارستی، خپلی، پیړی، نری، ولسوالی، تبی او داسې نور...

پنځم: همزه لرونکې (ئ)

دغه (ئ) د امر کولو په وخت کې کارېږي لکه:

دا کار مه کوئ، راځئ، مه کوئ، ورځئ، گورئ، وولایئ، پدې لاره مه ځئ، هڅه کوئ، ویې گورئ، والوزئ، وولایئ، حساب ور کوئ، حساب اخلئ، حساب مه منئ، اورئ، راغئ او داسې نور...
...

پښتانه څوک دي

پښتانه یو لوی قوم دی چې په جنوبي او مرکزي اسیا کې ژوند کوي. جمله سمیر یې پنځه څلوېښت میلیونه ته رسېږي چې له هغې جملې څخه یې ۱۶ میلیونه په افغانستان کې ژوند کوي. دافغانستان د نفوسو په پرتله یې سمېر له ۵۰ څخه تر ۶۰ سلنه پورې رسېږي. (دقیقه احصائیه مالومه نه ده).

د پښتنو د استوګني سیمې:

د پښتنو زیات شمیر تقریباً ۲۶ میلیونه د پاکستان په خیبر پښتونخوا او بلوچستان کې ژوند کوي. د پښتنو کلتوري او ژبني شریکي سیمې «پښتونخوا» په ۱۸۹۳ کې د انگریز دستمیری د سیاست له مخې وویشل سوي چې دغه د وېش لیکي ته د «ډورنډ کرښه» وایي. یو لړ سمیر پښتانه په استرالیا، افریقا او جنوبي امریکا کې ژوند کوي. په تیرو درې لسیزو کې د افغانستان د کورنۍ جګړو له امله زیات افغانان اروپا، امریکا او استرالیا ته مهاجر سول. اوس په انگلستان کې ۸۸۰۰۰ کورنۍ، په المان کې ۱۰۰۰۰۰ کورنۍ او په فرانسه کې ۵۰۰۰۰ کورنۍ ژوند کوي.

د پښتون نوم:

د افغان نوم نن ورځ د پښتون لپاره ډیر کم کارول کېږي. دا ځکه چې د افغانستان ټولواتابعو ته افغان ویل کېږي. له همدې کبله د افغان کلیمه د پښتون پر قوم دلالت نه کوي، او هم پښتانه پخپله د قوم په اړه د افغان نوم نه خوښوي او غواړي چې پښتون ویل سي. په هندوستان او د پاکستان د پنجاب په برخو کې پښتون ته پتان وایي

، چي دا نوم هم پښتانه نه خوښوي . د پښتون نوم د پکتیان له لغات څخه سرچینه اخلي چي په نني پکتیا او پکتیکا پوري تړاو ور کول کېږي . د پښتون نوم د لمړي ځل لپاره په اراکوزیا کي چي نن ورځ کندهار نومېږي منځ ته راغلی دی.

د پښتنو سرچینه:

د پښتنو سرچینه مالومه نده . داسي يو کتبي يا ليکل سوي سرچينه شتون نلري چي دهغه له مخي د پښتون سرچينه ثبوت سي . د پښتنو په اړه زياتي پلټني سوي دي . داسي اټکل کېږي چي پښتانه له يفتليانو څخه سرچينه اخلي . يفتليانو په خپله زمانه کي د ايران ختيځ خواوي اود هندوستان لمړۍ نيمايي د افغانستان په گډون تر ولکې لاندي راوستلي وه . د يوه روسي پلټونکي «گانکوسکي» د پلټنو له مخي دابدالي قوم د «يفتالي» کليمې څخه سرچينه اخلي.

کوم وخت چي يفتليانو ته د ساسانيانو مشر خسرو په بخارا اوهندوکش کي ماته ورکړه

له دغه وخته څخه د يفتليانو او همدا شان دپښتنو تاريخ ورگ سوي دی . نو ځکه د پښتنو نوم په يفتليانو پوري تړاو ور کول کېږي.

بعضی پښتانه ادعا کوي چي دوی داسرا ئيلو په هغه لسمه خټه پوري تړاو نيسي کومه چي ورکه سوي ده . بارکزي ، اسماعيل خيل او يوسفزي خپل خټين نومونه په عبرياني ژبه کي (ديهوديانو ژبه) په بارک ، اسماعيل او يوسف پوري تړي . دپښتنو سرچينه د اسرا ئيلو په اړه په «مخزن افغاني» کي دقيق تشرح سوي دي.

د پښتنو کلتور:

د پښتنو زياته برخه سني مذهب دي او ټولنيز ژوند يي پر قومونو او پښتونولي ولاړی دی . پښتانه په عام ولس پوري ځان تړل نه غواړي او قومونو ته زيات اهميت ورکوي . هر پښتون د خپل قوم پر اړخ وولاړی دی او نور قومونه پردي بولي . له همدې کبله د نولسمي پيړۍ تر پايه دراني او غلجي يو د بله دشمنان وه . ددوی پخلاينه د شلمي پيړۍ په پيل کي منځ ته راغله.

د پښتنو خوږونه:

پښتانه لکه څنگه چي په نړۍ کي ځغولبي قوم دي ، په همدې ترتيب يې خوږونه او رواجونه هم ځغولبي دي . دپښتنو خوږونو، عاداتو او رواجونو ته پښتونولي ويل کېږي.

پښتونولي:

پښتونولي د پښتنو د خويونو ، عاداتو او رواجونو نه يوه مجموعه ده چې پښتانه زيات اهميت ورکوي . پښتونولي نه يواځي په پښتنو کي بلکه په ټوله نړۍ کي د پښتنو د سپيڅلو رواجونه په نامه شهرت لري . په پښتونولي کي دا لاندي رواجونه شامل دي:

بدل (دهر بد کار په بدل کي جرمانه ورکول)
 ميلمستيا (ميلمه پالنه که څه هم ميلمه لوی دښمن وی)
 کورنی (د ژوند په هر پړاو کي د کورنی او ښځي ساتل)
 ننوتی (پښتون بايد ددښمن ننوتاي ومني او هغه ته د ژوند په هر پړاو کي پنا ورکړي)
 جرگه (د پښتنو يوه ټولنه ده چې د يوې خاصي موخي لپاره راټولېږي)
 غيرتمند (هغه څوک دی چې زړه ور وي ، ښه خويونه ولري ، سخاوت او مېړانه ولري)
 ننگ (هغه افتخار ، غيرت او مېړاني ته ويل کيږي چې د کورنی سر په لوړ وي)
 شرم (څوک چې حيا ولري ، سپکو سپکرار نه ځان ژغوري او ښه اخلاق ثابت کړي)
 ناموس (هغه څه دي چې خپله ميرمن له هرو ناخوالو نه وساتي او د هغې هيڅ سر بنندنه هيره نه کړي او دهغې په ساتنه کي ولاړ وي)

د پښتنو ژبه:

د پښتنو ژبي ته پښتو ويل کيږي . د ا ژبه دختيخ ايران د ژبونه يوه ژبه ده چې داوسني ايراني ژبي څخه فرف لري . دتاريخ په بهير کي په پښتو ژبه کي زيات بدلونونه راغلي دي . څنگه چي پښتو يواځي د پښتنو ژبه ده او نور قومونه پدي ژبه خبري نه کوي نو ځکه دا ژبه په پښتنو پوري تړاو لري او دايران د ژبنی کلتور څخه پرې کړې جلا کيږي . که څه هم پښتو ژبه له تاريخي اړخ نه په ايراني ژبي پوري تړل کيږي خو زيات تړاو يي په هندوستاني او اردو ژبه کي ليدل کيږي . ددي ما نا داده چې پښتو ژبه زيات په هندوستاني ژبو پوري ارتباط نيسي عمومي ډول پر زياتو ښاخونو ويشل سوی .

...

جالبه او حيرانوونکي

هغه مرغان چي اور بلوي

۱. دا کوم مرغان دا کار کوي؟

داسې باور سته چې د بازانو ډولونه، لکه تور باز (Black Kite)، نسواري باز (Whistling Kite)، او ځينې نور مرغان، په ځانگړي توگه په استراليا کې، د دې کار لپاره مشهور دي.

۲. څنگه اور د يوه ځای څخه بل ځای ته وړي؟

دغه مرغان اور د لاندې مرحلو له لارې وړي:

د سوځېدلي شي انتقالول: کله چې دوی په ځنگله کې يو ځای اور پيدا کړي، ځينې وخت يې د لرگيو يا نباتاتو سوځېدلي ټوټې په خپله مشوکه يا پنجو کې نيسي او د يوه ځای څخه يې بل ځای ته وړي.

اور بل ځای ته وړل: دوی دغه سوځېدلي ټوټې د وچو بوټو يا وښو په يوه بله برخه کې غورځوي ترڅو هلته نوی اور بل سي.

۳. ولې دوی دا کار کوي؟

د دې کار تر شا اساسي دليل د بنکار کولو اسانتيا ده:

پدغه کار سره چې کله دوي د ځمکې پر سر اور بل کړي، نو حيوانات، حشرات، او ماران له خپلو پټنځايونو څخه راباسي.

نو دغه مرغان بيا پر دې حيواناتو حمله کوي او په اساني سره بنکار کوي.

۴. علمي شواهد

د اور انتقالولو د دې کار په اړه ځينې علمي مشاهدې سوې دي. ځينې سيمه ايز خلک او څېړونکي ادعا کوي چې دا مرغان دا کار قصداً کوي، مگر د دې موضوع لا تر اوسه بشپړه علمي مطالعه روانه ده.

۵. د طبيعت په اکوسيستم کې رول

که څه هم دا کار خطرناک بنکاري، خو دا د طبيعت برخه ده. په ځينو مواردو کې، دا مرغان د ځنگلونو طبيعي بيا رغونې کې مرسته کوي، ځکه چې اور د ځينو نباتاتو د ودې لپاره گټور گڼل کېږي.

دغه مرغه (چې په استراليا کې د "Black Kite" يا "Whistling Kite" په نوم هم يادېږي) دا کار کوي:

د اسلام له نظره:

طائر حذرنامه رسول الله ص و قال فيه اقتلوه وجدتموه حتى في الحرم وهذا الطائر اكتشف العلماء مؤخران له سر كبير.

په حديث کې ذکر سوې "الحدأة" هم ضرر رسوونکی مرغه گڼل سوی دی، ځکه دا مرغه چرگې خوري، زيان رسوي، او د فساد لامل گرځي. رسول الله ﷺ د داسې مرغانو وژل مباح گرځولي دي چې مستقيم ضرر رسوي. په استراليا کې د دې مرغه چلند د حديث د حکمت بنکاره نښه ده، ځکه دغه مرغه عملاً د چاپېريال لپاره لوی خطر

دی ، په ځانگړي ډول د ځنگلونو د سوځيدنې په موسمي اوړونو کې .

...

پيريان څه ډول مخلوقات دي؟

پيريان (جنياټ) له اور څخه جوړ سوي دي د انسانانو په ډول نر او بنځه ، غم او خوشالي لري د شکل بدلولو قابليت لري . پيريان د انسانانو په ډول پښې ، لاسونه ، خوله ، پزه او سترگې لري . سترگې يې د الف په شان افقي دي ، پښې يې لنډې دي ، اور ته ورته رنگ لري . د پيريانو د اوسيدو ځای دښتې ، بيابانونه ، غرونه ، هوا او زړې ودانۍ دي . د دوی جسمونه ډېر لطيف او شفاف دي چې مړه سي ژر ورک کيږي . پيريان ډېر ژر په غوسه کيږي ؛ په دوی کې ځينې د نرم مزاج واله هم سته . دوی کولاي سي چې ۵۰۰ کلونو څخه تر ۱۰۰۰ کلونو پورې ژوند وکړي . هر پيری يو اولاد نړۍ ته راوړي ، دوی انسانانو ته د ږندو خطاب کوي .

د پيريانو شتون په قران ثابت دی (سورت جن ۱۴ / اعراف ۲۷)

د پيريانو په نسل کې هم کافر پيريان سته هم مسلمان .

پيريان هم لکه انسانان ځانته نظام لري ، پاچا ، وزير ، پوځ او قوانين لري ؛ د پيريانو په پاچاهۍ کې هم تقوادر پيريان شتون لري چې ځانته حلال رزق پيدا کوي او هم سرکښه يا ظالم پيريان شتون لري چې انسانانو ته په يوه نه يوه بهانه ځان ورگډوي مال يې غلا کوي ، تکليف او ضرر ورکوي .

هغه پيريان چې غلا او ظلم کوي د هغوی لپاره خپلو تقوادارو او بزرگانو پيريانو زندانونه جوړ کړي ، کله چې په غلا يا ظلم وليدل سي نو زندان ته يې اچوي او سزا ورکوي .

د پيريانو زندانونه دونه سخت دي که چېرې يو پيری ور واچول سي نو بېرته هېڅ نسي راوتلای ، د زندانونو پيرادران يې ټول قوي او طاقتور پيريان وي .

د پيريانو د زندانونو دروازې ډېرې جالبې دي يعنې کوم کلف يا کيلي نلري بلکې د قران شريف په ځغوليو ايتونو خلاصیږي چې دا کار په دوی کې تر ټولو ايمانداره پيريان تر سره کوي . په پيريانو کې هم جادوگران سته يعنې دوی هم يو د بل په مقابل کې جادو کا روي ، خو که چېرې کم جادوگر پيری ونيول سو نو سزا يې ډېر سخته ده .

د دې ماسپوا پيريان له ځغوليو طلسماتو/طلسم څخه گټه اخلي ، طلسم د پيريانو ځغولياي کوډونه دي چې يوازې دوی پر دغه کوډونو خبر دي يعنې که چېرې يو پيری په يوه ديوال کې ژوند کوي ، نو خپل ځغولياي طلسم کاروي . لکه څه ډول چې مور د موبيل لپاره کوډ/فاسورډ کاروو همداسې دوی د اوسيدو لپاره خاص طلسمات کاروي . خو ځينې داسې طلسمات هم سته چې عادي پيريان نه په پوهيږي بغير له بزرگانو پيريانو څخه .

د وخت په تېرېدو سره ځينې طلسمات انسانانو هم زده کړل/زده کوي. يعنې دوی دا طلسمات د کودو/سحر لپاره کاروي چې د دوی سره ځينې ظالم او خبيث پيريان مرسته کوي دغه طلسمات په کتابونو کې نشته په سړياني او

عبراني ژبو وي

(سړياني عبراني د پيريانو ژبې دي)

له دوی څخه زيات طلسمات شرکيه دي يعنې انسان مطلق اکبر شرق ته اړوي او کافر کېږي يعنې که ستاسو له دوی څخه ځينې زده کړئ او بيا کوډې کوئ نو له دين څخه ووځئ!

پيريان اکثره د 5 څخه تر 22 کلونو پورې پېغلې او ځوانانو ته زيات راځي او د دوی له زکرارلو خوند اخلي. د راتگ وجه يې زياته خوشالي، زيات غم، زيات ډار، په زور خندل، په ناپامۍ کې دوی ته زيان رسول... او ځينې نور عوامل دي.

د پيريانو واکمني په ځمکه کې په لومړيو کې ډېره بڼه وه خو الله (ج) د دوی ځای انسانانو ته ورکړي او له دوی څخه يې زيات غرق کړل الله(ج) دوی ته دوندۀ عزت ورکړی و چې د اسماني خبرو د اوریدلو لپاره به اسمان ته پورته کيدل خو کله چې محمد(ص) پيدا سو نو دوی اسمان ته له ختلو منع کړل سول.

له دوی څخه تر ټولو بختور او ايمانداره پيری صليبين و چې پيغمبر (ص) ته يې مخامخ د قرانکريم تلاوت په بڼکلي رغ کې وکړ.

پيريانو ته خدای اختيار ورکړی يعنې په هر شکل ځان بدلولی سي انجينير محمدالله نوری صاحب.

...

د لنډو کيسو برخه

اميرالمومنين حضرت عمر (رض) يو وخت د شام حمص ولايت ته سفر وکړی خلک ورته را ټول سول ، اميرالمومنين خلکو ته وويل چې د خپل بناړ د فقراوو ليست را کړئ چې مرسته ورسره وکړم ، خلکو ليست ورکړي ، اميرالمومنين لېست کتلو چې د سعيد بن عامر نوم په کېنې کي دي اميرالمومنين و پوښتل دا سعيد بن عامر څوک دی؟ خلکو وويل زمونږ والي!

اميرالمومنين وپوښتل چې ولې هغه په تنخواه باندي څه کوي خلکو ورته وويل: چې هغه ټوله پر بيوزلو خلکو ويسی ، دې خبرې سره د اميرالمومنين اوبڼکې تويسوي او زر ديناره يي د کور د لگښت لپاره ور واستول . والي حضرت سعيد بن عامر هغه پيسې هم پر بيوزلو وويشلي او وايي: چې د دنيا فتنه په کور کې نه ساتم

بل وخت حضرت عمر رض د اسلامي لښکرو د لیدو لپاره د شام سرحداتو ته ځي ، لښکر ته رسیدو سره د قوماندان څیمې ته رهنمایي کيږي ، ستر صحابي د امت امین حضرت ابو عبیده بن جراح د پوځ قوماندان دي خو څیمې کې شتون نلري او د لښکریانو د چارو سمبالتیا لپاره له څیمې وتلی و ، غرمه کيږي امیرالمومنین ته ویل کيږي چې د ډوډی وخت دی ډوډی به راوړو ، امیرالمومنین ورته وایي هو رایې وړئ ، سرتیري پوښتنه کوي د جنگیالیو ډوډی که د قوماندان ډوډی؟ امیرالمومنین پوښتنه کوي آیا د دوی په ډوډی که هم فرق سته؟

سرتیری ورته وایي: هو!

امیرالمومنین فرمایي د سرتیري ډوډی راوړی ، شیبه وروسته بنوروا غوښه او ډوډی راوړل کيږي ، امیرالمومنین کاسې ته گوري بیا وایي چې د قومندان ډوډی هم راوړئ! سرتیري ځي او دا ځل د شلومبو یا تروو یوه کاسه او وچي ډوډی د امیرالمومنین مخې ته ږدي.

امیرالمومنین رغ کوي ستاسو قومندان همدا خوري؟

هغوی ورته وایي: هو!

د قومندان خوراک مو همدا دي ، امیرالمومنین سخت تر تاثیر لاندې راځي او په داسې حال کې چې اوبنکې یې تویيږي وایي: خدای دې پرتا رحم وکړي ای ابو عبیده په رښتیا چې ته د دې امت امین یې.

...

د یوسف (ع) کرارنو چې کله یوسف (ع) څاه ته غور ځاوه

یوسف (ع) ورته وخنډل یهودا ترې وپوښتل: ولي دې وخنډل؟

دا ځای خو د خندا نه دی یوسف (ع) وویل: یو ورځ مې فکر کوي چې څنگه به ماته څوک زیان را ورسوي چې زه

داسې قوي کرارنه لرم؟

دا دي خدای (ج) همدغه کرارنه پر ما مسلط کړل او ما څاه ته غور ځوي

نن پوه سوم چې بغیر له الله (ج) په بل چا تکیه نه ده په کار.

...

بیخي جالبه کیسه ده وایي

یو سپری د یو باچا دربار ته راغلی

او د نوکری غوښتنه یې وکړ .

باچا ترې وپوښتل چې څه قابلیت لري؟

سپري ورته وویل چې سیاست پوه یم .

د باچا په دربار کې پخوا لا ډېر سياست پوهان وه ، نو نوموړی ېې د اسونو د طبيلي مسؤل وټاکه ، ځکه د طبيلي پخوانی ساتونکی څو ورځې د مخه وفات سوی وو .

څو ورځې کرارسته باچا د نوموړي کس څخه د خپلې خوښې آس باره کې پوښتنه وکړه چې څنگه آس دی..؟

سړي ورته اوويل: نسلي (اصلي) نه دی .

باچا حيران سو ، د ځنگلونو مسؤل ېې راوغوښتي او پوښتنه ېې ځيني وکړه..

د ځنگلونو مسؤل ورته اوويل چې آس نسلي دی خو د زېږون په وخت ېې مور مړه سوه ، نو روزنه ېې له غواگانو سره سوې او د غوا شيدې ورکړل سوي .

باچا دغه سړی راوغوښتی او ورڅخه ېې وپوښتل ، چې ته څنگه پوه سوې دا آس اصلي نه دی؟

سړي ورته وويل: دا آس چې کله وابنه خوري نو د غواگانو په ډول ټيټ سر وابنه خوري ، مگر اصلي اسونه وابنه په خوله کې نيسي او په جگه غاړه وابنه خوري .

باچا ددې کس له پوهې متاثره سو او ددې کس کور ته ېې په تحفه کې غنم ، وريژې ، غوړي او د مرغانو بهترينه غوښه ور ولېږله . او هم ېې د ملکې په محل کې په يو خاص موقف تعين کړ .
څو ورځې کرارسته باچا له دې سړي څخه د خپلې ملکې په اړه رايه وغوښته..

سړي ورته اوويل چې خوی خصلت ېې د ملکې دی خو شهزادگی نه ده .

د باچا ترپښو لاندی اور بل سو ، چې کله ېې حالت ښه سو نو خپله خواښې ېې را وغوښته..
خواښې ېې چې راغله نو باچا ورته ټول جريان بيان کړ .

خواښې ېې ورته اوويل چې زما د لور د زېږون په وخت ستا پلار زما د لور غوښتنه ستا لپاره کړې وه ، خو زما لور ۶ مياشتې کرارسته وفات سوه ، نو مور ددې لپاره چې شاهي کورنۍ سره نژدې و اوسو ، د بل چا لور مو فرزندې لويه کړه او تاته مو در واده کړه.

باچا فوراً دا سړی خپل دربار ته را وغوښتی او ځيني ويې پوښتل چې ته څنگه وپوهېدې چې دا شهزادگی نده؟؟

سړي ورته وويل چې ددې ملکې چلن له خادمانو سره له جاهلانو هم بدتر دی .

حال دا چې اصلي شهزادگی مهربانه وي.

باچا ددي سږي په عاقلانه جوابونو خوشاله سو او ددي سږي کور ته په غټه پيمانه خوراکي توکي ، اوزې او پسونه په انعام کې ور ولېږل او ورسره يې نوموړی کس په خپل دربار کې مشاور مقرر کړ .

ورځې تېرېدې ..

يو ورځ باچا دا سږي ځان ته و غوښتي او د خپل ځان باره کې يې ځيني پوښتنه وکړه .
سږي ورته وويل : باچا سلامت که زما د سر سلامتې وعده راسره کوي نو درته وايېم .
باچا ورسره وعده وکړه چې نه دي وژنم ..

سږي ورته وويل : نه خو ته باچا يې او نه دي خوی خصلت د باچاهانو دی .

باچا ته ډېر درد ورغلی ، خو څنگه يې چې وعده کړې وه ، نو بڅښنه يې ورته وکړه .

باچا سيده د خپلې مور خواته ورغلي او د خپل ځان په اړه يې پوښتنه وکړه ..
مور يې ورته وويل چې : زويه مور اولاد نه درلود ، نو ته مو له يو شپون څخه را نيولی وي او و مو پاللي .

باچا بيا دا سږي خپل ځان ته راوغوښتي او په حيرانۍ يې ځيني وپوښتل چې ته څنگه پوه سوي ؟

سږي ورته وويل : باچاهان چې کله انعامونه ورکوي نو سره زر ، ملغلرې او جواهرات ورکوي ..
او نه بزي ، پسونه او خوراکي توکي په انعام کې ورکوي .
"دا د پاچا زادگانو خصلت نسي کيدای ، بلکه يواځې د شپنو او د هغوی د زامنو کيدای سي "

نو ريښتيا هم ، عادتونه نسلونه بنايي .

ملېرو ! خپل اخلاق ، خويونه او عادتونه مو بهتره کړئ ، چې له همدې څخه ستاسې اصليت څرگنديږي .
مور بايد يو چاته احترام او درناوی داخلاقو له مخې وکړو نه دکوم هدف او مقصد لپاره

...

دری ملگري وه

1، علم ، 2، دولت ، 3، عزت

د دوی د جدا کیدو وخت راغلی وو . دوی یو او بل ته سره وویل که چیری مور بیرته سره پیدا کول نو څنگه به سره پیدا کوو.

علم . وویل چي زه په مکتب مسجد او علمی ځایونو کی پیدا کیرم.

دولت . وویل چي زه په بانکونو او تجارتي ځایونو کی پیدا کیرم.

عزت خاموشه وو دوی ورته وویل ته چیری پیدا کیری د عزت تر سترگو اوسکی راغلی او وویل که زه وولاړیم بیا نه پیدا کیرم

...

ښه خبره که د بد سړي له خولی هم راوځي عمل په کوه!!

ځکه سره زر د بدرنگې ښځې پر غاړه هم قیمت نه بایلي.

...

غوره لیکنه ده

د چین د گوانگزو ښار د یوه بانک د د غلا پرمهال غلو ټولو حاضر و کسانو ته په لوړ آواز وویل:

ښور مه خورئ! پېسې خو په دولت پوري اړه لري خو ستاسې ژوند په تاسې اړه لري!"

ددې خبرې په اورېدو سره ټول غلي سول او پر مخکې پرېوتل.

دې ته وایي ذهن بدلونکی نظر.

کله چ بیا یوه ښځه په جنسي غریزې پاروونکي انداز پر مېز پرېوتله ، غله ورباندې چغه کړه:

"لطفاً یوڅه باادبه اوسه! دلته غلا ترسره کیري ، نه جنسي تېری!"

دې ته وایي مسلکي اوسېدل. یوازې پر هغه څه تمرکز پکار دی د څسې لپاره چی روزل سوي یو.

کله چي غلو د بانک تر چور کرارسته کورته ورسېدل ، کشر غله و مشر غله ته چي یوازې یې تر پنځم صنفه مکتب

ویلي وو وویل:

مشره کراره! راکه پېسې حساب کړو چې خو مو ترلاسه کړي دي!"

مشر غله په درد ورته وویل:

ته ډېر احمق یې. دا ډیرې زیاتې پېسې دي. سمېرل به یې ساعتونه وخت ونیسي. ماښام ته به په تلویزیون کې خبرونه ووايي چې څونده مو غلا کړي دي."

دې ته تجربه وایي. نن سبا تجربه تر علم زیاته مهمه ده.

کله چې غله د بانک ولاړه د بانک منبجر و سوپروایزر ته وویل چې ژر تر ژره دې پولیس راوغواړي. لیکن سوپروایزر ورته وویل:

راځه چې ۱۵ میلیونه ډالره د خپلو ځانو لپاره هم له بانک وپاسو او هغو ۶۵ میلیونه ته یې وراضافه کړو چې مخکې مو د بانک پټې ایستلې وې."

دې ته وایي د موقع څخه استفاده. او یو ناخوښه حالت په خپله کټه تمامول.

سوپروایزر بیا وویل:

که هره میاشت دا ډول غلا صورت ونیسي نو څونده به ښه وي

دې ته وایي خستګي رفع کول. شخصي خوشحالي تر وظیفې ډېره مهمه ده.

راتلونکې ورځ په تلویزیون کې خبرونو وویل چې ۱۰۰ میلیونه ډالر د بانک غلا سوي دي.

غلو چې پېسې هرڅه حساب کړې تر ۲۰ میلیونه نسوې اضافه. غلو ته ډېر درد ورغلي او داسې یې ویل:
"مور خپل ژوند په خطر کې واچوی او یوازې مو ۲۰\$ میلیونه ترلاسه کړه ، خو د بانک منبجر په دوندو آسانی سره ۸۰\$ میلیونه ترلاسه کړې."

له دې څخه معلومېږي چې تر غله اوسېدلو تعلیم یافته اوسېدل غوره دي.

د بانک منبجر د خوشحاليه باغ باغ وو ، ځکه کم چم چې یې کړی وو ، ددې غلا له کبله پټ پاته سو.

دي ته وايي د فرصت د لاسه نه ورکول او د گټې ترلاسه کولو لپاره خطر منل!

د عبرت څخه ډکه کیسه

په (۱۹۱۷) کې، انگریزي جنرال سټینلي موډ د عراق یوې سیمې ته ولارې ، هلته د شپون سره مخ سو.

جنرال د خپل ژباړن څخه وغوښتل چې شپانه ته ووايه :

که چیرې ته خپل د رمې سپی ووژني ،

جنرال صاحب به تاته یو سټرلینگی پونډ درکړي.

په هغه وخت کې په یو پونډ نیمه رمه کېدله ، شپون په خښتا سو ، سپی یې راوستي ، د جنرال په پښو کې یې ذبح کړی.

جنرال موډ ورته وویل: زه بل پونډ درکوم که چیرې تاسو یې اوس د پوستکي څخه وکارې ، شپانه پونډ واخیست او د سپي څخه یې پوستکی هم وکړی.

موډ ورته وویل:

زه به درېیم پونډ هم درکوم که چیرې دي ټوټې ټوټې کړې ، سمدستي شپون هغسي وکړل ، جنرال هغه ته هغه درېیم پونډ ورکړي او بیا ځیني روان سو.

شپون په جنرال او ملبرو پسې ور روان سو ، رغ یې پر وکي: یو پونډ بل راکړه چې اوس یې در ته وخورم.

جنرال جواب ورکړي : یا ، بل نه درکوم ما یوازې غوښتل چې ستاسو په طبیعت او نفسیاتو پوه سم ، تا خپل د

ژوند گران ملبرې په درې پونډه ووژي ، بیا دې پوستکی ځیني وکړي ، ټوټې ټوټې دې کړي ، او په څلورم پونډ یې خوړلو ته آماده یې.

زه دلته همداسې خلکو ته اړتیا لرم ، بیا یې خپلو سرتیرو ته مخ واړوي او ورته یې وویل: تر څو چې دلته دا ډول ذهنیتونه شتون ولري له هیڅ شی څخه مه بیرېږي ، او خلاصی تېی گرځئ

اسدالله صمیم

...

د حضرت مهدي مور

په ۱۹۷۰ ميلادي کال کي چي هغه مهال په اندونيزيا کي د صدر سوهارتو حکومت وو
اندونيزيايي يوه ښځه چي ، زهره فونا ، ، نومیده د حضرت مهدي د مور دعوه وکړه . ويل يي چي د هغي په رحم
کي موجود ماشوم حضرت مهدي دي..
او دا ځکه چي کله به دغي ښځي خيتي ته نږدي چا غوږ ونيوه له هغه ځايه به د قران کریم تلاوت او آذان اوریدل
کیده

دا خبر په ټوله اندونيزيا کي لکه د ځنگل د اور په شان خپره سوه..
کله چي دا خبر حکومتی چارواکو ته ورسید د اندونيزيا مرستيال جمهور رئيس آدم مالک ، ، زهره فونا ، ، خپل
کور ته دعوت کړه او ملاقات دوران کي چي کله آدم مالک د هغي خيتي ته غوږ ونيوي آذان او تلاوت يي واریدي
نو هغه هم تايید او تصدیق کړه....

د هغه کرارسته د اندونيزيا د مذهبي چارو وزير محمد ديچلن هم آذان واوریدي او خپله خپره سوي وينا کي وويل
څرنگه چي امام شافعي دري کاله د خپل مور رحم کي موجود وو او امکان يي درلود نو امام مهدي څرنگه نسي
کولای چي د مور د رحم څخه آذان وکړي؟

لدې کرارسته د اندونيزيا حکومتی چارواکو او خلکو قطارونه د زهره فونا د ملاقات لپاره هره ورځ معمول جوړ سو..
خپله ريس جمهور سوهارتو او ميرمن يي هم د زهره فونا سره ملاقات وکړي ...
خلکو زهره فونا ته د حضرت مريم ثاني لقب ورکړ او د هغي شهرت په ټوله اسلامي نړي کي خپور سو... او د هر
هيواد علماوو د تصدیق لپاره هغي ته دعوتونه ور وليږل چي له دغو هيوادونو ملایانو او خلکو کي پاکستان هم وو
زهره فونا هم دعوت قبول کړ او پاکستان ته ولاړل ...

پاکستان کي هغه مهال د صدر يحيي خان فوځي حکومت وو او پایتخت هم هغه مهال کراچي ښار وو..
کله چي زهره فونا کراچي ته راوړسېده دروند استقبال يي وسو..

مولانا احترام الحق تهانوي او مولانا شفيح اوکاريوي د هغي د خيتي څخه آذان او تلاوت واورید او بيا تايید کړه
چي واقعا دا آواز له خيتي څخه دي او د حضرت امام مهدي تصدیق يي هم وکړ ...
دغه علماوو تحقیقات شاید يواځي د آواز اوریدني پوري وو ، هغه مهال د راډيو او ټلويزيون هم موجود وه او
علماوو پيژنده لیکن ټیپ رکارډر دونده عام نه وو يواځي د ځينو اشرافو او معتبرو خلکو کور کي به موجود وو..
او دا تحقیق نه يواځي د پاکستان علماوو سره نه وو بلکي اندونيزيا علماء هم ځيني قاصر ول...

په کراچي ښار کي د مختلفو مسلکونو تر پنځه لکو خلکو د زهرا فونا د امامت پر اقتدا د جمعي د لمانځه سعادت هم
حاصل کړي...

د ټولو څخه حيرانوونکي او له خدا صحنه خو دا وه چي دغي ښځي د کعبې لوري ته مخ کړ او د لوډسپيکر مايک
يي د نس وخواته برابر کړي او د علماوو او مشايخو په سمول په لگونو خلکو په امام مهدي پسې د جمعي لمونځ
وکړي...

او عملاً ټولو د سورت الحجرات دغه مبارک آیات له پامه وغورځاوه چې مسلمانان یې د هر خبر په اړه د باور د مخه په تحقیق مکلف کړي دي

بلاخره د کراچي ښار یو سمېر مسلمانو ډاکټرانو مخالفت وکړي او زهره فونا د تالاسي او ملاقات غوښتنه وکړه. لیکن زهره فونا مسلسل د ملاقات او تالاسي څخه انکار کاوه مگر یوه ورځ د ډاډو میډیکل کالج ډاکټران بریالی سول او د تالاسي کرارسته یې د هغې د پښو تر منځ یو پټ ټیپ رکارډر پیدا کړي...

هغه د پاکستان څخه په تینښته بریالی او انډونیزیا ته ولاړه هلته ونيول سوه او په زندان کې واچول سوه ، هغې اقرار وکړ چې دا هر څه یې د پیسو او شهرت لپاره کول...
ابو محمد خاموش.

...

مه غوسه کېږه!

یوه ورځ د عمر بن عبدالعزیز رحمه الله کوچنی زوی راووت او له نکرار ماشومانو سره یې لوبې کولې ، بل ماشوم د هغه سر ور مات کړ ، خلکو دا ماشوم راوښوی (چې د عمر د زوی سر یط ور مات کړي دي) او عمر رحمه الله ته یې راوستي ، کله چې عمر د هغه چغې او نارې وارېدې راووتې ، دهغه ماشوم مور هم ولاړه وه، ویې ویل: دا یو یتیم هلک دی ، عمر بن عبدالعزیز ورته وویل : لږه صبر وکه! بیا یې ځیني پوښتنه وکړه : ایا ستا ماشوم ته د دولت لخوا (میاشتنی روپی) ورکول کېږي؟ هغې وویل: یا! عمر رح (خپلو کسانو) ته وویل: دا ماشوم د یتیمانو په لیست کې ولیکئ (چې میاشتنی معاش ورته ورکړو) د عمر رح ښځې فاطمې وویل: دا دي ولي معاف کړي ، ستا د زوی سر یې در مات کړی دی! بله ورځ به دې د بل زوی سر هم در مات کړي!! هغه ورته وویل: (الله تعالی دي تاته هدایت وکړي!) دا یتیم دی او تاسې خوږمن کړی دی.

عمر ابن عبدالعزیز رح لپاره تعجب دی چې په څومره قوي صبر ، استقامت ، نرمي او غوره صفاتو یې ځان ښکلی کړی و!

کله یې چې د خپل زوی له سر نه د وینو دارې ولیدې ، هیڅ غوسه نه سو ، نه هم راوپارېده ، بلکې ډېر ښه چلند او انصاف یې وکړي او دالله تعالی په دې وینا یې عمل وکړ ، چې فرمایي:

(وَالْكُظَمَيْنِ الْغَيْظُ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ ۗ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ)

افغان صاحب.

...

د پیغلې او ځوان قیصه

یخه شپه ، شپه پخه وه چی د دروازي ټک ټک سو

خوان : خوک یی ؟

پیغله انجلی : زه یم ، یوه مسافره یم ، چی ملگرو پریښی یم ، لاره را خخه ورکه ده ، دشپی دتیرولو خای می

نسته که نن شپه د تریدو لپاره خای راگرئ !!

خوان : هله ژر سه راننوزه چی د بهر خخه کوم تکلیف درته ونه رسیږي.

انجلی کوی ته په بیره ورننوتل...

هلک ورته سمعه بله کړه اوخپل کټ یې ورته پریښوي ، ورته وی ویل: په کټ کی ته بیده سه...

زه به دکوی په هغه بل کونج کی بیده سم ، خوان کتاب راواخیست ، هلته دکوی په یوه کونج کی یی د خوب

اراده وکړه...

تنکی خوان سره کتاب په لاس کی وو په مطالعه یی خان بوخت کړي خو ، شیطان یی په مسلسل ډول لمخوی چی

د پیغلی

دا خوانی!

دا حسن!

دا توره شپه!

دا یوازی کوته!

د پیغلی انجلی دزړه خخه هم یو الله تعالی خبر دی ، چی پر زړه به یی خه تیریري !!

پیغلی ډیره په بیره سره خان په کمپل کی و پیچي یوازی یی سترگی د باندي پریښودی چی دخوان دحرکاتو خارنه

وکړی

الله مه کړه هسی نه چی دبدو اراده ونه کړی او عزت ته یی صدمه ونه رسیږي.

دخوان نا آشنا حرکات اوغریب اوعجیب تعامل:

خوان تر لږ وخت خخه کرارسته یوه گوته سمعی ته ونیسي دیو خو دقیقو په نیولو یی گوته وسوزی ، لږ وخت

کرارسته بیا بله گوته سمعی ته ونیسي ، ان تردی چی پنځه سره گوتی یی تر سهاره وسوزولی

پیغله انجلی فکر کوي چی د کوم پیري سره یی شپه سویده او کیدای سی چی دگوتو په سوزولو کوم خپل زانگړی

عبادت ترسره کوي

له دی بیري مسافره پیغله تر سهاره بیده نه سوه!

ترسهاره نه خوان بیده سو او نه هم مسافره پیغله...

خوان خپلی گوتی سوزوي او مسافره پیغله یی په حیرانتیا ننداره کوي

چی سهار سو خوان زخمی زخمی لاس دململ په ټوکره وټرل ، او د پیغلی خخه یی پوښتنه وکړه چی کور دی

چیری دی ؟

تر پوره ادرس کرارسته یی پیغله خپل کورته ورسوله.

خوان خینی بیرته راغلی...

پیغله چی کله کورته روغه ، رمته اوباعزته ورسیده دالله شکر یی ادا کری او دخوان تعامل ته د حیرت په

ډول دسوچونو په دریابونو کی لاهو سوه . پیغلی خپله کیسه کت مت خپل مور او پلارته وکړه خو مور او پلار یی نه منل !!؟

بس سم دستي دواړو اراده وکړه چی دخبری حقیقت خائنه معلوم کړي پلار یی دخوان کور ته دتللو تکل وکړ او د یو لیری مسافر په بڼه یی خان جوړ کړی او دخوان میلمه سو.

خوان یی ولیدی چی لاس یی لاتړلی دی ، د سوزدلی لاس تپونه یی لا نه دی ښه سوی ، شپه تیره سوه دخوان خخه یی سهار دلای دسوزیدلو دسبب پوښتنه وکړه ؟

په جواب کی ورته خوان کت مت خپله کیسه وکړه ، چی یوه شپه داسی یوه پیغله یی میلمه وه...

شیطان به راته دگناه وسوسه اټوله خو مابه ژر ژر گوته دسمعی اور ته ونیوله او دجهنم اور به می زانته را په یادوي. په دی مقصد چی شیطان رابندی زکرار نه سی ، تر سهاره می گونی ټولی سوزولی وی ، په دی طریق الله تعالی زه دگناه خخه وساتلم الحمدلله.

دپیغلی پلار ورته دخپل کور دورتللو دعوت ورکړي خوان دعوت قبول کړي خو خوان پدی نه وو خبر چی سپینیری مسافر شوک دی ؟

کله چی یی کورته ورغلي نو دروغپر خخه کرارسته یی ورته دخپلی لور دنکاح پیشنهاد وکړي ، خوان قبول کي دخوان چی اوله شپه سوه پیغله یی وپیژندل چی داخو هغه دگلابو گل دی ، چی د حسن له امله یی ترسهاره شیطان خوب ته نه پریښودم

دا خو هغه پیغله ده چی دمینی اور یی راته دیوه طرفه دننه زړه سوزولی و ، او د بله طرفه یی راته نازک لاسونه سوزولي وه .

خوان هلک دخوشحالی سعادت اومزو ژوند شروع کړی.

....

مېرمنې له وهل خوړلو وروسته خاوند ته وویل

خُم او دا ستا شکایت کوم

خاوند وویل ، خه فکر کوي زه تانه اجازه درکوم چی له کوره بهر وولایه سې؟

مېرمنې وويل، فکر کوي د دروازو او کلکيانو په تړلو زما د شکایت مخه نيولای سې؟

خاوند په مسخرو وويل، نو ته به چشې وکړې

مېرمنې وويل، اړيکه نيسم

خاوند وويل، تليفونونه دي زما سره دي، اوس دي چې هر څه زړه غواړي ويې کړه

له دې سره مېرمن تشاب ته ننوته او دروازه يې په ځان پسې وټرله

*خاوند په دې فکر، چې مېرمن يې شايد د تشاب له کلکين څخه *د تېبني اراده لري، له کوره بهر د تشاب

کلکين ته په تمه ســـــــو

سېبه گراسته چې ډاډه ســـــــو مېرمن يې د تېبني اراده نه لري، بيرته کور ته د ننه ســـــــو. گوري مېرمن يې

اودس کړی او د جاينماز (يعنی مسله) پر لور روانه ده*.

خاوند ته يې وويل، اوس ستا څخه هغه ذات ته شکایت کوم، چې ما يې پر نوم قسم اخستی دی او ستا پر نامه

ناسته يم، هغه ذات چې ستا هيڅ راز، محدوديتونه ما له هغه ستر ذات سره له اړيکي نسبي راگرځولای

خاوند د مېرمنې د دې خبرې سره په فکرونو کې مېرمنې ته ځير دی، گوري چې هغې سجده د معمول خلاف ډېره

اوږده کړه او له سلام گرځولو سره يې لاسونه لپه کړل، غوښتل يې دعا وکړي، چې خاوند يې مخې ته کشينستی

خاوند وويل، تر دونده اوږدې سجدې گراسته ضروری ده، چې په دعا کې هم زما شکایت وکړې*.

مېرمنې وويل، زما په حق کې له خيانت سره سره فکر کوي زه به له دعا څخه منصرفه ســـــــم؟

خاوند وويل، په هغه ذات چې تا يې پر وړاندې دونده اوږده سجده وکړه، قسم کوم چې پر تا لاس پورته کول زما

په واک کې نه بلکه غير اختياري ول، مېرمنې وويل، په همدې دليل مې لوی رب ﷻ ته ستا په حق کې دعا او د

هغه شيطان پر ضد شکایت وکړی، چې زموږ په منځ کې يې جنگ ته لاره هواره کړه، ستا په زړه کې يې د وهلو

وسوسه پيدا کړه، زه دونده جاهله هم نه يم چې د خپلې نړۍ وړانولو لپاره د ښېرا لاسونه لپه کړم

خاوند د خپلې هوسيارې او ځيرکې مېرمنې له عاطفې مالامال فکر ته سترگې را ډنډ ســـــــوي، د هغې لاسونه

يې مچ کړل او وعده يې وکړه، چې نور به يې لاسونه يوازې او يوازې له خپلې مېرمنې څخه د دفاع او هغې ته دعا

له پاره پورته کيږي

خدای ﷻ دې ټولو هغو خویندو ته چې ودونه ندی کړی نیک اعمال او ایمانداره خاوندانپه نصیب

کړي

...

دپلار او زوي ښکلي کيسه

يوه ورځ يو پلار د خپل زوی په اوږه باندی لاس کښینوي او ورته یی وویل
 زویه زه به قوی یم او که به ته قوی یی ؟
 زوی یی ورته وویل چی زه قوی یم
 پلار یی چی د ۴۵ کلونو په شا او خوا کی وُ بیا یی د زوی څخه پوښتنه وکړه چی
 زویه زه به قوی یم او که به ته قوی یی ؟
 زوی یی ورته بیا وویل چی پلاره زه قوی یم
 پلار یی د ځایه ولاړ سو او یو څو قدمه مخته ولاړی او له خوابدینیا نه یی یو څو اوبسکی تر سترگو توی سوی
 او د دریم وار لپاره یی د زوی څخه پوښتنه وکړه چی
 زویه زه به قوی یم او که به ته قوی یی ؟
 زوی یی ورته وویل چی پلاره ته قوی یی
 پلار یی ورته وویل زما نا راحتی چی دی ولیده نو ځکه دی وویل چی ته قوی یی ؟؟؟
 زوی یی ورته وویل یا
 هغه دوه ۲ واری می چی درته وویل ، چی زه قوی یم علت یی دا وُ چی
 ستا لاسونه زما په اوږو باندی پراته وُه ، ملا می د غره په شان کلکه ، مضبوطه او ټینگه وه
 خو کله چی دی لاس زما د اوږو څخه پورته کړی او روان سوی ، ومی لیدل چی
 بی له تا څخه زه هـیـڅ هـم نه یم
 پلار یعنی ټول ژوند
 ...

انجلی گناهکاره خلک سنگساره وي

زړه کې یې سل رقم خبرې تللي راتللي
 خلکو ته یې کتل
 د چا لمن له کابو ډکه وه د چا یوازې دوه درې کابې په لاسونو کې وه ، چاته درد ورغلي وو او ځینو پسې خندل ،
 د لادسپیکر رغ یې ټول فکرونه بدل کړه ،
 ملا صاحب د الله اکبر په نارې د خلکو توجو ځان ته راواړوله بیا یې وویل :
 زموږ او ستاسو په کلې نن د خدای ج لوی احسان دي
 چې د الله ج او د هغه نبی ص امر پر ځای کو او دا منځ کې ناسته فاحشه ښځه سنگساره وو ، ستاسو د هر کابې په
 بدل کې به الله پاک ستاسو ته نیکی درکړي ، الله ﷻ موږ نارینو ته امر کړی چې بد لمنې او زناکاره ښځې

سنگساري ڪړئ، دې خبرې سره ناسته ښځه د گڼو خلکو منځ کې په خندا سوه د ملا صاحب توجه يې ځان ته را واړوله ملا په ډېر بده لهجه وويل: اې د ټول کلي ښځې (فاحشې) ولې دې وخنډل؟

ښځې وويل: ستاسو پخپلو خبرو کې د راغلو خلکو ته د نارينو خطاب وکي خو ماته په ټولو حاضرينو کي يو هم نارينه نه ترسترگو کيږي، خلکو حيران يو بل ته وکتل درد او خروش يې دوه براره سو د تکرار کانو په راټولو اخته سول، د ښځې په تکرار سترگو کې سپينو اوبنکو ځلا وکړه ويې ويل: دا مخامخا ولاړ کس چې تر ټولو لويه ډبره يې په لاس کې ده اوله زنا راسره همده وکړه، ښځې کيسه وکړه وي ويل زه ددوي د کور دروازي ته ودرېدم او ورته ومي ويل زه څوک نلرم د خدای ج د رضا په خاطر د نن شپې لپاره ځای راکړه، د هغه ئې کور ودان ځای يې راکي خو ملا آذان سره زما له غيږي څخه ولاړ سو او راته يې وويل هله څه ولاړه سه چې د کلي خلک دې زما د کور څخه د وتلو په وخت کې ونه وينې، دا ملک صاحب چې نن سور و شين کيږي کورته ئې ورغلي وم غوښتل مې د کور نوکره يې سم دا څنگ ته چې ځوان زوی ئې ولاړ دي او لمنه يې چې دکانو ډکه ده همده يوې خونې ته بوتلم او راته ئې وويل چې دغه خونه پاکه کړه، زه چې دننه سوم دروازه يې راپسې بنده کړه پر سر يې د ټوپک شپيلۍ کښيښو وله او راته ئې وويل که ژوند غواړې خوله دې بنده ساته

بيا يې مخ د ملا و خواته ور واړوي ورته ئې وويل:

ملا صاحب مسجد ته هم درغلې وم درته ومې وويل څوک نلرم، مسجد به پاکوم فرشونه به يې مېنځم دمسجد شاوخوا به جارو کوم د جمعې د ورځې فقر ماته راکوه همدا نا راته وويل چې ورکه سه مسجد د ښځو ځای نه دئ بيا يې د ملا څنگ ته چې کوم کسان ولاړ وه هغوي ته ئې وکتل او بيا په خندا سوه ملا ته يې وويل: ملا صاحب دغو دو نفرو چې زه يې له بازوگانو نيولې وم دلته يې د سنگساري لپاره راوستم يو بل ته يې ويل: څنگه ښه شايسته او نازک شی دی، څخه نرم بازوگان لري، پخپل کلي کې راڅخه وژغورل سوه، کشکی باران وورپري مشر به ووايي سبا يې سنگساره وو زموږ شپه به ورسره نن ښه تيره سي....

اوس ته ووايه ملاصاحب: په دا راغلو خلکو کې کوم يو ئې نارينه دي؟

دملا په لاس کې نيول سوی ډبره ځيني ولويده بيا يې وويل:

بيا څو گامه مخ ته راغلي او په لادسپيگر کي وويل راغلو مسلمانانو وړنو ايا په ستاسو کي يو څوک سته چې له دې ښځې سره نکاح وټري؟

ټول خلک سو گامه شاته سول چا د هو جواب ورنکړی، ملا صاحب د ښځې و مخ ته په گونډو کښي نستي او وي ويل: هو ته رښتيا وايې دلته په دوي کي نارينه نسته. هيڅ ښځه فاحشه نه وي بلکې دغه ټولنه او خلک يې فاحشا

کړی

...

په تار د رواجونو

د شنو وښو دروند پلنډه يې له سره کښته کړه، غټ اسويلی يې وايستی، په مخ را لويدلی تور ورښتانه يې په پورني د ننه کړه .

د تېز لمر له امله يې خولو په مخ لارې جوړې کړې وې.

کرارسته څو گامونه مخکې ولاړی، غوا ته يې چې کوچني گېلگي يې خټه، اخور کې تازه وابسه ور واچول. غوا اخور ته نيردې سوه، د کلا په دروازه يو بوډا سړی را ننوت، انجلی ژر د غوجلې د دېوال سایې ته پټه سوه. بوډا د کوټو ته جوړې چوترې ته رسېدو کې په ډډ رغ وويل:

جانداده مبارک دی سه! يو جگ ځوان له کوټې راووتی، خندل يې، په نا باوری يې وويل: کاکا ټوکې خو به نه کوي؟ څنگه راضي سول؟

بوډا په ږيره لاس تېر کړي، دا مې ناکه نه ده سپينه کړې!

بيا يې لاسونه سر ته پورته کړل، په ژپړه لونگی کې يې سمله جگه ودروله، په خدا يې وويل، داسې کيسې دې کاکا ته اسانه دي.

شرط مې ورسره ومنلو.

هغوی را څخه ستا خور خپل زوی ته وغوښته او ما ومنله. انجلی نېژدې وه چې له خولې يې چغې ووځي، پښې په رېږديدو سوی، د غوجلې په دېوال ور چپه سوه.

يوه ښځه له پخلنځي را ووته، تر شا يې يو دولس کلن ماشوم هم ور پسې وو.

ښځې په زوره سپين ږيري سړي ته چيغه کړه، زه مې خپله لور يو نشه يي ته نه ورکوم.

رب دې ستا سره....، ځوان ښځې ته مخ کړی، په تندي کې يې گونځې پيدا سوې، په خشکه (غوسه) يې خبره ور بنده کړه، مورې! ته زما خوشحالي نه غواړې؟

په عمر پخه ښځه په ژړا کې بېرته پخلنځي ته ننوته...

چوپتيا وه، ليرې د غولي په يو کونج کې چرگې د خپلو کوچنيو چورگورو سره د ونې لاندې سایې ته يوڅه خوړل.

ښه شيبه کرارسته ماشوم د دېوال خوا ته گامونه واخېستل، مخې ته يې د يوبنيادم سایه جوړه سوه، لوړ يې

وکتل، انجلی وه، په خوشحالي يې وويل، لالا ته يې ښځه وکړه. انجلی لکه يو بې روحه تابوت، چپه ولاړه وه.

له غټو سترگو يې کوچنی اوبسکې وڅڅېدې، په کرار انداز يې په ژړا کې وويل:

لالا مې خپل ارمان پوره کړ!

زه يې په تار د رواجو تړلې يم!

پای

...

د قاضي ښځې سره زنا!

يو محصل د «قضاء» څانگه کې درس ويلي ، يوه ورځ کور ته راغلی چې ، گوري ښځې سره يې يو کس په بدلمنی (زنا) اخته دی...

هغوی چې کله قاضي وليدي ؛ نو داسې و بريدل لکه ؛ د آسمانه څخه چې تندر پر رالوبدلی وي...
قاضي ، سړي ته وويل : جامې دې واغونډه...

سړي ورته وويل : په الله قسم چې دې ښځې زه پرځان گرم کړم!

قاضي ورته وويل : جامې دې واغونډه ، الله دې په تا پرده واچوي!

نور يې له کوره وويستي ، حال دا چې زړه کې يې د غوسې اور بليده ؛ خو الله تعالی ته يې صبر وکړ...
سړي چې کله بهر ولاړی ؛ نو يوه خدا يې وکړه ، چې نن خو بچ سو ، يا او په هغه نقواداره قاضي پورې يې خندل...

قاضي جواب کې «حسبي الله ونعم الوكيل» وويل ، او زړه يې له درده سم تنور و ؛ ځکه انسان غواړي چې ، مړ سي خو داسې تماشه ونه ويني .

بېرته ښځې ته راغلي ، او ورته يې وويل : جامې او اسباب دې سره راټول کړه چې ، د پلار کره دې بوځم.

ښځې يې ژړا شروع کړه چې ، ما وبخښه ، شيطان دوکه کړم ، او بس ډيرې کيسې يې وکړلې...

قاضي چې کښيناستي ، ترڅو چې ښځه چپ سوله...

درې (۳) طلاقه يې ورکړل او بيا يې ورته وويل :

الله تعالی دې پر تا پرده واچوي ، حسبي الله ونعم الوكيل...

له خپل کور څخه ۳۰۰ کيلو متره واټن منزل وروسته يې د خسر کور ته ورسوله.

هلته له رسولو څخه وروسته يې ورته وويل :

الله دې په تا پرده واچوي ، له هغه الله څخه و بيريږه چې ، تا ويني او بيا هم له پراخه دروازو څخه روزي درکوي

...

ښځې ورته وويل :

ريښتيا هم زه د ستا په څير ميره لايقه نه وم ، نور يې په چغو شروع وکړه او خپل مخ ته يې چکې ونيولې.... سړي

بيا هم هغه خبره ورته وکړله او نور ولاړی.

قاضي وايي :

کلونه تير سول ، تر دې چې د پوهنتون څخه فارغه سوم ؛ خو نور مې خپل وطن ته تللو لپاره هيڅ طبيعت نه

جوړيدي ، سره له دې چې زيات کلونه تير سول ؛ خو د هغه سړي له سپکاوي ډکه خدا مې نه هيريدله...

بل وخت قاضي بل واده وکړي ، اولادونه يې پيدا سول ، او له فراغت وروسته محکمه کې قاضي مقرر سو.

نوي ٻنڌه يي ڏيره ٻنڌه ٻنڌه وه ، د قاضي لپاره يي دونده کونين وکري چي ، بي حده ڊپر...
قاضي وايي چي ، الله پاک بدل کي داسي ٻنڌه راکړله چي ، هيڅکله مې يي سوچ نسو کولای ، په پوره معنا لويه
ٻنڌه وه.

قاضي د کار تر څنگ په سبقونو کي مخته ولاړی ، او اسلامي قضاء کي يي دوکتورا واخيستله.
نتيجه کي جده کي د سترې محکمې قاضي سو.
قاضي وايي: هر لمانځه کي به مې الله ته سوال کوه چي ، هغه پيښه مې له مغزو وباسي ؛ خو بس چي هر کله به
مې کوم کس په خدا وليدي ؛ نو هغه زناکار به رايايد سو ؛ خو اعوذ بالله العظيم من الشيطان الرجيم به مې
وويل...

قاضي کيسه کوي چي: يوه ورځ يوه دوسيه راغله او ماته رامخته سوه ، قضيه د قتل وه.
دلته نو زما د هغې دعا «حسبي الله ونعم الوكيل» نتيجه وه.
دا مجرم همغه کس وه چي ، زما کور کي مې پر زنا ليدلی و ، اوس يي يو کس وژلی و ، او په ځنځيرونو تړلی يي
راوستی.

کله چي يي زما مخې ته راوستي ؛ نو سړي کيسه شروع کړه چي شيخه! زه الله ته پنا وړم او بيا تاته.
قاضي ورته وويل:

دلته يي څنگه راوستلی يي او څه ستونزه دي ده؟
سړي وويل:

خپلې ٻنډې سره مې ځای کښې بل سړي وليدي ؛ نو مړ مې کړي.
قاضي وويل:

ولې دي داغسي نه ايله کوي او دا به دي ورته ويلي واي چي «الله دي درباندي پرده واچوي»؟
سړي وويل:

اې شيخه! آيا په داسي وخت کي ته خپل ځان کنټرولولای سي ؟
قاضي وويل:

هو ، ځان کنټرولولای سم ، او بس يوازي به دونده ووايم چي ، حسبي الله ونعم الوكيل..
سړي حيران سو او ويې ويل:

داسي خبره خو مې مخکي هم اوريدلې وه.
قاضي وويل:

هو ، تا داخبره له ما هغه مهال واوريدل چي ، کله دي زما کور کي زما ٻنډې سره خيانت وکړي او له کوره زما وتل
دي غنيمت گڼل.

بس زما ٻنډې پسې وي تر دي چي ، زنا نه دي تياره کړې وه.

آيا تاته په ياد دي چې ، ما پورې دې خندل او ما درته وويل چې ، الله دې ستا پرده وکړي. تر دې چې راڅخه پناه سوې او له غوصې مې سينه کې اور بل و؟ هو ، الله تعالى تاته وخت درکړي ؛ خو ته په گناه کې نور هم غرق سوي تر دې چې ، الله درڅخه د قصاص اراده وکړه.

په لوی الله مې دې قسم وي ، زه پوهيږم چې تر هغه چې ته ژوندی يې زما به دغه حالت هير نه سي. قاضي بيا لږ ساعت چې سو ، چې و.

بيا يې سړي ته وويل:

که دي د مقتول وارثان درته بخښنه وکړي ؛ نو زه هيڅ نسو کولای. زه اوس دونه کولای سم چې ، د الله پاک د شريعت حکم درباندي جاري کړم.

سړي وويل:

په دې پوهيږم ؛ خو له تا څخه يو شی غواړم.

قاضي وويل: څه غواړي؟

سړي وويل:

دا غواړم چې راته بخښنه وکړي او د رحمت دعا راته وکړي. هو ، ما د شيطان ومنله ، او دا حالت زما له جزا ډير کم دی.

الله ښه پوهيږي چې ، تاته دې ښځې څه وويل سم وه ، همدا زه وم چې په مختلفو لارو چارو مې ستا ښځه بې لاري کړله.

هره لاره چې به ناکامه سوه ؛ نو بله شيطاني لاره به مې ونيوله ، دا ريښتيا دي.

کاش تا هغه وخت زه وژلی وای او ما مې پخپله ښځه په هغه حالت نه وای ليدلي...

قاضي وويل:

الله تعالى دې تاته دنيا او آخرت کې بخښنه وکړي!

له دې وجې مې د مقتول کورنۍ ته وويل چې ، کونښنې وکړئ دا سړي په ديت ورکولو له قصاصه وژغورئ ؛ خو د الله تعالى حکمت له هر څه پورته دی ، الله له سړي څخه د انتقام اخيستلو اراده کړې وه.

گرانوورونو!

له دې کيسې څخه ډېر عبرت اخيستلای سو ، هونښياران وايي: د بل دروازه مه وهه په نوک ، ستا دا به ووهل سي په سوک ؛ نو هر څوک چې د بل پرده خيري کړي ، الله به يې خامخا پرده خيري کوي.

امام شافعي رحمه الله ويلي:

زنا پور ده! نن ته دا پور اخلي ، سبا به يې ستا مور ، خور ، لور يا ښځه دغه پور ورکوي کوي.

په هر گناهگار الله تعالى اول پرده اچوي چې ، کيدای سي سړي توبه وباسي او بيا گناه ونه کړي ؛ خو دريم ځل

يې رسوا کوي. او که په رسوايي هم سم نه سو ؛ نو بيا يې د پورتنې سړي په خير هلاکوي.

که په چا ظلم وسو او دا دعاء يې وويله «حسبي الله ونعم الوكيل» نو د مظلوم شکايت به د الله تعالى په وړاندې

ورسپري، او ظالم به خامخا جزا ويني، الله تعالى ظالم ته وخت ورکوي چې، توبه وکارې تر دې پورې چې، کله يې بيا راويسي؛ نو نه يې پرېږدي.

انسان بايد تل د بل مسلمان پرده وساتي، که چا د يوه مسلمان پرده وکړه الله تعالى به دده پرده وکړي، لکه څنگه چې، رسول الله ﷺ فرمايلي:

او چا چې، د کوم مسلمان (د عيونو يا ستر) پرده پوښي وکړه؛ نو الله تعالى به په دنيا او آخرت کې دده (د عيونو يا ستر) پرده پوښي وکړي. (رواه مسلم)

الله تعالى دې ددې واقعي په ټولو پندونو د عمل کولو توفيق راکړي، او الله پاک دې هيڅ مسلمان ته داسې مشکل نه پېښوي

...

هغه ليک چې سخت يې وژړولم

شپاړس کاله مخکې مې د پلار سره خوشکه وکړه ماښين مهال و مور دواړو يو بل ته تيزي خبرې وکړې، زه ځوان وم کني دا مسله دونده جدي نه وه چې خوا مې په بده سوې وای بس ناکي احساسات مې پر عقل غالبه وه نه مې غوښتل چې د پلار له جوابه پاتې شم؛ پلار مې هم زما په ډول جدي، انديښمن، سودايي و او زړه يې ډېر نازک و له زينو په تړاټ راغلی او ښه کلکه چپلاخه يې پر دا مخ کش کړم په هزارگي ژبه راته له غوسې سور سين واوښتي په رېږدېدلي لهجه يې راته وويل چې (د تمام آغيل يک باچي نيه که د مقابل آنه خو مثل تو وری ايستاد سونه) يعنې په کلي کې ستا په ډول سپين سترگی مې نه دی ليدلی چې خپل پلار سره ژبه چلوي او دپلار پر وړاندې ودرېږي.

همدې چپلاخي، همدې خوابدې او همدې جنگ زما پر مخ د برخليک نوي لاره خلاصه کړه نور مې هېڅ ونه وبل، د شپې ناوخته لاندې خونې يعنې زيرخاني ته کښته د پلار صدری مې پر ديواله راڅرېدلی وه د پلار جيبونو ته مې لاس ورننه ايستي دقيق مې حافظه کې نه دي پاتې چې څومره نغدې پېسې وې خو دا مې ياد دي چې دهمدې ورځې په سهار يې پسه خرڅ کړې و دپلار له جيبونو مې هرڅه را واخيستل د ملا د اذان د مخه تر کور را ووتم همداسې روان وم، کور را څخه سوکه سوکه ليرې کېدی بيا کرارکرار د کلی څخه پناه کېدم له کوره ليرې سوم، د کورنۍ هم فناه سوم بالاخره د ښاره هم ووتم په هغو لارو مې سترگې ښځې سوې چې کلونه وړاندې مې پلار پرې تللی د ايران زاهدان، تبريز او اصفهان ته ورسېدم نه پوهېږم چې زما له تېښتې وروسته به مې پر کورنۍ کمې ورځې راغلي وي.

په دې هم نه يم خبر چې د کور کلي پر وړاندې به مې کورنۍ څومره سپکه سوې وي؟ په دې هم خبر نه يم چې

پلار به راپسې څومره ځايونه کتلي وي؟ څومره ناکراره شپې به يې له اندېښنو رنې تېرې کړي وي؟ خدای خبر چې مور به راپسې څومره د زوره زړه خوړلی وي؟ خو ددې تېښتې د نفسگیره داستان زور يوازې ما حس کولای سو. احساساتي ځوان وم او تجربه مې ډېره نه وه د همدې نه باور او سرتېمېگي له مخې مې مسير نه و معلوم بس ځان سره مې منلې وه چې (ځم چې هرځای ته ولاړم) څلورکسيزه کورنۍ مې درلوده؛ دې کورنۍ کې زه وم، مور مې وه، پلار مې و او يوه لس کلنه خور مې وه چې مرجان نومېده.

د ژوند د زړه تنګون په سختو لارو کې مې ټول هېر کړل خو کله کله به مې د مور خبره سترگو ته ودرېده چې راته به يې وېل: زويه د پلار پر وړاندې دې رغ مه پورته کوه.

تر ټولو زيات په مور پسې خفه او خواږدی وم.

له دې کسمشکونو پينځه کاله تير سول داچې له ټولو خفه وم ددې سترې کلونو په اوږدو کې مې دخپل د کورنۍ هېڅ غړي سره هېڅ ډول اړيکه نه درلودله په يوه گوښه ځای کې يوه کارخونه کې مې د غالی اوږدلو کار پېل کړ دځان، وطن او کورنۍ په هکله مې چاسره بحث نه کاوه نه مې کورنۍ ته د ډاډ لپاره کوم ليک ولېږه ان له خپلو قوميانو مې ځان پټوي. هلته چا نه پېژندم؛ څوک نه پوهېدل چې زه څوک او له کوم ځايه راغلی يم. ښايي کورنۍ مې هم منلې وي چې زه نور ژوندی نه يم؛ ښايي د دوی زړونو کې زما لپاره کوم ځای نه و پاتې ځکه دوی هم څوک نه و پوښتلي چې محمد چېرې او څنگه دی؟

بيا به مې هم ځانته ويل: يا، يا داسې نه ده زه د مور نازولی زوی وم، په پلار هم گران وم ځکه زه يې يوازنی نارينه اولاد وم زموږ ټولنه کې د زوی لرل د بقا او پايښت په مانا ده ځکه چې څوک زوی نه لري دهغه مال ميراث وي. خور راته د يو نهال اميد درلود چې سختو ورځو کې د دې نيالګي ساپې ته به پناه راوړي. زما د تېښتې پېښه يو تضاد و چې ما يې اټکل نه و کړی. ددې ذهني کسمسونو سربيره مې ځان هماغسې په ضد نېولی و.

نه مې غوښتل له کورنۍ سره کومه اړيکه ولرم او نه هم ددې لېوال وم چې څوک مې احوال وپوښتي.

پينځه کلونه مې په يوازيتوب کې تير کړل، نه پوهېږم چې ما مې پلار ته ولې دوندو زجر ورکړ نه پوهېږم ما له هغه د څه سي غچ او انتقام اخيستل غوښتل؟ او ولې مې زړه د کينې له اوره داسې ورته پرسيدلی و؟

په دې کلونو کې مې يوه ورځ زړه ښه نه کړ چې يوازې همدونده وایم چې پلاره ژوندی يم؛ موری زه دلته يم او زه ښه يم. بس هم دغه ويلو ته مې خوله نه جوړېده؛ څومره معصومانه ضد نيولی وم چې مې خپل پلار ته دا ډول

زجر ورکړ. يو وخت د اروپا لارې اسانه سوې د کېوالو د يوې څپې سېل په اروپا ورمات سو چې زه هم ددې کېوالو يوه برخه وم ددې لوی سفر موزې مې کلکې پښو ته واچولې له يو اوږده مزل وروسته د اروپا په دروازو ور ننوتم

ايتاليا ته ولاړم او هلته راته د هغه ځای تابعيت راکړل سو. د يو انسان په توګه مې درناوی وسو. نوې لارې او نوې ارزوګانې مخ ته راغلې، نوي خلک مې ژوند ته راغلل؛ په دې رنگين ښار کې مې هغه له خټو د جوړ کور رنگين

رنگ ونه ليد، د مور، پلار او خور هجر راته ژوند خورا بې رنگه او پيکه کړی و. څه وخت له همدې رنگين ژونده سترې سوم د مور، پلار او خور ياد زما په هوساينو سيوری غوړولی و، نه پوهېدم چې هغوی به چېرته وي مرجان

به اوس ځوانه وي هغه به څنگه وي؟ کورنۍ به مې ښه وي ګنه؟ همدې اندېښنو په مخه کړم اوس مې د هغه عقدي

اور سوړ سوی و نور مې له کورنۍ او خپل قومه کرکه نه کیده.

هرڅه مې هېر کړي وه دا هېرول هلته شوني سول چې زه یوې بلې ټولنې ته ننوتم او په یوې بلې ژبې ږغېدل مې شروع کړل او بیا کله چې د یو کال بېلتون پر جریان کې دې څوک دیوې شېبې لپاره په زړه را ونه گرځي نو طبعاً دوی ستا لپاره مړه دي ؛ یوه ورځ چا وپوښتل چې افغانستان کې دې کورنۍ شته؟ نو بې له ځنډه مې وویل چې نه ؛ نه یې لرم. یوه شېبه مې سر گرېوان ته کښته کړ ځان سره مې وویل: هو وطن کې کور او داسې معصومه کورنۍ لرم چې ډېر بې باکه او احمقانه ډول مې یوازې پرېښودل. او بیا مې دوی هېر کړل هېڅ مې ددوی په حال فکر ونه کړ چې دوی به څنگه وي څه حال به یې وي ؟

بله ورځ کار ته ووتم ژوند همداسې تېرېدې لکه سړی یوازې په دې دنیا کې خپل دځان لپاره فکر کوي د بل چا هېڅ اندېښنه ونه لري. همدې بې تفاوتۍ کې شپې او ورځې تیریدلې چې تېر کال زما د تېسټې او فامیل سره زما د اړیکو د له منځه تللو پینځلسم کال پوره سو ؛ یو سهار مې دخپل د خونې څرېدلې پردې راپورته او تر کلکین مې د باندي کتل چې زه یې د تېر ژوند ، کور او فامیل خاطر ته یوړم کتل مې چې ماشومان د باران تر شبنمي څاڅکو لاندې لوبې کوي مور او کورنۍ مې سترگو ته ودرېدل ددوی د یادونو دطوفان هجوم مې خونې او زما ژوند کې غوغا ګډه کړه. یوه ورځ د اسمان لمن وریځو پوښلې وه د باران پاسته څاڅکي را ودرېدل او د ونو پانې ورته نڅېدې دباران همدې څاڅکو لاندې یوه کورنۍ چې مور ، پلار او اولادونه وو په لوبو اخته وو باران دخو شېبو لپاره ذهنا خپل کلي ته یوړم او هلته یې خپل د ختین کور ددیواله ته یوه شېبه همدې تصور کې وم چې زه د خپل څر کور خواته د باران څاڅکو ته ولاړ یم کله مې مور ته ږغ ور وکړم او کله خپلې خور مرجان ته نارې وهم او په دې سره مې ژړا ونیسي. دا له معجزې کمه نه وه چې له پینځلس کلونو وروسته مې دکورنۍ د مینې طوفان په زړه را ننوت ، زړه او ذهن مې کلي کې و خپلې کورنۍ پسې زړه تنګون سخت پسې را اخیستی وم ؛ په هغه ورځ له کوره ونه ونم کار ته هم نه ولاړم ؛ ټوله ورځ مې وژړل او ښه په چیغو چیغو مې وژړل سر مې له دیوال سره وجنگوي او هرڅه راته څرخیدل د ژوندون ټولې خاطرې مې له سترگو تاوېدې د کلي ډبرو او لرگیو پسې خفه وم دکلي هغه ختین کورګی مې ذهن میخ و او پلار به مې همیسه دهمدې کورګوتې په زینه ناست و او ماته به یې خوشکې کولې بیا به مې مور را غبرګه کړه چې هلکه پلار سره دې خبرې مه اوږده وه .

زما ذهن سوال سوال و او همدې پوښتنو پسې را اخیستی وم چې وخت یې نه دی چې باید کورته ولاړ سم ؟ ایا ما بد نه دي کړي ؟ ایا شونې ده چې کورنۍ بد حال کې پرېږدم او بې چورته ژوند وکړم؟ددې پوښتنو په جواب زه هم نه پوهېدم په دوېمه ورځ ولاړم وطن ته د تګ لپاره مې ټکټ وکړی اوس همدې فکر وکړ چې زما تګ منطقي دی ؟ کورنۍ پسې زړه تنګون مې تش احساسات دي که یا؟ د پرواز شېبې ډېرې سختې وې خو ما خپل نهایي تصمیم نیولی او اراده مې درلوده چې څومره ژر کېږي باید ولاړ سم او له پلار څخه مې د احساساتي چلند بڅښنه وغواړم ، با وجود ددې چې ډېر بد انسان وم ، دونده عمر مې په ضد ، بې رځی او یوازېتوب کې تېر کړ له ټولو مې لاس اخیستی و ددې ټولو سربېره مې صبر ونه سو چې کابل ته ورسېدم شپه تر شپه مې ټکسي ترخپلې سیمې د شهرستان ولسوالۍ پورې کړایي کړه او له چلوونکي سره مې تر خپل کلي خبره وکړه او بیه مې ور سره خلاصه

کړه ؛ کړۍ شپه مو سترې مزل وکړې سبا ما پښين ورسېدو زموږ د کلي بڼه هغسې نه وه څنگه چې پينځه لس کاله مخکې زه ترې را وتلی وم ، ترې ولاړم او ترې تم سوم او بيا مې هېڅ ترې خبر نه درلود.

د کلي بڼه بدله وه ، خلک په کښي بدل وه زلميان اوس دپاڅه عمر خاوندان سوي وه او د پاڅه عمر خاوندانو د زړښت په درشل ولاړ وه او دهغه وخت عمر خوږلې ټول په ابدې مرگ تللي وو ، کله چې موټر کلي ته رانژدې سو نو چلونکي ته مې وويل: هغه ځنډې خواته ولاړ سه ، هغه څو ونې چې درته ښکاري هغه ځنډې ته خټين کور زموږ کور دی. زموږ د کور شاوخوا زاړه کورنه نړول سوي وه پرځای يې نوې ودانۍ ودانې وې چې له امله يې زموږ دکلي بڼه يوڅه بدله برېښېدلې خو يوازې زموږ د غربت جونگره په خپل حال ولاړه وه بادونو او بارانونو خوږلې ديوالونه ، د کلکينانو اسماني رنگ او زما د ماشومتوب ميل هماغه په پخواني قامت ولاړه و کله چې د موټره را کښته سوم خلکو ليدلم خو چا نه پېژندم ؛ څهه مې بدلون کړی و خو زما همزولی نسل تر ما پاڅه ښکارېدل د وطن سختو ورځو يې پر څهرو ژور اغېز درلود.

دسختو حالاتو تراژېدۍ يې په څهرو کې له ورايه مجسمې وې .زما پوستکي لس کاله هوسا ژوندانه ځوان ساتلی و. په هر حال ما هم څوک نه پېژندل پياده روان سوم چلوونکي ته مې وويل چې زما غوټې راپسې را واخه. هغه غوټو کې مې يو څه ډالۍ او سوغاتونه خپلې مور ، خپلې يوې خور مرجان ته را اخیستي وې او خپل پلار ته مې هم ځان سره ځيني سوغات راوړل دهغه قهر او غوسه مې هېره وه د کور په غولي چې را ننوتم يو ناتوانه او کمزوری سپين ږيری په برنډه کې ناست دی ؛ وجود يې خپله سيکه بايللې غټې عينکي يې ايښې وې د ږغ اورېدو گوشکي يې په غوړونو کې ايښې وې چې تارونه يې لاندي پراته وه.خواته يې ورغلم ؛ پام يې راته نه وو ښه نږدې سوم چې گورم پلار مې دی آه څومره کمزوره سوی و...

ور وه مې ځغستل پر لاسونو يې پريوتم لاسونه مې ورته مچ کړل ، غاړه مې ترې تاوه کړه ، زما چيغو اسمان کون کړ فضا زما د چغو د اورېدو څخه ډېره ناتوانه وه پر مخ مې مچ کي په غېږ کې مې ټينگ ونيوه او په ژړا نيولي ږغ مې وويل: بابا محمد يم!

خو بابا مې هېڅ عکس العمل ونه ښوي ښايي ؛هغه نور د ليدلو او اورېدلو ځواک له لاسه ورکړی و خو زه يې هماغسې په غاړه کې پروت وم ژړا مې نه درېدلې زه يې ځای ته نه يم راوستلی ، همداسې چپ او بې تفاوته ناست و. راسره ونه ږغيدی زما په راتگ نه خوښ و او نه خوابدی سو ، همدې حال کې يوه ښځه دزينو څخه را کښته کيدله ما فکر وکړي ښايي مور مې وي خو زما اټکل ناسم وختي بلکې هغه سترې ستومانه او نازه له کاره را غلي وه ياده مېرمن مې خور وه چې لستونۍ يې راپورته کړي وه زاړه کالي يې اغوستي وه غربت يې څهه سوزلي وه چې ماته مخامخ سوه يوه ناترسه چيغه يې له خولې ووتله او بېرته يې د زينو پر طرف وځغستل چې خواته يې ورغلم ومې نه پېژنده ښه ډير ورته متوجې وم خو دا هماغه يوه او نازولی خور مې وه چې زما ناځوانيو د غربت د تناره لمبو ته پرېښې وه .مرجان خبرې نسوای کولای ټول بدن يې لړزېدې ، دخپل د پورني څوکه يې د غاښونو لاندي ټينگه نيولې وه او اوښکې يې همداسې بې اختياره د سترگو له کاسو ورېدې غېږه مې پر را وگرځول د مرجان چيغو مخکه او اسمان لږځول غوښتل يې دپينځلسو کلونو پر دردونو راته وژاړي ، غوښل يې د پينځلسو کلونو پر بې

وسي او بي کسي راته وژاري ، غوښتل يې د پينځلسو کلونو انتظار او ناهيلو درد راته وايي ، غوښتل يې چې زما د بي رخيو او ناخوانيو حال راته ووايي خو ژړا نيولې مری يې نه پرېښوده يوازې يې د ونډه ووبل د بابا سترگو دريسې ديد پرېښودي ، غوږونه يې زموږ ساندو کاڼه کرل ، تېرکال مور هم مړه سوه مور مو نېستی ، ناامیدی او غربت مړه کړه بيا يې چيغو فضا ولټوړوله زما ذهن کې د قيامت جرس ږغیده د خور چيغو مې زما ذهن کې انگازې کولې هغه پر حقه وه.

مرجان په يوازې ځان ډېر درانه غمونه گالل هغې نفقه گټله د مور له خوړو تر درمله يې هرڅه برابرول د کونې او نابينا پلار پالنه يې کوله د خپل د ورک وروړد وير بار يې پر زړه بار کړی و ، مرجان د کور اخرنی امید وه چې مخکي يې کرلي د خلکو فصلونه يې ريبيل کورنی ته يې يوه گوله ډوډی برابروله . ددې ټولو تراژيديو سايه يې پر څهري غوړ بدلې وه د هغې چاودې او سوزيدلي مخ هرڅه ويل د هغې له پرې سويو گوتو او تباکو لاسونو دردونه څښدل.

زه راغلم خو هرڅه هغسې نه و ؛ زه ډېر ناوخته راغلم.....

...

ماخذونه

قرآنکريم

ترمذي شريف ص ۳۸۵۰

صحيح البخاري ص ۵۰۶۰

صحيح المسلم ص ۲۸۳۲

هيله سكون

حقل صاحب

فتحالباري ۲/۹۲

الاستيعاب في معرفة الاصحاب

كتاب البخلاء

شمس الحمن شمس

سيداحمد سعادت

سيرت و تاريخ امام ابوحنيفه ص ۱۲۵

انجينر محمدالله نوري

اسدالله صميم

ابو محمد خاموش

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**